

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

139595

V Ašahu ob Donavi A.Hager

Marija naša pomočnica.

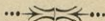
MARIJA
NĀSA
POMOČNICA.

V AŠAHU ob Donavi
Zaločil A. Hager.

Marija

naša pomočnica.

Molitvenik

za

katoliške kristjane,

posebno pa za prave častilce pre-
čiste Device Marije.

(Poleg nemškega izvirnika.)

V Ašahu ob Donavi.

Založil A. Hager. — Tisk J. Leona.

139 595

139595

Z dovoljenjem visokočastitega knezo-
škofijskega ordinarijata labodskega.

P 798/1969

v

pobožni spomin

Predgovor.

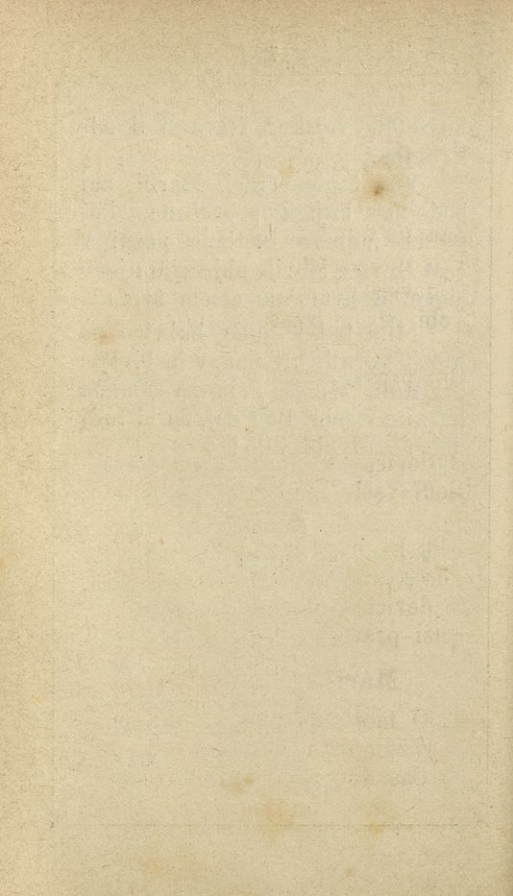
Marija ima po besedah sv. Bonaventure to posebno prednost pri njenem Božjem Sinu, da vse, kar želi, od njega zadobi. Kralj Salomon je, kakor v tretjih bukvah kraljev beremo, s prestola vstal, ko se mu je mati Betsabe bližala, ter ji je na svoji desni strani prestol postaviti dal in jej rekel: „Mati, zahtevaj od mene, kar koli hočeš, in tvoja želja bode se izpolnila!“ — Jednako se, kakor sveti učeniki uče, pravi Salomon, Jezus Kristus, vselej s prestola vzdigne, kedar se mu njegova mati bliža, govoreč: zahtevaj mati, kar koli hočeš, in vse bode se zgodilo, kar želiš, kajti dostojno je, da jaz tebi zdaj v nebesih ničesar

ne odrečem, ker si me ti na zemlji z materino ljubeznijo ljubila in vse za me storila. Zato sv. cerkveni učeniški uče, da se nobena milost od Boga ne doseže nego po priprošnji Device Marije. Zato tudi cerkev obrača na njo besede večne modrosti: „Pri meni je bogastvo in čast, preobilno premoženje in pravica (Preg. 8, 18).“ In resnično! ni mogoče spominkov in darov prešteti, kateri posebno na božjih potih pričajo, koliko čudovitnih dobrot in milosti je Marija podelila. Z ozirom na to neki cerkveni učenik pravi: Kdo more šteti bolnike, ktere si ti, kraljica nebes! ozdravila, grešnike, ktere si ti spokorila, krivoverce, ktere si nazaj v cerkev pripeljala, umirajoče, ktere si ti večnega pogubljenja rešila, morske viharje, ktere si ti umirila, boje, v katerih si ti zmago podelila,

kuge in vojske, ktere si ti odstranila?

Vedni pomočnici, Mariji, naj bode ta knjiga posvečena. Pobožne molitve in lepe pesni v čast Device Marije naj širijo njeno slavo in hvalo po celem svetu.

Idite tedaj ljube bukvice po hišah vernih kristjanov in bivajte pri njih. Mnogo dobrega semena hranite v sebi, Bog daj, da bi tudi dober sad obrodilo!

Priporočenje Mariji.

1.

Zaupno k tebi pridemo, o Marija!
Prisrčno te pozdravljamo, o Marija!
O devica sveta ti!
Tebi pesem naša naj doni!

2.

Čuj prošenj naših mili glas, o
Marija!
Ozri se milostno na nas, o Marija!
O devica vsmiljena!
Bodi vselej nam naklonjena!

3.

Glej, k tebi se zatečemo, o Marija!
Te v solzah milo prosimo, o Marija!
O devica milostna,
Kaži pravo pot nam do nebá!

Marija pomočnica.

1. O moj človek! sem priteci,
Vzdigni svoje zdaj oči;
Čast Bogu in hvalo zreci

'Z cele duše in moči,
 Ker Marijo Bog devico
 Nam v pomoč, tolažbo dal;
 Sebi to nebes kraljico
 Je od vekomaj odbral.

2. Bog odgrne vse zaklade,
 Celo svojo visokost,
 On ji da obilne gnade,
 On ji svojo da modrost.
 O skriynosti govoriti
 Je preslaba moja moč,
 Vender hočem te prositi,
 O Marija! za pomoč.

3. O ti kronana devica!
 Nisi sama le za se
 Gnade polna pomočnica,
 Tudi zá nas verne vse.
 Torej k tebi prihitimo
 Iz težav z zaupanjem;
 Tebe za pomoč prosimo
 S srčnim ponižavanjem.

4. O ti zarja! ti nam svetiš
 In nam kažeš pravo pot,
 Z božjo gnado nas odrešiš

Iz skušnjav in grešnih zmot.
 Ti pomagaj nam v dolini
 Našega popotvanja,
 Priti k zvoljenih družini
 Večnega zveličanja.

5. K tebi, juterna danica!
 Bom se grešnik zdaj podal,
 Bodi moja pomočnica,
 Kedar bom pri sodbi stal.
 Mene plašijo pregrehe,
 Trepetam in se bojim,
 Da me varješ brez prenehe,
 Zato k tebi pribežim.
6. O, vseh angeljev kraljica
 In gospa častitljiva!
 Sveta božja porodnica,
 Vsa češčena od Boga!
 V vseh bridkostih in težavah
 Bodi naša srednicá,
 V hudih žalostnih skušnjavah
 Besednica vsmiljena.
-

Naša ljuba Gospa vedne pomoči.

Znana je pač slehernemu podoba imenovana: naša ljuba gospa vedne pomoči. Kakih 20 let sem jo nahajamo skoro v vsaki cerkvi, v kapelicah in v mnogih hišah. Ljubezen in zaupanje vernih do Marije, zlasti pod tem imenom, so bili vzrok, da se je slika tisočerno po katoliškem svetu razširila.

Izvirna ali prva podoba, sedaj v cerkvi sv. Alfonza v Rimu, je 22 palcev visoka in 18 palcev široka, na desko slikana. Naša ljuba Gospa, na zlatu v pol podobi slikana, gleda kaj milo in častitljivo. Na levi roki nosi Jezusa, kateri z obema ročicama desno roko matere objema. Temnomodri, znotraj zeleni plajšč krije

glavo matere in ji pada črez rame. Nad čelom se na plajšču zvezda sveti, pod njim pa opaziš prt, ki jej glavo krije. Rob plajščev in rudečega oblačila je pozlačen. Gube oblačila so, po šegi tistega časa (13. ali 14. stoletja) z zlatimi črtami zaznamljane. Na obeh straneh glave stoje štiri grške čerke M. P. O. V. t. j. Mati Božja. Zraven glave sta še dva angelja; desni drži posodo, v kateri tiči sulica, trst in goba. Nad glavo angeljevo je pisano O. A. M. t. j. arhangelj Mihael.

Levi angelj nasproti drži božjemu detetu križ in štiri žeblje v rokah. Napis nad njim se glasi: O. A. G. t. j. arhangelj Gabriel. Vse prestrašeno zagledavši križ se božje dete k materi obrne, in pomoči proseč z obema rokama njeno desnico objame. Oblačilo božjega deteta je zeleno,

plajšč temno-rumen, pas rudeč.
Nad levo ramo so štiri grške
čerke zapisane: I. C. X. C. t. j.
Jezus Kristus.

Zgodovina milostljive podobe Marije, naše ljube gospe vedne pomoči.

Ta ravno popisana podoba je
bila lastnina nekega pobožnega
kupca na otoku Kreta, ki je bil
poseben častilec prečiste Device.
To podobo je tako ljubil, da jo
je s seboj na Laško vzel, kamor
je bežal pred Turki, ko so bili v
Evropo prilomastili. Ko se s
svojo podobo po morju pelja, na-
stane hud vihar. Zastonj se mor-
narji trudijo, poguba zdi se njim
gotova. Zdaj v največi sili pri-
nese vrli trgovec svojo podobo,
pred katero v goreči molitvi re-
veži na kolena padejo in iz srca
molijo, in glej naša ljuba Gospa

ukaže vetrovom in valovom, vihar utihne in srečno pridejo na Laško. V zaupanju do svoje podobe vtrjen, se kupec proti Rimu obrne. Mislil si je kako mesto poiskati, kjer bi se naselil. Ali človek obrača, Bog pa obrne. Kupec v Rimu zboli in tudi ondi umerje. Umirajé poda prijatelju, pri katerem je stanoval, svojo pobobo in ga prosi, naj poskrbi, da podobo v kateri Rimski cerkvi hranijo, kar se je tudi slednjič zgodilo.

Dne 27. sušča leta 1499 so podobo s procesijo prenesli v cerkev sv. Matevža, ki je takrat čč. oo. Avguštincom slišala. Pri tej priliki se je čudež zgodil. Neka stara žena z mrtvoudno roko je bila ozdravljena, ko se je zaupljivo te podobe bila dotaknila. Ta čudež je bil Rimljanom v spodbudo, da so se v trumah preblagemu sreču naše ljube Gospe

vedne pomoči bližali. V procesijah so reveži in bolniki k cerkvi skoz 300 let neprenehoma romali. Romarji vsakega stanu in vsakega naroda so tje dohajali, in vedno čudovitno pomoč dosegli v svojih težavah.

Prišel pa je čas, da je človeštvo spet ob to čudodelno podobo prišlo. Ko so namreč v začetku totega stoletja nejevera in vojske po svetu razsajale, so cerkev sv. Matevža podrli, čudodelna podoba pa se je zgubila in nihče ni vedel, kam da je prišla; — le edini pobožni brat Orsetti iz reda sv. Avgušтина je znal za njo. Ta pobožni mož je leta 1852 v samostanu sv. Marije v Posteruli v Gospodu zaspal. Ko so cerkev sv. Matevža podrli, preselil se je imenovani brat z drugimi menihi v samostan v Posterulo. Čudodelno podobo je s seboj vzel in jo v samostanski

kapelici obesil in pobožno častil. Pobožen duhoven iz Rima, Marchi po imenu, je bil trinajst let, do Orsettijeve smrti njegov prijatelj. Temu je rajni večkrat podobo v kapelici kazal in mu pripovedoval, da je to tista čudodelna podoba, h kateri so nekdanj vsi Rimljani zahajali in katera je toliko čudežev storila.

Po božji milosti in volji so na mestu podrte cerkve sv. Matveja zopet cerkev sozidali in jo sv. Alfonzu posvetili. Novo cerkev so očetje Ligorijanci, sinovi sv. Alfonza, dobili, in želeli so zgubljeno podobo zopet dobiti. Ker je mešnik Marchi v red Ligorijancev stopil, je izpovedal, da ta podoba v kapelici Avguštincev v Posteruli visi. Takoj so to preiskali in ko so se v resnici prepričali, so sveti oče papež dovolili, da se podoba na staro mesto v cerkev sv. Alfonza prenese. Dne 26. mal.

travna so podobo v procesiji
skoz ulice mestnega oddelka
Dei Monti nesli. Neizrekljivo
je bilo veselje Rimljanov o naj-
denji čudodelne podobe in kakor
je mati Marija prvokrat 1499
čudodelno med rimsko ljudstvo
prišla, tako je tudi drugi prihod
1866 s čudeži povelicala. Že med
procesijo sta se dva čudeža zgo-
dila. Neka žena je imela štiri-
letno dete zelo bolno. Mati pov-
zdigne dete mogočni pomočnici na-
sproti in moli: „Tukaj ljuba Gospa
vedne pomoči, ozdravi mi vbogo
dete ali pa vzemi ga k sebi v
nebesa!“ Dete je ozdravilo in že
čez nekoliko dni nebeški po-
močnici voščeno svečo darovalo.
Druga mati prosi za osemletno
hčerko, ko so podobo mimo hiše
nesli. Dete že štiri leta ni moglo
noge geniti, in glej v tistem
trenotku se dete čuti čisto spre-

menjeno in po nekterih dnevih je popolnoma ozdravilo. Po slovesni procesiji stopili so v cerkev sv. Alfonza. Podobo so nad velikim altarjem obesili in potem tri dni pobožno častili. In Rimljani so sami kmalo po tem zopet za tridnevno češčenje prosili v zahvalo, da se je ljuba Gospa zopet vrnila. Mnogo darov pa vedno dokazuje, da Marija v tej podobi resnično še zmirej pomaga. Ali ne samo v Rimu se je podoba ljube Gospe priljubila, ampak po celem katoliškem svetu se je v cerkvah in hišah omislila, in mnogo ljudi je pomoč Marijino doseglo, ako so jo prosili kot ljubo mater vedne pomoči. Veliko čudežev bi še lahko našteli, ali da ne bomo preobširni, dostaviti hočemo le, da je naša ljuba Gospa vedne pomoči tudi v duševnih nadlogah pomočnica. Nek gospod višjega

stanu že dolgo ni sv. zakramentov prejel. Enkrat stopi on v cerkev naše ljube gospe vedne pomoči — ne da bi se želel spokoriti, tem več iz gole radovednosti. Ogleda si res podobo, in v tem trenutku se mu vest gane in strah ga prešine. Dasiravno se je od podobe obrnil, jo je v duhu vendar vedno pred seboj imel in gledal milostljivi obraz Božje Matere. Zapusti cerkev, pa vtis podobe mu v duši ostane, tedaj trdno sklene, spokoriti se in skesano se spovedati. In glej nebeški mir se mu je vrnil v srce. Neki pobožni ženi so se zoper njeno voljo duhovne vaje tako ostudile, da celo v cerkev ni več hodila. Brez uspeha se je zoper te skušnjave bojevala. V tej stiski se obrne do naše Gospe vedne pomoči, in komaj jo je srčno in zaupljivo pomoči prosila, bila je rešena hude nadloge.

Dva plemenita brata sta se vpričo svoje sestre tako hudo sprla, da eden bratov nož zoper svojega brata vzdigne. V ti nevarnosti zavpije sestra: „O mati vedne pomoči, pomagaj nam!“ — In glej, jezni mladeneč vrže nož od sebe, poljubi brata in pravi: „Prosim te, bodiva si dobra“.

Torej ljubi kristjan, obračaj se tudi ti v duševnih nadlogah zaupljivo do naše ljube Gospe vedne pomoči. Ona je dobrotljiva devica in mati, torej hoče pomagati, ona je mogočna devica in mati, torej more tudi pomagati, in ni še bilo slišano da bi ona koga zapustila, če je k njej pritekel.

Čudovitno uslišane molitve v duševnih in telesnih nadlogah veliko tisuč in tisuč ljudi in srčna prošnja vernikov, so bili vzrok, da je kapitel stolne cerkve sv. Petra to milosti polno podobo z

zlatu krono okinčal. V nedeljo 23. junija 1867 je to slovesnost katoliški patrijarh iz Carigrada opravljal. Po veliki maši in hvalni pesni na Marijo se vzdigne patrijarh z dvema kronama v rokah ter stopi do podobe, da z eno krono glavo Jezusovo, z drugo pa glavo prečiste matere okinča. V tem hipu zadoni tisočerna hvala, in radostne pesni se prepevajo v cerkvi. Navdušeno poje ljudstvo in duhovščina „Te Deum laudamus“ med tem ko topovi pokajo in zvonovi v starih glavnih cerkvah Rima novo slavo matere Božje prebivalcem mesta oznanujejo.

Juterna molitev.

Blagoslovi me Bog † Oče in Sin † in sveti † Duh! — Njemu naj bode čast, hvala in čiščenje vekomaj!

Gospod Bog! zopet čujem in vem, da živim, ker zopet na te misliti in s teboj govoriti zamorem. Obvaroval si me to noč smrti, bolezni in nesreče; z mirnim pokojem in zdravim spanjem si me okrepčal. Hvala ti bodi! Novi dan, nove moči za delo in upanje do novega veselja si mi podelil; tudi danes si pripravljen nove dobrote mi deliti, in priliko dati v pobožnosti in čednostih se vaditi. Hvala, neizmerna hvala ti bodi! — Ker si pa tako dober Bog in Oče, moram se ti tudi jaz kot dober in dopadljiv otrok skazati in storiti, kar zahtevaš. To je moja dolžnost.

Ti zahtevaš, da današnji dan sveto in koristno preživim, da se hudobije ogibljem in dobro storim, kolikor morem — in glej, moj Bog! pripravljen sem k temu. — Obljubim ti iz celega srca: nočem

več grešiti! Nič nočem storiti, kar se meni grešno, tebi nedopadljivo zdi; posebno se hočem te napake J., katere sem se že tolikokrat krivega storil, varovati. Slabega društva, vsake priložnosti in nevarnosti grešiti hočem se ogibati, da ne mislim, ne govorim, ne storim, ne poželim niti kaj hudega, niti kaj nespodobnega. — Noben zapeljivec ne zapeljivka me ne bota zmotila.

Dolžnost svojega stanu hočem natančno spolnjevati, ponižno in pobožno hočem moliti ob času molitve; skrbno in marljivo hočem delati, veselo in ljubeznjivo bližnjemu pomagati in služiti, kjer koli zamorem, zakaj to je tvoja presveta volja.

Tudi za svoje truplo, za svoje življenje, za svoje zdravje, — za svojo čast in dobro ime in za

svoje premoženje hočem skrbeti, kajti vse te časne dobrrote so tvoj dar, o Bog! K dobremu jih hočem rabiti, nikar jih zanemarjati, in ne kvariti. Vse to naj se godi s tvojo pomočjo, v tvojem imenu, k tvoji časti, iz pokorščine in ljubezni do tebe najdobrotljivejši Bog, in do tvoje najsvetejše postave. O da bi mi ta dober namen in ti sveti sklepi celi dan pred očmi ostali in da bi jih zvesto spolnjeval!

Ali kako slab sem, in kako kmalo pozabim dobre sklepe! Pomagaj mi tedaj Oče, in daj mi svojo milost — jaz pa hočem storiti kar zamore! — trdovratno in lahko mišljeno gotovo ne bom grešil; ako pa v skušnjavo in v nevarnost grešiti padem, ne zapusti me, temveč daj da v dobrem stanoviten ostanem in zmagam.

Podeli mi tudi danes, o Bog! zopet vse, kar za živež in za blagor duše in telesa potrebujem. Daj mi veliko poštenega videti, slišati in storiti, da vsaki dan boljši, modrejši in nebes vrednejši postanem! Daj mojemu truplu jed in pijačo, obleko in stanovanje! Daj da mi delo gre od rok! Blagoslovi moja podvzeta in odvrni vsako nesrečo, nadlogo in britkost od mene in od mojih ljudi, da vsi skup dan dobro in zadovoljno preživimo. Ako me pa — po tvoji najsvetejši volji — nesreča zadene, ako v nadloge in sitnosti zaidem, daj mi Oče! moj najboljši Oče! daj mi moč in pogum, da hudo, ki ga ne morem odvrniti, mirno prenašam in po Jezusovem vzgledu potrpežljivo prenašam, — brez neumne jeze in kletve. — Tudi hudo ti prošiljaš, naj torej tudi

hudo iz Tvoje roke voljno sprejem, naj iz hudega dobro kali, in naj mi med trpljenjem skozi krotkost in potrpežljivost nebeška krona večnega veselja doide.

Za vse to te prosim, o Bog! Vse to upam od tebe, in v tem upanju začnem svoje vsakdanje delo, kakor da bi zadnje bilo, v imenu Boga Očeta, Sina in svetega Duha. Blažena devica Marija! sveti angelj varh, in ti moj sveti patron, prosite za me in za vse moje bližnje pri ljubem Bogu, da nas vse blagoslovi, okrepča in vodi k vsemu dobremu, po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d.

Večerna molitev.

Veliki Bog! ti si bil danes, ko sem se vzbudil, moja prva

misel in moja prva molitev je bila tebi zahvala. Tudi zdaj, preden zaspim, se tebe spomnim, in se ti iz celega srca zahvalim za vse dobrote, katere si mi danes skazal. Kako neizmerna je tvoja ljubezen in kako brezštevilske so tvoje dobrote do mene!

Veliko tisoč ljudem se je gotovo danes slabo godilo, — lačni, žejni, bolni, revni so bili; veliko tisoč jih je umrlo in se pogubilo! Jaz pa še živim, jaz sem zdrav, in ne smem tožiti ne čez nesreče ne čez hudo, razun kar sem si sam zakrivil, ti, o Bog, si me očetovsko varoval.

Tudi danes si me zopet nasitil in napojil in mi zdravje ohranil. Ti si me podpiral pri delu, pri mojih opravkih in trpljenji, in tako si mi tisoč dobrot podelil, katerih še ne vem in katerih ti nikoli povrniti ne

morem. Hvala ti tedaj še enkrat, o dobri Bog! za vse dobrote.

Ali sem pa tudi tvojih dobrot vreden bil? Ali sem ta dan sveto in koristno preživil? Sem modrejši in čednejši postal? Sem zvest ostal svojim juternim sklepom? Ali nisem zopet v stare napake zabredel? Ali mi ne očita moja vest, da sem opuščal dolžnosti svojega stanu, ali da sem jih slabo spolnjeval? — da sem kaj napčnega ali grešnega mislil, govoril, storil? — Se nisem zopet dolžnega storil svojega navadnega greha? svoje priljubljenenapake? Nisem nobenega človeka žalil? Sem mar pohujšanje dajal? — Sem mar jezen bil, preklinjal, grajal, ali vsaj godernjal in tožil? Bi mar smel svoje misli vsakteremu razodeti, ne da bi me sram bilo?

O ko bi to zamogel! Kaka tolažba, kako veselje bi to bilo

za mojo dušo! Ali žalibog, ako vest izprašujem, moram tebi, o Bog! spoznati svojo slabost in svoje nemarnost, veliko hudega sem storil, pa le malo dobrega, in to malo dobro še ne dosti dobro. — To je moj račun preteklega dne.

Milostljivi Bog! bodi mi ubogemu grešniku milostljiv, odpusti mi moje pregrehe! s skesanim srcem te prosim, da mi prizaneseš. Tudi jaz prizanašam vsakemu, kdor me je žalil, in odškodovati hočem vsakega, komur sem škodoval; — za odpuščanje hočem prositi, kogar sem žalil. Poboljšati, resnično poboljšati se hočem, brž jutre naj se zgodi! Prizanesi mi tedaj, o Oče! meni, tvojemu skesanemu otroku! Upam na te in ne pusti mojega zaupanja osramotiti.

Zdaj idem spat. Tvojemu

vsemogočnemu varstvu, o Bog priporočim svoje telo in svojo dušo, — tudi vso mojo žlahto ti priporočim. Obvaruj nas vse, obvaruj posebno to hišo in srenjo, v kateri stanujem, vsake nesreče, strahu in škode. Ako se jutre vzbudim, bodi zopet ti prva moja misel. Morebiti pa ne doživim več jutrešnjega dne, morebiti umerjem to noč. — O grenek bi pač bil ta kelih smrti! ali ne moja, tvoja volja, o Gospod, naj se zgodi! Ako ti je ljubo, sem tudi ravno tako umreti pripravljen, kakor živeti. Le v tvoji milosti naj umerjem. Tudi tvojemu varstvu, sveti angelj varh! se priporočim, in tebi sveti moj patron! Čujte nad mano in prosite za me, da se to noč hudega obvarujem in da nič hudega ne trpim. Posebno pa tebi, blažena devica Marija za-

upam! Ti si pomoč kristjanov. Bodi tudi moja pomočnica vekomaj, prosi za me pri svojem božjem Sinu, da ko večer mojega življenja pride, se snidem v hiši mojega Očeta in tam ostanem vekomaj. Amen.

Molitev pred Božjo službo.

Molil bom proti Tvojemu svetemu tempelju in slavil bom tvoje ime zavoljo tvoje milosti in resnice.

Psl. 137, 2.

K važnemu opravilu se zdaj na sveti kraj podam — v cerkev grem, in tukaj v tvoji hiši te hočem, veliki Bog! moliti, tebe hvaliti, tebi svoje nadloge tožiti, in te za razne dobrote prositi; tudi se nadjam kaj svetega in potrebnega ondi slišati in se učiti.

Pozabiti hočem vse druge misli, in le na te in na to misliti,

kar imam s teboj govoriti, le na to hočem paziti, kar k božji službi dohaja, kar mašnik govori, in kar ljudstvo moli ali poje.

Pobožno in bogaboječe se hočem vesti, nikogar pri molitvi ne motiti, temveč vsem hočem v dober vzgled pobožnosti biti. Pomagaj mi, o Bog! s svojo milostjo in potrdi moje sklepe. Amen.

Pred pridigo in pred krščanskim naukom.

O moj Bog! kako malo mi je znano vse to, kar bi že davno v svoji starosti imel vediti, da bi zamogel krščansko živeti in enkrat srečno umreti. Ti pa mi ravno priložnost daješ, mojo sveto vero boljše spoznati in zopet kaj lepega in potrebnega o tebi in tvoji postavi slišati. Hvala ti bodi, o Bog! Veselo hočem zdaj po-

slušati in vsako besedo, ktero mešnik, moj učenik govori, dobro pomniti. Pridi tedaj sveti Duh! Duh resnice in ljubezni — pridi, razsvetli mojo pamet in gani moje srce s svojo milostjo, da vse nauke dobro pomnim, in po njih živim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Po pridigi in krščanskem nauku.

Srčno se ti zahvaljujem, preljubeznjivi Bog in Oče! da sem tvoje nauke iz ust duhovnikovih slišal. Zdaj bom zopet rajši k pridigi in h krščanskemu nauku hodil, ker ondi toliko lepega, dobrega in tolažljivega slišim. In kar sem danes čul, ne bom kmalo pozabil, ampak premišljevati hočem o tem, z drugimi se pogovarjati in vselej ko prilika pride, tako ravnati, kakor so me danes

učili. V djanju hočem kazati, da sem dober kristjan, in da hočem kristjan ostati do smrti.

Nikar naj se ne zgubi tvoja presveta beseda ne pri meni, ne pri drugih tvojih otrokih, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prva sveta meša.

Pred sveto mešo.

To storite v moj spomin.
Luk. 22. 29.

Pripravi se moja duša! k molitvi, k sveti meši, da se ne bo zdelo, kakor da Boga, svojega Gospoda skušaš.

Nebeški Oče! večni Bog! tukaj klečim pred tvojim altarcem, in v duhu sem tam, kjer je Jezus tvoj preljubi Sin, moj odrešenik, sveto rešno telo postavil, in kjer je na križu za nas se daroval in umrl. — Pri sveti meši obhajamo spomin obeh, — nekrvavo se ponavlja daritev na križu; — to me sv. vera uči.

Darujem torej tudi jaz z mešnikom! Sprejmi, o Bog! ta

dar presvete meše v čast in češčenje svoje visokosti, v zahvalo za vse dobrote, katere skazuješ meni in vsem ljudem, v zadostenje in v spravo za naše grehe, — tudi kot prošnji dar jo sprejmi, o Bog — in podeli meni, mojim predpostavljenim, mojim podložnim, mojim dobrotnikom in škodljivcem, prijateljem in sovražnikom, vsem ljudem, živim in mrtvim svoj blagoslov, svojo milost in vse dobro. Amen.

K začetku sv. meše in pri Kyrie.

Pravični začne pobožnost z spoznanjem svojih grehov. Tudi jaz hočem tako storiti.

Vsemogočni, večni Bog! sram me je pred tebe stopiti, — grešnik sem, — z mešnikom spoznavam, da sem velikokrat v mislih, besedah in djanju grešil. Srce in vest mi očitata, da sem veliko dobrega opustil in da sem

veliko hudega storil. — Ali ti si moj Oče, o Bog! In kakor se oče svojih otrok usmili, tako se tudi ti mene usmiliš, če svoje grehe spoznam in se iz srca poboljšati želim. In glej, to storim, o Bog in Oče! Odpusti mi tedaj.

Resnično se hočem poboljšati. Danes še hočem začeti in svoj sklep dopolniti. Pomagaj mi s svojo milostjo po Jezusu Kristusu tvojem Sinu, našem Gospodu. Amen.

Slava.

Z mešnikom hočem Boga slaviti!

Slava Bogu v nebesih in mir dobrim ljudem na zemlji! Hvalim te, častim te, molim te in zahvaljujem se tebi, o Gospod Bog, vseomogočni Oče! zavoljo tvoje visokosti in dobrote.

Tudi tebi edinorojenemu Sinu Boga Očeta, Jezusu Kristusu,

bodi čast in hvala; — jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se mene! Naj ti moja molitev dopade — ki sediš na desnici Očeta; usmili se mene! Ti sam si svet, — ti sam si visokost. Jezus Kristus s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Pri molitvi.

O Bog, tako si ti svet ljubil, da si svojega edinorojenega Sina iz nebes poslal, in ga nam kot učenika resnice, vzgled čednosti — celo žrtev za naše grehe dal! Naj njegovi nauki, njegov presveti zgled in njegovo zaslužljivo življenje in njegova britka smrt ne bode v pogubljenje ne meni, ne komur bodi od nas. — Zato te prosim po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem in odrešeniku. Amen.

Pri Berilu in evangelju.

Mešnik berejo nekaj iz sv. pisma; najprej nekaj iz lista Aposteljnov, potem pa nekaj iz sv. evangelja.

O prevelika sreča, da sem pred veliko, veliko ljudi v tej sveti veri rojen in odgojen, v kateri se božja beseda po spisih aposteljnov in svetih Evangelistov uči in razlaga. Hvala ti, večna hvala za to veliko milost. O da bi se te milosti udeležili posebno vsi krivoverci in neverniki. — Da bi se pač po božji in Jezusovi besedi vsi nevedni dali podučiti, žalostni potolažiti, dvomljivi sveto-vati, slabi okrepčati, padli vzdigniti, vsi grešniki spokoriti in vsi pravični posvetiti. To dodeli, o Bog, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri o samem sebi govori, da je „luč sveta, — pot, resnica in življenje“. Amen.

Vera.

Zdaj hočem z mešnikom tisto vero moliti, na katero sem krščen, po kateri živim, in v kateri bodem po Tvoji milosti umrl.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Darovanje.

Pripravljam se k najsvetejši daritvi in govorim z mešnikom.

Presveti Oče, vseмогоčni večni Bog! sprejmi dobrovoljno ta prečisti dar, katerega mi nevredni tebi živemu in resničnemu Bogu za naše grehe, žaljenje in nemarnosti v imenu navzočih in sploh vseh vernih kristjanov za vse žive in mrtve darujemo. — Daj da njim in nam k večnemu življenju pomaga. Amen.

Pri darovanju keliha.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja in te prosimo, da nam milo prizaneseš; naj ti bode

prijeten kakor dragoceno kadilo
in dopadljiv v blagor vseh ljudi.

Molite bratje.

Od mešnika spodbujen kličem
k tebi, o Bog! in prosim: Sprejmi
milostljivo ta dar iz rok mešnikovih
v svojo hvalo in čast, v naš
blagor in v blagor cele svete
kristjanske cerkve.

Svet!

K tebi, o Gospod! povzdigu-
jem svoje srce; tebi hvalo pojem,
in želim, da bi te vsi ljudje vsaki
čas in povsod kot Očeta spoznali,
te iz srca ljubili, in tebi pokorni
bili in tebe hvalili po Jezusu
Kristusu, našem Gospodu, po
katerem te vsi angelji molijo
in hvalijo. Naj se moj glas ž
njimi zedini in naj pobožno kliče:
sveti, sveti, sveti je Gospod, Bog
Sabaot! Nebo in zemlja so polna

tvoje časti! Čast in hvala naj mu bode na višavah! Hvaljen bodi tudi on, ki pride kot poslanec Gospodov! Čast in hvala mu bodi na višini!

Tiha sv. meša.

Pripravljati se hočem k velikemu čudežu vsemogočnosti in ljubezni božje, k prihodu Gospodovemu na altar.

O nebeški zveličar, ktereга prihod na altar zdaj pričakujem, ozri se na me in na vse tiste, za katere hočem in sem dolžen moliti. Okrepčaj nas v veri do sebe — pomnoži pri vseh upanje na svojo pomoč, vnemi vsa srca z pravo ljubeznijo do sebe in do ljudi, kateri so sploh naši bratje in naše sestre, in katere si nam kakor samega sebe ljubiti zapovedal. O ta zapoved ljubezni, da je ne bi nihče prestopil na nobenem kraju sveta. Amen.

Pri povzdigovanju sv. hostije.

To je tvoje Telo, o Jezus! moj Gospod in Bog — ti si pričujoč, — tebe molim, tebi živim, — tebi umerjem, — tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Pri povzdigovanju sv. keliha.

To je kri nove zaveze, ktera je za nas in druge z križa tekla; o Jezus! operi in očedi me s svojo krvijo; zavoljo svojega trpljenja in smrti se me usmili in me reši mojih grehov! Tebi bodi čast, hvala in česčenje, zdaj in vekomaj. Amen.

Po povzdigovanju.

Zahvalna in priporočevalna
molitev.

Kaj, o božji odrešenik! za-
morem drugega storiti, kakor se

zahvaliti, da si se ponižal k nam priti, hvala ti bodi, — kaj drugega, ko radovati se in veseliti tvoje blažene navzočnosti. Veseli se srce moje in duša moja, povikšuj Gospoda, in prosi, da vedno pri nas ostane, da bo vedno naš varuh, naš pomočnik, naš tolažnik! Noben greh nas več ne loči od tvoje ljubezni! Daj nam temveč, o Jezus, da vedno tvoji prijatelji in ljubljenci ostanemo, pravi kristjani, otroci čistega srca in lepega obnašanja, kateri tebi dopadejo in se s teboj nekdanj v nebesih veselili bodo.

Spomin na mrtve.

Tudi naše umrle brate in sestre si odrešil, o Gospod! in mi se spominjamo v naših molitvah posebno tistih, ki so nekdanj naši sorodniki, stariši, prijatelji in dobrotniki bili. Usmili se jih po

svoji veliki milosti, odpusti jim grehe in zmote, katerih se še niso spokorili, ko so v večnost stopili! stori jih svete in blage — najsvetejši, najboljši večni Bog. Pelji nas vse po prestanih skušnjah tega sveta v hišo izvoljenih, v veselje nebeško po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri Očenašu.

Gospodova molitev.

O da bi zdaj Gospodovo molitev, katero je Jezus svoje učence učil, z mešnikom v njegovem zmislu in z njegovim srcem moliti zamogel.

Oče vseh ljudi, ki si v nebesih, čez vse povzdignjen, — posvečeno bodi tvoje ime! O da bi tvoja popolnost povsod spoznana in spoštovana bila! Tvoje po Jezusu Kristusu ustanovljeno kraljestvo resnice, čednosti in zveli-

čanja naj se čim dalje tem bolje širi, in naj se ga vsi enkrat udeležimo! K nam pridi tvoje kraljestvo. Tvojo najsvetejšo voljo naj spolnujejo tvoji otroci na zemlji in v nebesih! Zgodi se tvoja volja. — Daj nam danes naš vsakdanji kruh! Veš mili Oče, da dušeyne in telesne hrane potrebujemo, daj nam jo tedaj. — In odpusti nam naše dolge! ako smo zoper svoje dolžnosti grešili, prizanesi nam Oče! kakor tudi mi prizanašamo svojim dolžnikom, to je tistim, kateri krivično in brez ljubezni zoper nas ravnaajo. Odvrni od nas nesreče, zapeljevanje k grehu in reši nas vsega hudega. Amen.

Jagnje božje.

Konec daritve se bliža; z sreem in z ustmi kakor mešnik govorim:

O jagnje božje! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

O jagnje božje i. t. d.

O jagnje božje i. t. d. daj
nam mir.

Po: jagnje božje.

Spoznati hočem sedaj svojo nevednost pred
Gospodom, in ga duševno v svoje srce sprejeti.

O moj Bog in odrešenik! ko
bi bil jaz pač tako čist vsega
greha, tako pobožen in svet, da
bi z mešnikom tebe sprejeti
smel. Moja duša hrepeni po tebi
kakor jelen po studenčnici. Ali
joj! nisem vreden, o Gospod! da
prideš v moje srce, toda reci le
besedo in zdrava bo moja duša.
Nisem vreden, o Gospod. i. t. d.
(trikrat.)

K povživanju.

Telo našega Gospoda Jezusa
Kristusa ohrani mojo dušo k več-
nemu življenju. Amen.

Kri našega Gospoda Jezusa

Kristusa ohrani mojo dušo k večnemu življenju. Amen.

Premišluj tiho! pogovori se z milim Jezusom, — toži mu svoje nadloge — obudi vero, upanje in ljubezen.

Po zavživanju.

Hrana duhovna, katero sem ravno v duhu sprejel, daj mi, o Gospod! da jo v duši ohranim. Podeli milostljivo, da bode meni in vsem, za katere molim, toti nebeški dar v blagor, v zveličanje in tolažbo.

Okrepčaj, o Bog! moje srce k čednosti in k dobremu, obvaruj ga vsakega greha, ker sem pri tako sveti daritvi pričujoč bil, in se nje vdeležil po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pri molitvi po : „Dominus vobiscum.“

Tudi jaz hočem z mešnikom Gospodu se zahvaliti za to daritev in ga za blagoslovljeni sad daritve ponižno prositi.

Hvala ti bodi, premili Oče! za milost, da sem med tisuč dru-

gimi ljudmi pri tej presveti daritvi tvojega edinega Sina pričujoč bil. O da bi mi to pač prav koristno bilo. Bog daj, da zmiraj pobožnejši in bogaboječnejši, — krotkejši in potrpežljivši, — ljubeznivši, in dobrotljivši, — čistejši in pohlevnejši postanem. Bog daj, da boljši in svetejši iz hiše Božje stopim, kakor sem v njo prišel. Za to milost te prosim, o Bog! po Jezusu Kristusu, našem Gospodu in odrešeniku. Amen.

Usmili se pa tudi, o Gospod, vseh ljudi, odvrni zaslužene kazni, pred revami in nadlogami nas obvaruj; — blagoslovi duhovsko in deželsko gosposko, da modro ukazujejo; blagoslovi podložne, da bodo radovoljno, iz dolžnosti in ljubezni, pokorni; blagoslovi mladež, da nepopačeno pred tvojimi očmi na svetu živi in blagoslovi tudi starost, da nam bode zgled

prave modrosti in čednosti. Podeli slednjič svojo milost vsem ljudem, da izpolnujejo svoj poklic, da iščejo svetost in božjo čednost, se med seboj ljubijo in tebi dopadejo. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog † Oče † Sin † in sveti Duh. Amen.

Sklep.

Sveta Trojica! Naj ti ta krščanska služba božja dopada. — Sprejmi milostljivo dar, ktereга sem jaz nevredni človek z mešnikom vred pred očmi tvojega veličastva doprinesel. Naj bode meni in vsem, za katere sem daroval v prid in večno zveličanje po tvoji milosti. Amen.

Druga sveta meša

v čast britkega trpljenja Jezusa Kristusa.

Pripravljanje.

Ljubi Jezus, o moj odrešenik in zveličar! ti si iz neizmerne ljubezni do nas ljudi najsvetejšo daritev sv. meše postavil, da bi vedni spomin tiste presvete daritve imeli, katero si ti na svetem križu doprinesel, in tudi v ta namen, da se vdeležimo tvojih zaslug. Sv. so pobožnostjo hočem pri tej sv. daritvi navzoč biti in v dar prinesiti presveti Trojici v hvalo in čast božjega veličastva, v spomin in v spoštovanje tvojega britkega trpljenja in tvoje britke smrti, v hvalo za vse prijete dobre in milosti, v tolažbo za vse

žive in mrtve I. I. K temu podeli mi svojo milost. O prečista devica in mati božja Marija! ti, ki si na Kalvarji pod križem stala, ko se je moj odrešenik za blagor sveta žrtvoval! prosi za me, da bodem pri tej sveti daritvi, v kateri se zopet nekrvavo nebeškemu Očetu daruje, z dolžno pobožnostjo in z dolžnim spoštovanjem navzoč v čast božjo in moj večni blagor. Amen.

Pristop

Mešnik stopijo k altarju in začnejo sv. mešo. Premišluj, kako se je Jezus na Oljsko goro podal in k svojemu Očetu molil.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si strah in žalost trpel, ko se ti je bitko trpljenje bližalo; po angelju okrepčan si se v voljo svojega nebeškega Očeta vdal. — Dodeli mi, da bodem tudi jaz v svojih nadlogah in težavah po angelju okrepčan

in da se popolnoma v Božjo voljo udam. Amen.

Confiteor.

Mešnik se k občni spovedi priklonijo; pre-mišljuj kako je Kristus krvavi pot potil.

O božji odrešenik, ki si na Oljski gori, gledajoč moje grehe in grehe celega sveta, v toliko smrtno britkost zapadel, da je tvoj pot v krvavih kapljah na zemljo padal; daj da svoje grehe in hudobije v tem življenji iz srca obžalujem in objokam, da se mi jih ne bo v smrtni uri bati treba. Amen.

Introitus.

Mešnik stopijo k altarju, ga poljubijo in se podajo na pravo stran altarja. Premišljuj, kako je Kristus od Judeža izdan in od judov odpeljan bil.

Ljubeznjivi zveličar, ktere-ga je lastni učenec Judež izdal, brez-zvestno sovražnikom prodal, kte-rega so kakor hudodelnika zve-

zanega k Ani peljali; priveži me z verigami neizginljive ljubezni k sebi, daj mi milost, da vsem hudim skušnjavam se zoperstavim, da ne padem v oblast preklenkega sovražnika. Amen.

Pri molitvi.

Mešnik molijo Kyrie eleyson; premišluj kako je Kristus pred Ana in Kajfa peljan bil, in kako ga je Peter trikrat zatajil.

Najnedolžniši Jezus! ki si v hiši Kajfa zlo razžaljen bil, ko te je priljubljeni učenec Peter trikrat zatajil; podeli mi tvojo božjo milost, da se vseh slabih družb ogibljem; priložnosti k grehu bežim in tebe, moj ljubi Bog, nikoli ne z besedami ne z djanjem ne zatajim. Amen.

Po molitvi.

Mešnik se obernejo in rečejo: gospod z vami. Premišluj, kako se je Kristus proti Petru obrnil.

O Gospod Jezus Kristus! ti, ki si se na Petra, dasiravno je

grešil milostljivo ozrl, glej tudi mene z očmi prevelike tvoje milosti; daj da tudi svoje grehe pod tvojim obličjem resno obžaljujem in tebe, svojo največo dobroto nikoli več ne želim. Amen.

Berilo.

Mešnik na strani altarja branje berejo. Premišluj, kako so Kristusa k Pilatu peljali.

Potrpežljivi in krotki Jezus, katerega kakor naj hujšega hudočelnika vjetega k Pilatu peljejo, katerega smrtni sovražniki in krive priče lažljivo tožijo; dodeli mi, da tudi jaz natolcevanje in obrekovanje brezbožnih potrpežljivo prenašam, da se vseskozi dobrega in poštenega skazem. Amen.

Evangelij.

Mešnik Evangelij beró; premišluj, kako Kristusa od Pilata k Herodu peljejo.

Preblagi odrešenik! pred Heroda so te postavili, neznano obrekovanje si moral poslušati,

ali ne besede nisi spregovoril, podeli mi milost, da tudi jaz natolcevanje in osramotenje brezvernih ponižno prenašam, jeze se zdržim in nobenemu hudega s hudim ne povračujem. Amen.

Credo -- Vera.

Mešnik stopijo zopet v sredo altarja in molije vero; premišluj, kako je Kristus od Heroda zopet k Pilatu poslan i. t. d.

O gospod Jezus Kristus! od Heroda so te v belo obleko ogrnjenega in zasramovanega zopet k Pilatu peljali; sprijaznila sta se zavoľjo tebe; daj mi milost da naklepom mojih sovražnikov uide, hudo z dobrim plačujem, in tako popolnejši in tebi podobnejši postanem. Amen.

Offertorium. — Darovanje.

Mešnik odkrijejo kelih; premišluj, kako so Kristusa slekli in bičali.

Milostljivi odrešenik! slečen, osramoten in k stebru privezan

si in neusmiljeno te bičajo. Podeli mi, da vse svoje grehe zoper sramožljivost resnobno obžalujem, da bodem potrpežljiv, ako me očetovsko kaznuješ in da te z novimi grehi zopet ne bičam. Amen.

Mešnik kelih razgrnejo; premišluj, kako Kristusa z trnjem kronajo.

O gospod Jezus Kristus! V najhujše zasramovanje in mučenje so te hudobni judje s trnjem kronali: prosim te, reši mojo vest skelečega žela, da z resnično pokoro večno čast in nebeško krono dosežem. Amen.

Mešnik si roke umivajo; premišluj, kako si Pilat roke umiva — Kristusa nedolžnega spozna in ga ljudstvu predstavi.

Trpeči odrešenik! Pilat, tvoj sodnik te je sicer nekrivega spoznal, vendar te je s starim rudečim plajščem ogrnil, in s trnjevo krono na glavi s trstom v rokah pred jude postavil, in slednjič je

bil Baraba spuščen in ti si bil obsojen. Daj mi, da tebe, svojega Gospoda in Boga, zmiraj bolje ljubim, nego satana in poželenje mesa; da zmiraj tako živim, da sodnega dne opravljen z ženitvensko obleko nedolžnosti pred tvoje obličje pridem. Amen.

Praefation. — Predglasje.

Mešnik molijo predglasje; premišluj, kako je Kristus k smrti obsojen.

O Gospod Jezus Kristus! ne dolžno si hotel obsojen biti za me ubogega grešnika, pomagaj mi s svojo Božjo pomočjo, da se s krščanskim življenjem tako k časni smrti pripravljam, da večni smrti odidem. Amen.

Canon. — Tiha meša.

Mešnik tibo molijo in se spominjajo živih; premišluj, kako je Kristus svoj križ nesel.

Nedolžno jagnje! težki križ si moral sam na vrh Kalvarije nesti, in si na tej britki poti

jokajoče žene dobrotno opominjal in rekel: ne jokajte čez me, ampak čez sebe. Podeli mi milostljivo, da tudi jaz svoj križ in trpljenje radostno sprejemem in potrpežljivo iz ljubezni do tebe vsaki dan prenašam. Daj mi tudi, usmiljeni Jezus! milost, da na totem svetu nič bolj ne objokavam, nič bolj ne obžalujem, kakor da sem tebe svojega preblagega Boga in Gospoda razžalil. O Jezus bodi mi revnemu grešniku milostljiv. Amen.

Mešnik blagoslovijo in posvečujejo daritev; premišljuje, kako je Kristus križan bil.

O Gospod Jezus Kristus! za voljo naših grehov si neusmiljeno križan bil, z ojstrimi žreblji so te na križ pribili; podeli mi milostljivo, da bi skoz tebe svet meni in jaz svetu križan bil, da svoje pregrehe in hudo poželenje, tako križam, da nikoli več tebe,

preljubi Gospod in moj Bog skoz svojo nečimernost, pa tudi samega sebe več ne križam. Amen.

K povzdigovanju.

Mešnik povzdignejo sv. hostijo; premišljuje, kako so Kristusu s križem vzdignili.

O Jezus! bodi mi milostljiv, o Jezus! vsmili se me, o dobrotljivi Jezus! odpusti mi moje grehe. Amen.

Presveti in preblagi odrešenik! kterega so za me križali, v kvišku so te vzdignoli; potegni mene in vse, kar imam k sebi, da z teboj na križ pribit ti v meni in jaz v tebi živima, da ločen od vseh posvetnih reči v duhu v nebesih prebivam. Amen.

Mešnik kelih povzdignejo; premišljuje, kako iz ran Kristusovih presveta kri teče.

O sv. Kri, posveti me! O draga Kri, operi moje hudobije! O milosti polna Kri, doseži mi milost in vsmiljenje. Amen.

Neskončno ljubeznjivi zveličar! Tvoje svete rane so obilno krvi v odpuščenje naših grehov prelile, operi mojo z mnogimi grehi oskrunjeno dušo v svoji krvi, naj mi k dobremu služi, da vseh grehov očiščen, sad tvojega britkega trpljenja in tvoje britke smrti dosežem. Amen.

Mešnik se spomni mrtvih; premišljuje, kako je Kristus na križu za blagor ljudi molil.

Neizmerno dobrotljivi spravniki, kateri si na križu za celi človeški rod, tudi za tiste, ki so te križali, k nebeškemu Očetu molili! vnemi moje srce v ljubezni, da po tvojem vzgledu in tvojem nauku tudi moje sovražnike resnično ljubim, jim iz srca odpustim in tistim, kateri me sovražijo z dobrim povračam. Amen.

Mešnik se na prsa trkajo in prosijo za odpuščenje svojih grehov; premišljuje, kako se je razbojnik na križu k Kristusu obrnil.

O Gospod Jezus Kristus, ki

si razbojniku, ko se je skesano spokoril, veselje nebeškega raja dobrotljivo obljubil, prosim te, glej na me z očmi svoje nezmerne vsmiljenosti, da v zadnji uri, mili moj zveličar! besede slišim: Še denes bodeš pri meni v raj. Amen.

K Očenašu.

Mešnik molijo očenaš; premišluj sedem besedi Kristusovih na križu.

Božji odrešenik! na križu si med drugimi besedami svojo mater sv. Janezu in njega svoji materi izročil. Tebi se izročim z vsem, kar je mojega; prosim te, da skozi moč tvoje ljubezni toliko popolnost dosežem, da me nič od tvoje ljubezni ne loči. Amen.

Mešnik sv. hostijo prelomijo in košček v kelih denejo; premišluj, kako je Kristus na križu umrl in kako je njegova duša v predpekel šla.

Preblagi zveličar, tvojo dušo v roke nebeškega Očeta izročivši,

si iz ljubezni do nas ubožnih ljudi umrl. S svojo smrtjo si moč satanovo premagal in si v predpekel šel, da dušam očakov odrešenje oznaniš, prosim te, da mi ubogemu grešniku zavoljo bolečin tvoje smrti srečno zadnjo uro podeliš in da zasluge tvojega trpljenja tudi vernim dušam v vicah koristijo, da bi bile kmalo rešene tvojih muk. Amen.

Jagnje Božje.

Mešnik trikrat pregovore: jagnje božje itd. Premišljuj, kako se jih je mnogo pri Kristu-sovi smrti spokorilo.

O Gospod Jezus Kristus, ki si s svojim potrpežljivim trpljenjem in blago smrtjo veliko ljudi podučil in storil, da so te Boga spoznali, dodeli mi milostljivo zavoljo zasluge tvojega britkega trpljenja in tvoje smrti, da se srčno svojih grehov kesam in te več ne žalim. Amen.

Mešnik se obhajajo; premišluj, kako je bil Kristus raz križa vzet in pokopan.

Presveti odrešenik! iz križa si bil vzet in v nov grob položen, stvari mi novo in čisto srce, s katerim tvoje sveto Rešnje Telo v svetem zakramentu altarja v spomin tvoje smrti vselej dostojno sprejemem. Naj mi sprejem tvojega svetega telesa zastava moje prihodnje časti bode. Amen.

Mešnik izplahnejo kelih in ga zopet pokrijejo; premišluj, kako je bil Kristus po smrti maziljen.

Gospod Jezus Kristus! ti si od svoje žalostne matere in od drugih prijateljev maziljen bil, v čisto platno so te zavili, in pokopali: podeli mi milostljivo, da kolikorkrat te v sv. zakramentu zavžijem, te tudi v čistem srcu obdržim, da vedno ti v meni in jaz v tebi ostanem, in zavoljo tebe večno živim. Amen.

Po Obhajilu.

Mešnik stopijo na stran altarja in molijo ;
premišljuj, kako je Kristus od mrtvih vstal.

Mogočni premagavec smrti
in groba! veličastno si od mrtvih
vstal, za naše grehe si umrl in
več umrl ne boš, ti si življenje
in zveličanje; podeli milostljivo,
da se s pomočjo tvoje božje mi-
losti grehu odpovem, za naprej
novo življenje začnem in le tebi,
živemu Bogu, samemu živim.
Amen.

Pri zadnji molitvi.

Mešnik se k ljudstvu obrnejo in rečejo:
Gospod bodi z vami; premišljuj, kako se je
Kristus svojim učencem prikazal.

O Gospod Jezus Kristus! ki
si po svojem častitljivem vstajenju
svoji presveti materi in svojim
učencem se prikazal; pomagaj
moji slabosti s svojo milostjo, da
na tem svetu s teboj trpim, da
s teboj od mrtvih vstanem, in

da podoben tvojemu preobraženemu truplu te od vekomaj do vekomaj od obličja do obličja gledam, hvalim in častim.

Mešnik molijo zadnje molitve; premišluj, kako je Kristus 40 dni s svojimi učenci še po zemlji hodil.

Zmagovavni zveličar! ki si še štirideset dni s svojimi učenci po zemlji hodil, in si jih skrivnosti svete vere učil: prosim te, uči tudi mene po svoji presveti volji živeti, ustanovi in vtrdi tudi mojo vero s svojim duhom, da o nobenem členu ne dvomim, da do svoje smrti zvest ostanem sveti cerkvi in zadnjič dedič večnega življenja postanem. Amen.

Mešnik se zopet do ljudstva obrnejo, govoreč: Gospod bodi z vami. — Premišluj, kako se je Kristus zadnjič učencem prikazal in potem se v nebesa vzdignil.

Poveličani zveličar! Jezus Kristus, kateri si se v pričo svojih učencev veličastno v nebesa vzdignil in tam pri desnici ne-

beškega Očeta sediš; daj mi, da po tvoji nebeški milosti ta svet v duhu zapustim, vse pozemeljsko zaničujem, po tebi samem hrepenim, tebe samega iščem, da ti nekdam tudi v tvojo čast nasledujem. Amen.

K zadnjemu blagoslovu.

Mešnik blagoslovijo ljudstvo. — Premišljuj, kako je Kristus svojim učencem sv. Duha poslal.

O Gospod Jezus Kristus, kateri si po svojem vnebohodu učencem sv. Duha poslal; prosim te, očisti moje srce, da sv. Duh v njem spodobno stanovalešče najde, da mene s svojimi božjimi darovi okinča, tolaži in v vsem dobrem vtrdi k večnemu življenju. Amen.

Pri zadnjem evangeliju.

Presveti Gospod in zveličar, Jezus Kristus! ki si nam v pre-

sveti daritvi svete meše spomin
svojega britkega trpljenja in svoje
britke smrti zapustil; dodeli nam
milostljivo, da skrivnosti te svete
daritve tako spoštujemo, da se
tudi vdeležimo sadu tvojega
odrešenja, ki živiš in kraljuješ
z Bogom Očetom v edinosti sv.
Duha, od vekomaj do vekomaj
Amen.

Tretja sveta meša

v čast presvete Trojice.

Pristopna molitev.

V imenu † Očeta, in † Sina,
in † sv. Duha. Amen.

M. (Mešnik.) Stopil bom pred
altar Božji.

S. (Strežaj.) Pred Boga, ki
razveseljuje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog, in raz-

sodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; krivičnega in zapeljivega človeka reši me.

S. Ker ti, o Bog, si moja moč; zakaj si me zavrzel? in zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

M. Pošlji svojo luč in svojo resnico; da me peljete in pripe-ljete na tvojo sveto goro in v tvoje šotorje.

S. In stopil bom pred Božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, o Bog, moj Bog! zakaj si žalostna moja duša in zakaj me motiš?

S. Zaupaj v Boga; zakaj še ga bom hvalil; veselje mojega obličja in moj Bog!

M. Čast Očetu, in Sinu, in svetemu Duhu.

S. Kakor je bila v začetku,

in zdaj in vselej in na vekomaj.
Amen.

M. Stopil bom pred altar
Božji.

S. Pred Boga, ki razvesel-
juje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imenu
Gospodovem.

S. Ki je vstvaril nebo in
zemljo.

M. Izpovem se Bogu vsega-
mogočnemu i. t. d.

S. Usmili se te, vsegamo-
gočni Bog, in ti odpusti tvoje
grehe in te pripelji v večno živ-
ljenje.

M. Amen.

S. Izpovem se Bogu vsega-
mogočnemu, blaženi Mariji vselej
Devici, sv. Mihaelu arhangelju,
sv. Janezu Krstniku, sv. apostelj-
noma Petru in Pavlu, vsem svet-
nikom, in tebi Oče, da sem veliko
grešil, z mislijo, z besedo in z

dejanjem; moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Marijo vselej Devico, sv. Mihaela arhangelja, sv. Janeza Krstnika, sv. aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe Oče, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

M. Usmili se vas vsega-mogočni Bog, in odpusti vam vaše grehe, ter vas pripelji v večno življenje.

S. Amen.

M. Milost, odvezo † in odpuščenje naših grehov nam do deli vsegamogočni in usmiljeni Bog.

S. Amen.

M. O Bog, obrni se k nam in oživi nas.

S. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

M. Skaži nam svojo milost, o Gospod!

S. In daj nam svoje zveličanje.

M. Gospod, usliši mojo molitev.

S. In moje vpitje naj k tebi pride.

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M. (Po stopnicah gredé.) Molimo. Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše grehe, da bomo vredni s čistim srcem stopiti na presveti kraj. Po Kristusu našem. Amen.

(Mešnik položi sklenjene roke na altar, ga poljubi in moli :

Prosimo te, o Gospod, po zasluženji tvojih svetnikov, katerih ostanki so tukaj hranjeni, da vse moje grehe milostljivo odpustiš. Amen.

Po teh pripravnih molitvah se še le zaprav sv. meša prične. Mešnik na epistelski ali desni strani moli:

Vhod ali začetek meše.

Češčena bodi syeta Trojica in nerazdeljena edinost; hvalimo jo,

ker je nad nami skazala svoje
usmiljenje. Ps. 8. Gospod, naš
Gospod, kako čudovito je tvoje
ime po vsi zemlji. Čast bodi
Očetu i. t. d.

Češčena bodi sv. Trojica i. t. d.

(kakor zgoraj.)

M. Gospod usmili se!

S. Gospod usmili se!

M. Gospod usmili se!

S. Kriste usmili se!

M. Kriste usmili se!

S. Kriste usmili se!

M. Gospod usmili se!

S. Gospod usmili se!

M. Gospod usmili se!

Gloria. — Slava.

Slava na višavah Bogu, in
na zemlji mir ljudem dobre volje.
Hvalimo te, blagoslovimo te, mo-
limo te, slavimo te, hvalo dajemo
ti zaradi velike slave tvoje.

Gospod Bog, kralj nebeški, Bog Oče vsegamogočni. Gospod Sin edinorojeni Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov. Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas. Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi prošnjo našo. Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas. Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam Najvišji, Jezus Kristus, s svetim Duhom v slavi Boga Očeta. Amen.

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M o l i m o. Vsemogočni večni Bog, ki si dal služabnikom svojim v pričevanje prave vere veličastvo večne Trojice spoznati in v moččnosti veličastva edinnost moliti: prosimo, da bomo po trdnosti ravno te vere od vseh nadlog obvarovani. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti

svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov. Rim. 11.

O visokost bogastva modrosti in znanja Božjega! kako nerazumljive so njegove sodbe, in neizvedljiva njegova pota! Kajti kdo je spoznal misel Gospodovo? Ali kdo je bil njegov svetovalec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povrnilo? Kajti iz njega, in po njem in v njem je vse: njemu čast in slava na veke. Amen.

S. Bogu hvala.

Graduale (pesem na stopnicah).

Češčen si, o Gospod, ki pregleduješ brezdna in sediš nad Kerubimi. V. češčen si, o Gospod, na trdnjavi neba, in hvaljen na veke. Alleluja, alleluja!

V. Češčen si, Gospod Bog Očetov naših in hvaljen na veke. Alleluja!

Pred evangelijem.

(Mešnik sredi altarja globoko priklonjen moli.) Očisti moje srce in usta moja, vsemogočni Bog, ki si usta Izaija preroka očistil z živim ogljem: tako me blagovoli očistiti s tvojo nezasluženo milostjo, da tvoje sveto evangelije vredno oznanovati zamorem. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, o Gospod!

Gospod bodi v mojem srci in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanujem njegovo evangelije. Amen.

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M. Besede sv. evangelija poleg sv. Mateja. M. 28.

S. Hvala ti, o Gospod!

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Dana mi je vsa oblast

v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in učite vse narode, in krščujte jih v imenu Očeta in Sina in svetega Duha; učite jih spolnovati vse, karkoli sem vam zapovedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

S. Hvala ti, o Kristus!

Credo. — Vera.

Verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vidnega vsega in nevidnega. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega edino-rojenega. In iz Očeta rojenega pred vsemi veki. Boga od Boga, luč od luči, Boga pravega od Boga pravega. Rojenega ne storjenega, edinobitnega z Očetom; po katerem je vse storjeno. Ki je zavoljo nas ljudi, in zavoljo našega zveličanja prišel z nebes. (Tu se z desnim kolenom poklene.) **In je**

meso na se vzel po svetem Duhu iz Marije Device in je človek postal. Križan je tudi bil za nas, pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen. In je vstal tretji dan poleg pisem. In je šel v nebеса; sedi na desnici Očetovi. In bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve; in njegovega kraljestva ne bo konca. In v svetega Duha, Gospoda in oživljevalca; ki iz Očeta in Sina izhaja. Ki je z Očetom in Sinom vred moljen in slavljen; ki je govoril po prerokih. In v eno sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznam eden krst v odpuščenje grehov, in pričakujem vstajenje mrtvih, in življenje prihodnjega veka. Amen.

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

Molimo. Češčen bodi Bog Oče, in edinorojeni Sin Božji, in

sv. Duh; ker razodel je nad nami svoje usmiljenje.

Darovanje.

Mašnik odkrije kelih in daruje kruh na zlati skledici (pateni) nebeškemu Očetu, rekoč :)

Sprejmi, sveti Oče, vsemogočni, večni Bog, ta neomadežani dar, ktereга jaz, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brezštevilne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse verne kristjane, žive in mrtve; da bode meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

(Mešnik vina v kelih vlije in nekaj kapljic vode prilije, rekoč :)

O Bog! ki si dostojnost človeškega bitja čudovito vstvaril, pa še bolj čudovito † obnovil (pri teh besedah blagoslovi vodo), daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, združenim biti z Božjo

natoro Onega, ki se je naše človeške udeležiti blagovolil, Jezus Kristus, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Pri darovanje keliha:)

Darujemo ti, o Gospod, kelih zveličanja, in tvojo milost prosimo, da se pred obličje tvojega veličastva v naše in celega sveta zveličanje kakor prijetna dišava povzdigne. Amen.

(Mešnik, nizko priklonjen, z mašno daritvijo sebe in verno ljudstvo sklene in daruje, rekoč:)

V duhu ponižnosti in s potrtem srcem naj bomo pred teboj sprejeti, o Gospod; in naša daritev naj se danes tako godi pred tvojim obličjem, da tebi dopade, Gospod Bog!

(S povzdignjenimi očmi in rokami mešnik moli, rekoč:)

Pridi Posvečevalec, vsemogočni večni Bog, in posveti † to daritev, ki je pripravljena tvojemu svetemu imenu.

(Na levi (episteljski) strani altarja si mešnik roke umije ter moli:)

Ps. 25. V nedolžnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Bog!

Da slišim glas tvoje hvale in oznanujem vsa tvoja čuda.

O Gospod! jaz ljubim lepoto tvoje hiše in prebivališče tvojega veličastva.

Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! in s kervoželjnimi mojega življenja.

Kajti krivica je v njih rokah in njih desnica je napolnjena z darovmi (podkupščino).

Jaz pa pridem v svoji nedolžnosti, reši me in usmili se me.

Moja noga stoji na ravnem;

v zbirališčih te bom hvalil, o Gospod.

Čast bodi Očetu i. t. d.

(V sredi altarja mešnik priklonjen moli:

Sprejmi, sv. Trojica! to daritev, katero ti darujemo v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega, Jezusa Kristusa, in v čast blažene Marije, vselej Device, sv. Janeza Krstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih in vseh svetnikov; naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj oni prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Mešnik sredi altarja proti ljudem obrnen, reče:)

M. Molite, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna pri Bogu, vsemogočnem Očetu.

S. Naj sprejme Gospod to daritev iz tvojih rok v hvalo in

čast svojega imena, tudi v prid
naš in vse svoje cerkve.

S. Amen.

Tihe molitve.

Posveti, prosimo, Gospod naš
Bog, po klicanji tvojega svetega
imena, žrtev te daritve, in po
njej pripravi tudi nas sebi v
večno daritev. Po Gospodu našem
Jezusu Kristusu, Sinu tvojem,
kteri s teboj živi in kraljuje v
edinosti sv. Duha, Bog.

Praefation. — Predglasje.

M. Od vekomaj do vekomaj.
S. Amen.

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M. Kvišku srca.

S. Imamo jih pri Gospodu.

M. Dajmo hvalo Gospodu,
svojemu Bogu.

S. Spodobno in pravično je.

Zares spodobno in pravično je, prav in zveličavno, da ti vselej in povsodi hvalo dajemo, sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog! Kteri si s svojim edinorojenim Simon in sv. Duhom en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene osebe, ampak v trojici enega bitja. Kar namreč po tvojem razodenji verujemo od tvoje časti, to brez vsega razločka mislimo od tvojega Sina, to od sv. Duha. Tako da v spoznanji pravega in večnega Božanstva molimo v osebah posebnost, in v bistvu edinost, in v veličastvu enakost. Kteremu hvalo dajejo angelji in arhangelji, Kerubimi in Serafimi, ter ne jenjajo klicati vsak dan, z enim glasom, rekoč:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Nebesa in zemlja sta polna tvoje časti. Hosana po vi-

šavah! Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Hozana po višavah!

Canon Missae. — Tiha meša.

Tebe tedaj, preusmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ponižno molimo in prosimo, da sprejmeš in posvetiš te † darove, te † ponudbe, ta sveta prečista † darila, ktera ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža I., in našega škofa I., in našega cesarja I., in za vse pravoverne, zlasti one, kateri skrb imajo za katoliško in apostoljsko vero.

Spomin živih.

Spomni se, o Gospod, svojih služabnikoy in služabnic I. I. in

vseh navzočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš, za ktere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za se in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za upanje zveličanja in blagostanja svojega, in svoje zaobljube tebi pošiljajo, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Med posvečevanjem.

Stojimo v občestvu in spomin obhajamo najprej častite vselej Device Marije, matere Boga in Gospoda našega, Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih aposteljnov in mučenikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Siksta, Kornelija, Ciprijana, Lavrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozme in Dami-

jana, vseh tvojih syetnikov, po kterih zasluženji in priprošnji dodeli, da s pomočjo tvojega varstva v vseh zadevah ohranjeni bodemo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Zdaj stegne mešnik roke čez kelih in hostijo ter moli:

Prosimo te tedaj, o Gospod, sprejmi potolažen ta dar, ktereга ti darujemo mi, tvoji hlapci, in z nami vred vsa tvoja družina; daj nam v tvojem miru preživeti svoje dni, reši nas od večnega pogubljenja in daj nam štetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, te prosimo, o Gospod, da bo ta dar ves † posvečen, † sprejet, † potrjen, † dostojen in † prijeten, ter se nam spremeni v † telo in † Kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa.

Spremenjenje

(Mešnik ponovi, kar je storil Kristus pri zadnji večerji, rekoč:)

Kteri je tisti dan pred svojim trpljenjem vzel kruh v svoje svete in častite roke in vzdignil oči proti nebesom k tebi, svojemu ysemogočnemu Očetu, te zahvalil in ga posvetil, razlomil ter svojim učencem dal, rekoč: Vzemite in jejte vsi od tega:

To je namreč moje telo!

(Med povzdigovanjem sv. hostije lahko moliš:)

Bodi pozdravljeno pravo telo Jezusovo, iz Marije rojeno, in na križi za nas umorjeno, ki zdaj na desnici Očetovi v nebesih sediš, iz ljubezni do nas pa med nami živiš. O Jezus, usmili se nas!

Ravno tako je (Jezus) po večerji ta preblaženi kelih v

svoje svete in častite roke vzel, tebe zopet zahvalil, ga posvetil in svojim učencem dal, rekoč: Vzemite in pijte vsi iz njega:

To je namreč kelih moje krvi, novega in večnega zakona, skrivnost vere, ki bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov.

Kolikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.

(Med povzdigovanjem keliha lahko moliš:)

Bodi češčena Jezusova presveta kri, na križi za nas prelita, ki neprenehoma k Očetu kličeš: Oče odpusti jim, ne vejo, kaj delajo. O Jezus, po svoji krvi nas grehov omij, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

Po tem povelji tedaj, o Gospod, obhajamo mi, tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega trpljenja, od smrti

vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudežnemu veličanstvu od tvojih dobrot in darov ta čisti † dar, ta brezmadežni † dar, sveti kruh † večnega življenja in kelih † večnega zveličanja.

Poglej na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem in sprejmi jih, kakor si blagovoljno sprejel dari svojega hlapca, pravičnega Abeljna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sveto daritev in neomadežan dar, ki ti ga je daroval tvoj veliki duhoven Melhisedek.

(Mešnik se nizko prikloni in sklenene roke na altar položi ter moli:)

Ponižno te prosimo, vsega-mogočni Bog! reci, da naj se prinesejo ti darovi po rokah tvojega svetega angelja na tvoj visoki altar, pred tvoje Božje veli-

čanstvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in zavžilo presveto † Telo in † Kri tvojega Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Spomin mrtvih.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic, ki so pred nami šli z znamenjem vere in spijo v miru I. I. — Prosimo te, o Gospod! da te in vse, kateri v Kristusu počivajo, deneš na kraj hladú, luči in mirú. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Mešnik se udari na prsi ter moli :)

Tudi nam grešnikom, tvojim služabnikom, ki v obilnost tvojega usmiljenja zaupamo, daj dobrotljivo kaj deleža in družbe s tvojimi svetimi aposteljni in mučeniki:

z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabo, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, s Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo in vsemi tvojimi, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne po ceni zasluženja, marveč po milosti odpuščenja. Po Kristusu Gospodu našem.

Po katerem vse te dobrote, o Gospod! vselej vstvarjaš, † posvečuješ, † oživljaš † blagoslavljaš in nam deliš. Po njem †, ž njim †, in v njem † je tebi, Bogu Očetu † vsemogočnemu, v edinosti † svetega Duha vsa čast in slava. Od vekomaj do vekomaj. S. Amen.

(Mešnik glasno moli Očenaš.)

Molimo. Po zveličanskih zapovedih opomnjeni in po božjem nauku podučeni, si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se

tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh, in odpusti nam naše dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom.

M. In ne vpelji nas v skušnjava.

S. Temuč reši naš hudega.

M. Amen.

Reši nas prosimo, Gospod Bog! vseh zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo blažene vselej Device in božje matere Marije, in tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov daj milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani vselej brez greha in vse zmote obvarovani. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog.

M. Od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

M. (trikrat s koščekom sv. hostije kelih prekriža, rekoč:) Mir † Gospodov — bodi † vedno — z † vami.

S. In s tvojim duhom.

(Mešnik spusti odlomek sv. hostije v kelih, rekoč:)

To zedinjenje in posvečenje Telesa in Krvi Gospoda našega Jezusa Kristusa, bodi nam, ki ju uživamo, v večno življenje. Amen.

(Mešnik se trikrat na prsi povdari, rekoč:)

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim aposteljnem: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam,“ ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve, in daj ji

po svoji volji mir in edinost, kateri živiš in kraljuješ Bog skozi vse vekov veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po volji Očetovi s sv. Duhom vred s svojo smrtjo svet k življenju obudil, reši me s tem svojim presv. Rešnjim Telesom in Rešnjo Krvjo vseh mojih pregreh in vsakterih zlegov; daj, da se vselej zvesto držim tvojih zapovedi, in ne dopusti, da bi kedaj od tebe se ločil, ki z rayno tem Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog na vekov veke Amen.

Gospod Jezus Kristus, užitje tvojega Telesa, ktero se jaz ne vredni predrznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubljenje, temuč naj mi bode po tvoji dobrotljivosti brambra in zdravilo za dušo in telo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. .

Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

(Mešnik vzame sv. hostijo v levo roko, rekoč:)

Kruh nebeški bom vzel in v
ime Gospodovo bom klical.

(Potem se trikrat povdari na prsa, rekoč:)

Gospod! nisem vreden, da
greš pod mojo streho, pa reci le
besedo in moja duša bo ozdrav-
ljena.

(Mešnik s sv. hostijo čez se križ naredi in
jo potem zaužije, rekoč:)

Telo Gospoda našega Jezusa †
Kristusa ohrani mojo dušo v večno
življenje. Amen.

(Mešnik ostale drobtinice sv. hostije v kelih
pobere, se s kelihom prekriža in sv. Rešnjo
Kri zaužije, rekoč:)

Kaj bom povrnil Gospodu za
vse, kar mi je dal? Kelih zveli-
čanja bom vzel in klical v ime
Gospodovo. S pohvalo bom klical
v Gospoda, in v zavetji bom pred
svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa † ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

(Mešnik poplakne kelih, rekoč:)

Kar smo z ustmi prejeli, o Gospod! naj nam bode s čistim srcem zaužiti, in časna daritev nam bodi v večno zdravilo.

(Mešnik si prste nad kelihom umije rekoč:)

Tvoje telo, o Gospod! ki sem ga zavžil, in tvoja Kri, katero sem pil, naj se sklene z mojim srcem; in daj, da ne bo madeža pregrehe v meni, kterega so čiste in svete skrivnosti pokrepčale, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ako nisi pripravljen sv. obhajilo v dejanji sprejeti, opravi vsaj (ako smrtnega greha na vesti nemaš) duhovno obhajilo, ki je tudi Bogu silno dopadljivo in tvoji duši koristno. V ta namen se mora obuditi živa vera v pričujočnost Jezusovo — srčna žalost nad storjenimi grebi — in goreča želja se v ljubezni z Jezusom skleniti. Moli na primer tako-le:

Ljubi Jezus! jaz verujem, da si v presvetem Zakramentu resnično pričujoč. Čez vse te ljubim, in iz ljubezni do tebe obžalujem vse svoje grehe: vekomaj nočem več grešiti. Želim te v svoji duši pričujočega imeti. Ker te pa zdaj v dejanji prejeti ne morem, pridi vsaj s svojo milostjo v moje srce. Objamem te, o Jezus! kakor resnično pričujočega in se popolnoma s teboj sklenem. Ne dopusti, da bi se kedaj več od tebe ločil. Amen.

Obhajilo.

(Mešnik moli na levi strani altarja:)

Častimo Boga nebes in slavimo ga pred vsem, kar živi; ker storil je z nami svoje usmiljenje.

(Mešnik poljubi altar in se k ljudstvu obrne, rekoč:)

M. Gospod v vami.

S. In s tvojim duhom.

Molitve po obhajilu.

(Mešnik moli na levi strani altarja z razpetimi rokami:)

Molimo. Naj nam bo v prid telesa in duše, o Gospod, naš Bog! zaužitje tega sv. Zakramenta in očitno pričevanje večne svete Trojice in njene nerazločljive edinosti. Po Gospodu našem i. t. d.

(Mešnik ljudstvu naznani, da je meša končana, rekoč:)

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M. Idite, meša je končana.

S. Bogu hvala.

(Mešnik nizko priklonjen sredi altarja še enkrat opravljeno mešo sv. Trojici daruje in potem ljudstvo z blagoslovom poslovi, rekoč:)

Naj ti dopade, sveta Trojica! opravilo moje službe, in daj, da bo daritev, katero sem jaz nevredni

človek pred očmi tvojega veličanstva opravil, tebi prijetna, za mene pa in za vse, za ktere sem jo daroval, po tvoji milosti spravna. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi vas vsemogočni Bog, Oče, † Sin in sveti Duh. S. Amen.

(Potem gre mešnik na desno (evangeljsko) stran in moli zadnje evangelije, rekoč:)

M. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

M. Začetek sv. evangelija poleg (evangelista) Janeza. 1 poglavje. S. Slava tebi, o Gospod.

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti in tema

je ni razumela. Bil je človek, od Boga poslan, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi po njem verovali. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil in svet je po njem storjen in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Koli-
kor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast, božjim otrokom biti; njim, ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolenem poklekne) je meso postala in je med nami prebivala, (in smo videli njegovo čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta) polna milosti in resnice.

S. Bogu hvala.

Zahvalna molitev po sv. meši.

(Poleg sv. Avguština.)

Zdaj tedaj, predobrotljivi Oče nebeški, se me usmili, ker kar sem imel najboljšega, sem ti pobožno daroval, in kar sem premogel najdražjega, sem v ponižnosti na tvoj altar položil. Poslal si svojega Sina za Srednika med teboj in med menoj, in tega sem ti daroval v daritvi sv. meše. Če toraj po svoji hudobiji zaslužim, da me zavržeš, se vendar milostljivo na mene ozri zavoljo ljubezni do svojega Sina. Vse svoje zaupanje stavim le v Rešnjo Kri tvojega Sina, ki je za mene in za ves svet prelita. Ž njo se tolažim, in v zaupanji na njo večno zveličanje doseči želim; ne kakor da bi se na lastno pravičnost zanašal, ampak zanašam se le na pravič-

nost, ki nam je dana po Jezusu, tvojem Sinu. Glej Oče! to je večna Beseda, ki je za me meso postala. To je nedolžno Jagnje, ki si ga zovoljo mene v smrt dal, dasiravno si imel nad njim največe dopadanje. Ozri se na Pastirja, in ovčie ne zavrzi! Ozri se na Odrešenika, in grešnika ne pogubi! Ozri se na zakrament sv. Rešnjega Telesa, in odpusti mi grehe mojega grešnega mesa, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvalite Gospoda vsi narodi; hvalite Ga vsa ljudstva. Ker potrjena je nad nami njegova milost; in resnica Gospodova ostane vekomaj. (Ps. 116.) Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Četrta sveta meša

v čast Marije matere božje.

Pred sveto mešo.

Češčena si Marija !

Naj te, preblaga Devica z arhangeljem pozdravim in se ž njim srčno veselim zavoljo visoke časti, ki je tebi pred vsemi drugimi stvarmi podeljena. Tvoje spoštovanja vredno ime Marija izbuja v meni spoštovanje in zaupanje. To ime pomeni, da si od vsegamogočnega Gospoda čez nebesa in zemljo povikšana gospa in kraljica, da si mila luč v temoti našega popotovanja, bliščeča zvezda mornarjem na morju tega sveta.

Gloria. — Slava.

Milosti polna.

Tako te po pravici kličejo
pred vsemi drugimi svetniki.

Ti so bili polni milosti,
kakor mali potoki, ti pa si kakor
morje polna milosti. Pomisli, o
Marija, da si polna milosti ne
samo za se, ampak tudi za nas.
Glej tedaj z dobrotljivimi očmi
na me reveža, polnega grehov,
napak in hudobnega nagnjenja.
Ohrani mi po svoji vsegamogočni
priprošnji te čez naravne milosti,
ktere so k mojemu zveličanju
najkoristnejše in najmočnejše:
posebno mi ohrani, da v posve-
čujoči milosti vsaki dan napre-
dujem in jo tudi do konca sveta
ohranim. Amen.

K evangeliju.

Gospod je s teboj.

Kaj prijetnejšega bi ti pač
angelj Gabrijel zamogel izročiti,

kakor besede: Gospod je s teboj. Te besede so ti Božje prijateljstvo zagotovile. Angelj je hotel reči: Gospod je s teboj na čisto posebni način. Namreč Bog Oče kot s svojo preljubljeno hčerjo, Sin božji kot s svojo deviško marterjo, sv. Duh kot s svojo neoskrunjeno nevesto, v tebi in pri tebi je presveta Trojica največje, nezapopadljive čudeže svoje vsegamogočnosti, modrosti in ljubezni v zveličanje sveta storila. O milosti polna devica! stori, da bode Gospod tudi z menoj, da me s svojo modrostjo vodi, da me s svojo ljubeznijo vnema, spodbuja in posvečuje. Amen.

Darovanje.

Ti si blažena med ženami!

Resnično si ti, o Marija, od Boga s tolikimi prednostmi obdarovana bila, ko nobena izmed

svetih žen ne stare ne nove za-
veze. Ti edina si brez izvirnega
greha spočeta, ti edina si glavo
peklenske kače zatrla in si pre-
kletstvo prve matere Eve v bla-
goslov spremenila! Ti edina si
božjega Sina brez madeža spo-
čela, si ga brez bolečin porodila
in vse skozi neoskrunjena devica
ostala. Očeščenamed vsemi ženami!
Stori me deležnega tistega blago-
slova, katerega si nam kot boljša
in srečnejša mati prinesla, da se
v dobrem okrepčam in vreden
postanem o sodnjem dnevu tolaž-
ljive besede slišati: Pridite sem
ljubljeni mojega Očeta, vzemite
kraljestvo v posest, katero vam je
pripravljeno. Amen.

Sanctus. — Svet.

In blažen je sad tvojega telesa Jezus!

Neskončno čez vse, kar je
vstvarjenega, zasluži hvaljen biti

poglavar angeljev in ljudi, edino-rojeni Sin božji: uzrok vseh milosti in češčenja. Ravno ta zveličar sveta je bistvo svojega mesa, katero je s svojim božanstvom čudopolno zedinil, iz tebe, o preblage devica! vzel. Ti si pravo drevo življenja in Jezus Kristus je pravi sad, katerega si svetu obrodila. — O da bi toti presveti sad tvojega prečistega telesa vsi ljudje po vrednosti častili, ljubili in molili! O da bi ga v svetem obhajilu vsaki čas mogel prejemati, in sicer s tako vero, s takošno ponižnostjo, čistostjo in tako pripravljen, kakor si ga ti sprejela rekoč: glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!

Pred povzdigovanjem.

Sveta Marija mati božja!

Spoznam, da si sveta, svetejša od vseh ljudi in angeljev, kakor

se tudi spodobi, ker si tista izvoljena devica bila, ktera je v svojem najčistejšem telesu neskončno veličastvo, ki je meso postalo, nosila. Toraj spoznam, da si resnično božja mati in sem pripravljen v potrjenje te resnice svoje življenje dati. Spoštujem v tebi mater vsegamogočnega, vendar si tudi splošna mati vseh pravovernih, ker nam je kot tako tvoj na križu umirajoči Sin zapustil, učencu rekoč: Glej, tvoja mati.

Tam na gori Kalvariji si nas v bolečinah duševno porodila in postali smo tvoji otroci. Skaži se tedaj sočutno, skrbno in milostljivo mater, skleni nas v svoje ljubeznjivo srce, posebno pa se na me reveža ozri, ki sem toliko časa neposlušen otrok bil in ne pusti me, da bi se pogubil.

Po povzdigovanju.

Prosi za nas grešnike.

O Marija, kam se naj obrnem? Jaz si ne upam pred tvojega božjega Sina stopiti zavoljo mojih grehov in ga milosti prositi; torej, o mila naša srednica in mogočna zagovornica! ti za me govori, ti za me in za druge uboge grešnike prosi, za nas revne v čednostih, revne v zaslugah, revne v milosti, izprosi nam, da se kmalo, resnično in stanovitno spokorimo. Skaži se pribežališče grešnikov!

K obhajilu.

Zdaj in v naši smrtni uri!

Prosi za me, ker veš, o mila mati, v kakih pregrehah in hudih navadah tičim, kakim skušnjavam, nevarnostim in priložnostim sem izpostavljen! Prosi za me, da izpolnujem božje zapovedi, dolž-

nosti svojega poklica in stanu, vadim se v pravih čednostih in v vsem se svojemu Bogu zvest skazujem, posebno pa v smrtni uri, ako me smrt straši, bližna sodba plaši in pekel me požreti hoče. Takrat o Marija! me ne zapusti, bodi pri meni, tolaži me, varuj me in okrepčaj me, da moje popotovanje srečno dokončan in svoj zadnji cilj in konec dosežem!

Sklep. (Amen.)

Naj se zgodi, kar sem te, o devica in mati prosil! Amen. — Zgodi naj se po tvojem maternem dopadenju, tebi in tvoji skrbni ljubezni, tvoji mili dobroti v otročjem zaupanju vse prepustim. Amen.

Peta sveta meša za pokojne.

Sveto in koristno je za pokojne moliti, da se grehov očistijo. — Božji odrešenik in zveličar! tudi za duše umrlih, ki so v tebe verovali, v tebe upali in ki so tebe ljubili, si trpel, za vse si se na križu daroval nebeškemu Očetu. Ta presveta daritev zadostenja in sprave se ravno zopet ponavlja. Glej, ravno za verne duše v vicah se sveta meša daruje.

Pridružim se tedaj mešniku, ž njim molim in darujem tvoje Telo in tvojo Kri, o Jezus, darujem v tolažbo in v zveličanje posebno tistih vernih, za katere moliti je moja dolžnost.

Duše mojih starišev in dobrot-nikoy, mojih bratov in sester,

mojih sorodnikov in znancev, posebno duše I. I. priporočim tvoji milosti, o nebeški Oče, ako še v vicah trpe. Molim ponižno, da jih rešiš grehov in kazni po trpljenju in smrti Jezusa, da jih vzameš v sveti raj in nebeško veselje. Za to te prosim in s tem namenom začnem z mešnikom sveto mešo.

Pristop.

Gospod! daj jim večni mir in pokoj in večna luč jim naj sveti!
— Tebi se hvala prepeva, o Bog, v nebesih in obljube se ti delajo na zemlji.

Usliši mojo molitev! k tebi se vzdiguje moje srce in moja duša; večni mir in pokoj jim daj o Bog! in večna luč jim naj sveti, za to te prosim

Da, Gospod usmili se nas in

njih; Kriste, usmili se! Gospod, usmili se nas in njih!

Molitev.

O Bog! stvarnik in odrešenik!
— zveličar vseh vernih! Odpusti dušam svojih služabnikov in služabnic vse njihove grehe in kazni, stori jih vredne svoje milosti, podeli jim nebesa, po katerih so željno hrepeneli, za to te prosim z mešnikom vred po Jezusu Kristusu, ki s teboj Oče, in s svetim Duhom enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Branje.

Iz skrivnega razodenja XIV.

In sem slišal glas z neba, kateri mi je rekel: Zapiši: Blagor mrtvim, kateri v Gospodu umerjejo. Odslej, pravi Duh, naj počivajo od svojega truda, zakaj njih dela gredo ž njimi, zaslu-

ženje njihovih dobrih del jih spremlja in jih vredne stori večnega plačila. — Hvala Bogu.

Po branju.

O Gospod! daj vernim dušam večni mir, naj jim sveti večna luč milosti, veselja in miru. Slava pravičnega večno živi, ni ga strah grozovite sodbe.

Blagoslovi, o Gospod, in oprosti duše umrlih greha, usmili se jih, obvaruj jih žgečih žarov tvoje pravice in podeli jim večno luč zveličanja.

Sveto evangelje.

Nekdaj je Jezus Judom govoril, rekoč: Glejte, ura pride, in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Sinu božjega, in kateri bodo slišali, bodo živeli.

Kakor ima namreč Oče živ-

ljenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal življenje v samem sebi. In mu je oblast dal, tudi sodbo delati, ker je sin človekov. Ne čudite se temu, ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobih, slišali glas Sinu božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, v življenje, kateri so pa hudo delali, v obsojenje. Jan. V, 25.

Hvala tebi bodi, o Jezus! za tvoj božji nauk. Daj nam, da v življenju hudega se ogibamo in dobro z vso skrbnostjo storimo, da nam smrt in vstajenje ne bode v večno pogubljenje, ampak v večno zveličanje. Amen.

Darovanje.

O presveti Oče, vsegamogočni večni Bog! sprejmi dopadljivo ta prečisti dar, katerega mi nevredni tebi našemu živemu, resničnemu

Bogu za mnoge in velike pregrehe in nemarnosti v tolažbo in blagor vseh navzočih in nepričujočih kristjanov, za žive in mrtve, posebno pa za duše tistih darujemo, katerih se mešnik pri altarju spominjajo, za katere molijo in darujejo. O da bi to presveto djanje, ta dar našega božjega zveličarja in odrešenika njim in nam vsem v blagor, v spravo in k večnemu življenju služilo, zato te vsi prosimo. Gospod in Bog nebeški Oče! sprejmi iz rok mešnikovih ta presveti dar v svojo čast, v svojo hvalo, v odpuščenje naših grehov, v blagor in srečo cele katoliške cerkve, posebno pa naj pomaga v tolažbo, v očiščenje in zveličanje vseh sester in bratov, ki so v Kristusu umrli in se še v vicah pokorijo, posebno ti priporočam I. I. za to te prosim, o Gospod! usliši nas! Oče naš. i. t. d.

Sanctus. — Svet.

Zdaj hočem z mešnikom, z vsim ljudstvom in z vami angelji in izvoljenimi enoglasno Boga hvaliti in klicati: sveto, sveto, sveto! sveti je Gospod vojnih trum, Bog Sabaot bodi hvaljen! Nebo in zemlja so polne tvojega veličastva in tvoje visokosti. — Čast bodi Očetu, Sinu in svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in bode v vekomaj. Visokohvaljen bodi Jezus, Sin božji, naš zveličar, ki pride v imenu Gospodovem, in se daruje v blagor človeški, hvala in čast mu bodi, kakor v nebesih, tako tudi na zemlji, zdaj in vekomaj. Amen.

Spomin za žive.

Spomni se moja duša, in moli z mešnikom za vse žive

služabnike in služebnice Gospoda, posebno za tiste, za katere si se moliti namenil, in za katere si moliti dolžen I. I. Oče naš i. t. d.

Povzdigovanje.

Pri povzdigovanju svete hostije.

Hvaljen in češčen bodi presveti zakrament! to je tvoje telo, o Jezus! molim te! tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem, tvoj hočem biti živ in mrtev. Amen. Čast bodi Bogu Očetu. i. t. d.

Pri povzdigovanju keliha.

Visoko hvaljen in češčen bodi svet zakrament! to je tvoja Kri, o Jezus! katero si za me in za vse ljudi prelil!

O Jezus tebe molim in hvalim.

Verujem v tvojo vsegapičučnost, upam v tvojo milost, ljubim tvojo ljubeznjivost, častim, hvalim in spoštujem te iz celega srca.

Po poyzdigovanju.

O božji zveličar in odrešenik! usmili se mene; nikar ne pri-pusti, da bi tvoje presveto telo in tvoja sveta kri, tvoje trpljenje in tvoja smrt zame zgubljeni bili. Za nobenega človeka, o sladki Jezus, ne bode tvoje žrtvovanje zastonj. Ti, ki si toliko trpel in take britke smrti umrl, skoz tebe hočemo vsi sveti in zveličani biti. To je moja presrčna želja in moja molitev.

O usliši, usliši jo!

Molitev za mrtve.

Prvič ti, o Jezus! priporočim tvoje ljubljence — duše tistih vernih, kateri so sicer v tvoji milosti umrli, pa še ne čisto očiščeni v vicah trpijo, in kateri tako željno po nebesih hrepene. Usmili se, usmili se jih! Očisti

jih madežev greha, odpusti jim ostale zaslužene kazni. Sprejmi jih kmalo v veselje tvojega Očeta — v nebesa. Za to te prosim, o Jezus! iz celega srca in priporočujem ti posebno tiste duše, za katere danes sveto mešo darujemo. Tudi duše mojih znancev in sorodnikov, posebno tiste, za katere sem se moliti namenil I. I., naj ti priporočam. Oče naš i. t. d.

Gospod! daj jim večni mir in večna luč naj jim sveti in naj počivajo v miru. Amen.

K jagnje božje.

O jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se, o Gospod! krščanskih vernih duš in daj jim večni mir in pokoj!

Ponavljaj trikrat to prošnjo in skleni tretjič rekoč:

Daj jim večni, blagi pokoj, nebeško veselje in mir jim podeli! Amen.

Pri obhajilu.

Kmalo te bodo, o Jezus! mešnik zavžili. Kakor si pri zadnji večerji apostole nasitil in nopočil s svojim telesom in s svojo krvjo v večno življenje, tako hočeš tudi mešnika nasititi in napojiti. Tudi jaz se jim pridružim in želim, da bi saj duševno z njimi nasiten in napojen, s taboj, o Jezus! zedinjen bil, k večnemu življenju. Ali vreden nisem, o Gospod! da prideš v moje srce, ampak reci besedo in zdrava bo moja duša.

Gospod nisem vreden i. t. d. (trikrat).

O Gospod! zedini se z mojim duhom in z mojim srcem! razsvetli me, okrepčaj me, varuj me, in obvaruj me vsega hudega na telesu in na duši. V trpljenji

in v slabosti vodi in tolaži me!
in ako mi je umreti, ne zapusti
me v smrtni uri! ampak daj, da
te tudi zadnjič kot popotnico
vredno in koristno zavžijem, —
za to te prosim, o božji zveličar,
in še enkrat kličem: hvaljen in
češčen bodi v presvetem zakra-
mentu! Vsi svetniki v nebesih,
vsi angelji in ljudje naj te ljubijo,
hvalijo, častijo in molijo od zdaj
na vekomaj. Amen.

Tudi vernih duš v vicah
usmili se, o Jezus! bodi tudi njim
dušna brana življenja in večnega
veselja. — Posebno tistih se usmili,
za katerih tolažbo in zveličanje
smo ta sveti dar opravili. — Za
to te zopet prosim. Amen.

Sklep.

O presveta Trojica! Oče, Sin
in sveti Duh! naj ti naša presveta
božja služba dopade! Sprejmi dar

svete meše milostljivo, kterega smo z mešnikom opravili. Naj bode vsem navzočim in nena-
vzočim, za katere je bil opravljen in za katere smo molili, v tolažbo, v spravo, v blagor in večno zveli-
čanje. Zato te prosim po Jezusu Kristusu Gospodu našem in zveli-
čarju. Amen.

Sveta spoved.

Ako pravimo, da smo brez greha, sami sebe goljufamo, in resnica ni v nas — ako pa svoje grehe spoznamo, je Bog zvest in pravičen, da nam jih odpusti in nas vseh napak reši. Tako piše sv. Janez v 1. pismu 1, 8. Jezus pa je govoril Janezu in drugim apostolom, rekoč: Sprejmite sv. Duha, katerim bode grehe odpustili, so jim odpuščeni, katerim jih bode zadržali, so jim zadržani.“ Pri sv. Janezu 29, 22. 23.

Pred izpraševanjem vesti.

Ko bi rekel, da nisem grešnik, sam sebe bi goljufal in laž bi bila. Ali pa kot grešni človek smem pred te stopiti, o sveti Bog! kot

nepokoren, ničvreden in len
lilapec (dekla), smem stopiti pred
te, moj Gospod in Sodnik?

O skoraj bi si ne upal svojih
oči k tebi vzdigniti, ko ne bi
vedel, da si ob enem oče, in
sicer dober, milostljiv oče! Vem
da si vsaki čas pripravljen svojim
slabostnim in grešnim otrokom
prizanašati, ako svoje grehe spo-
znajo, jih srčno obžalujejo, vestno
izpovejo in se resnično poboljšati
hočejo.

In glej, moj Bog in Oče! k
vsemu sem pripravljen, kar zahte-
vaš, ako le odpuščenje grehov
zadobim in ako zopet dobro, tebi
dopadljivo in prijetno dete po-
stanem. Podpiraj me v to s svojo
neskončno milostjo. Pridi sv. Duh!
Ti naj bolje stan moje vesti
poznaš, pridi in razsvetli me, da
spoznam yse hudo, česar sem
po zadnji spovedi kriv, in se vsega

dobrega zavem, kar sim med tem opustil.

Razsvetli me, da spoznam kar sem z mislimi, z besedami in z djanji — proti Bogu — proti bližnjemu in proti sebi samemu grešil.

In ako svoje grehe spoznam, omehči moje srce k pravi pokori, okrepčaj me k odkritosrčni spovedi in pravi pokori, da zopet čist, pravičen, in svet postanem pred tvojimi očmi. — Za to te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in zveličarju. Amen. Oče naš, i. t. d.

Isprašuj svojo vest temeljito in skrbno, pomisli število in okolščine posebno pri večjih pregrehah. Potem obudi

Kes.

Ti si mi, o Bog, moje grehe in napake spoznati dal, zdaj vem, kaj in kakošen sem. Sram me je, o mili Bog, mojih grehov, nezvestemu otroku enak sem tvoje

svete zapovedi lehkomišljeno pre-slani.

Jaz revni človek se nisem sramoval zoper tebe, mojega Gospoda in Boga — Gospoda nebes in zemlje, vzdigniti se, upal sem se pred teboj svojim vsevedočem sodnikom krivico storiti. Tebe milega Očeta in največjega dobrotnika sem zaničeval, Tebe naj večjo in najboljšo dobroto, kateri sem za vso hvalo dolžan, od katere vse upam, katere je češčenja, pokorščine in vse ljubezni vredna, tebi sem nepokoren bil, zoper tvoje postave sem ravnal. O kaka nesreča, kolikošnji greh!

Kolikokrat sem ti že obljubil se poboljšati in vendar se ni zgodilo, zna biti pa sem celo več grešil, kakor popred. Dovolj star sem že, in vendar še tako nespameten, lahkomisljen in hudoben, kaj bo še z inenoj, ako naprej tako živim

in se ne poboljšam! gotovo največji nesrečnež na duši in na telesu moram postati. O kako pač svojo slepoto obžalujem, kako me moji grehi skelé, in kako jih moje srce obžaljuje.

Da, o Gospod! spoznavam, da sem hude kazni vreden, ali z vzdignjenima rokama, jokajočega srca in s celim zaupanjem na tvojo očetovsko dobroto te prosim, odpusti tudi zdaj meni ubogemu revnemu grešniku! Vse hudo, kar sem storil, vse zamujeno dobro mi je iz srca žal, ker sem tebe neskončno ljubezen razžalil. Za voljo krvi tvojega Sina te prosim, o Bog, usmili se mene in prizanesi mi zopet!

Resnično se hočem poboljšati, moja trdna voljaje, siliti se hočem. Moje hudo nagnjenje in strasti nič me ne smejo več premagati. Pazljivo hočem vseh priložnosti

h grehu se ogibati, sredstva zoper grehe hočem pazljivo rabiti, in ta sklep gotovo izpolniti.

O Bog! povsod me vidiš, veš moje naj skrivnejše misli, kako se pač smem podstopiti v tvoji navzočnosti zopet kaj hudega misliti, govoriti ali storiti? Posebno se hočem te napake i. in tega greha i. prav skrbno varovati, blagoslovi in podpiraj me, o Gospod! v mojem sklepu po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Molitev, preden k spovednici stopiš.

Zdaj hočem spovedniku, tvojemu namestniku, o Bog, skesano svoje grehe razodeti. V njem spoznam in spoštujem prijatelja, učenika, zdravnika, sodnika in dušnega pastirja, nič nočem zamolčati, česar se, o vsegavedni Bog, dolžnega vem, število in

okoliščine hočem povedati, karkoli mi je mogoče — pazljivo hočem poslušati, kar me bodo spovednik učili, in vse hočem storiti, kar mi bodo za pokoro in v poboljšanje mojih grehov naložili in svetovali.

Po izpovedi.

Bodi brez skrbi moj sin (moja hči) tvoji grehi so ti odpuščeni! glej ozdravljen si! ali ne greši več, da se ti kaj hujšega ne zgodi. Tako govori Jezus grešnikom in grešnicam, ki so k njemu pribežali in milost dosegli.

Math. 9, 2. Jan. 5, 14.

O kako vesela je moja duša, ker sem svoje grehe pred Gospodom, svojim Bogom, razodel, upati smem, da so mi zavoljo zaupanja do Jezusa Kristusa in po odvezi mešnikov odpuščeni, ker sem se skesano izpovedal in trdno sklenil se poboljšati. Da, to upam po tvojem usmiljenju

in tvoji obljubi, o dobrotljivi Oče. Zahvaljujem se ti iz celega srca za to dobroto, resnično, hudega si me odrešil.

Tolaži se, moja duša! tvoji grehi so ti odpuščeni, zopet si ozdravela! hvali Gospoda in več ne greši! kako bi pač mogoče bilo, da zopet grešim? — Kako bi tvoje milost, tvoje prijateljstvo in ljubezen, o Bog! zaničeval? in se zopet nepokornega otroka in hlapca greha skazal? — Ne, to se ne sme več zgoditi. Bog me tega obvaruj, sicer bi moje zadnje okoliščine slabije postale, kakor je bil moj prvi stan, in zadnjič bi moja bolezen neozdravljiva postala, moja duša bi ne bila več rešiti.

O moj Oče! nikoli več ne bom grešil. Vem sedaj iz lastne skušnjje, kako hudo in bitko da je Boga, svojega Gospoda, zapustiti

in nepokorno zoper njegove postavave ravnati, o kaka sreča je dobra vest, prijateljstvo, ljubezen in dopadenje božje, kako veliko blago večno zveličanje, česar sem zopet vreden postal! Ta dobroti mi je ljubša kakor greh, in vse kar me h grehu zapeljuje. Pač težavno se mi bo zdelo strasti in hudobna nagnjenja zatirati, navadne napake odpraviti, in samega sebe krotiti.

Žalibog! zna biti da zopet, obnemagam! vendar ne zapusti me o Gospod, da poguma ne zgubim, ker sem slab, tem bolje se hočem varovati! — vsako hudo nagnjenje, vsako grešno misel hočem brž zatreti, čuti in moliti hočem, da ne padem v skušnjava, iz skušnjave v greh! Ako pa padem, brž se hočem vzdigniti in napako popraviti, kar bo mogoče.

Trpljenje in nadloge tega

življenja, ki sem jih z grehi zaslužil, hočem spokorjeno in potrpežljivo potrpeti. Ne smejo mi uzrok in priložnost k novim grehom biti, naj mi bodo pri pomoček, da grehe zatiram in naj mi služijo v svarjenje in poboljšanje. Ti, premili Oče! kaznuješ grešnika, da se po kazni poboljša in živi.

V spoznanju svoje slabosti hočem zanaprej s slabostmi in pogreški svojih bližnjih potrpežljiv biti, kakor si bil ti z menoj potrpežljiv, o moj usmiljen Bog. Nočem soditi, kakor tudi ti ne sodiš — prizanašati hočem, kakor si ti mi prizanašal, in pripravljen sem z bližnjim v prijaznosti in v miru živeti, kakor ti od mene to zahtevaš.

Upam, da, ako tako mislim in ako zanaprej stanoviten ostanem, mesto hudega dobro delam, da

boš to blagovoljno sprejel v zadostenje mojih grehov, o Bog! ti nič ne terjaš od mene, o dobrotljivi Oče! Odpusti mi, kar ne zamorem, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, mojem Gospodu in vzveličarju. Amen.

Opravi pokoro in skleni molitve.

Sveto obhajilo.

Molitev pred sv. obhajilom.

Jezus vzame kruh, se zabvali. ga prelomi in da svojim učencem, rekoč: To je moje telo, katero bo za vas dano, to storite v moj spomin! Enako je kelih vzel, rekoč: Glejte kelih nove zaveze v moji krvi, ktera bo za vas prelita. Pri sv. Lukežu 22, 19. 20. Sv. Pavel v 1. pismu do Korinčanov piše 11, 28. 29.: Vsak človek naj se samega presodi potem še naj je od tega kruha in naj pije, iz tega keliha. — Kdor pa — nevredno je in pije, samemu sebi je in pije sodbo, ker ni razločil Gospodovega telesa (od vsakdajnega živeža).

Zdaj, o moj Gospod! hočem najsvetejše djanje svete vere opraviti, k mizi božji hočem pristopiti, Jezusa, tvojega Sina, mojega zveličarja hočem sprejeti. O veličastno

djanje, to djanje naj me na zadnjo večerjo, na bitko trpljenje in smrt Jezusa Kristusa spominja, naj me vtrdi v sveti veri, moje upanje oživi in moje srce z resnično gorečo ljubeznijo do Boga in vseh ljudi napolni. Naj me hčednosti napeljuje, naj me tolaži, zdravi in vrednega stori večnega življenja! O veličastno opravilo!

Vem tudi, o Bog! da vse te dobrote le dosežem, ako presvete zakramente vredno sprejemem, nevrednega čaka pogubljenje na mesto blagoslova. Pregrešno se bi lotil Telesa in Krvi Kristusa, greha Judeža izdajavca bi se vdeležil in namesto življenja, smrt in sodbo bi zavžil. — O strašna, o grozna resnica!

Trepečem, o Gospod in težko se upam pred te stopiti, vender ti to od mene zahtevaš — zato si presveti zakrament postavil, da

ga sprejmem (to storite v moj spomin). In kdor mesa Sinu človekovega ne jé, in kdor njegove krvi ne pije, mrtev je, in ni življenja v njem, govoriš ti, o Gospod! tvoje veselje je vsezkozi na zemlji bilo med ljudstvom prebivati — celo grešnike si prijazno in ljubeznjivo sprejemal, si se ž njimi pogovarjal in ž njimi obedoval.

Vse to me vabi in me vzbuja, k tebi iti, veselo in ponižno se bližam. Očisti, o Bog, moje srce grešnega poželenja in napolni ga s čuti pobožnosti in čednosti.

Kes:

Gospod, pred vsem spoznam in obžaljujem svoje grehe, vse, kar sem jih ves čas svojega življenja doprinesel. Ako bi vedel, da se kakega pri spovedi nisem spomnil ali premalo se ga skesal, v tem trenutki bi to storil, nič

se mi huje ne studi kakor greh, ki je tebi nedopadljiv in ki mene tvoje milosti nevrednega stori.

Prizanesi mi tedaj, o Bog! po Jezusu Kristusu, odrešeniku, v katerega verujem, na katerega zaupam in katerega čez vse spoštujem in ljubim.

Vera.

O moj zveličar in Bog! v tebe verujem in v tvojo božjo besedo: vse, kar si me učil, je resnica in večno življenje. Pri zadnji večerji si učencem rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, — pijte, to je moja kri! — Verujem tedaj, o Jezus, da bom tebe, svojega Gospoda in Boga resnično sprejel, ker ti ne moreš goljufati, ker si večna resnica. Vtrdi mi mojo vero in stori jo rodovitno dobrih djanj.

Upanje.

Od tebe, o Jezus! vse dobro upam, odpuščenja svojih grehov! časno srečo in večno zveličanje. Posebno upam zveličavne milosti in velikih dobrot vrednega sv. obhajila, ker si obljubil, rekoč: Kdor ta kruh jé, bo vedno živel! Zaupam tvoji obljubi, ker si mogočen in zvest v svojih obljubah, o Bog! pomnoži moje upanje. —

Ljubezen.

Ljubim te tudi, o Bog! iz celega srca, iz cele duše in z vsemi svojimi močmi, ker si ti naj največja in naj ljubeznjivša dobrota, moj Gospod, moj Bog in moj zveličar.

Tudi ti si me pristrčno ljubil in si za me na križu umrl. Še zdaj si tako milostljiv, da k meni priti hočeš. O kako bi bilo mo-

goče, da te ne bi čez vse ljubil!

Tudi svojega bližnjega, vse ljudi, ljubim kakor samega sebe, in pripravljen sem to svojo ljubezen ne samo z besedami na znanje dati, ampak tudi v djanju skazovati. Ne sovraštvo, ne črtenje, se ne sme lotiti moje duše! Zavoljo tebe, o Jezus, vsem odpustim, ki so me žalili, ali me še žalijo. Mirnega srca hočem pred tebe stopiti in te prosim, varuj me, da ne oskrunim tega presvetega zakramenta.

Srčno poželenje.

Moja duša tebe želi, o Bog! kakor dete po očetu hrepeni, kakor nesrečnež po rešitelju. Bližam se tvoji mizi. Pridi tedaj moj ljubljeneec, obišči me, in ostani pri meni! Tebi živim, tebi umrjem, tvoj ostanem živ in mrtev. Amen. Pristopi k božji mizi!

Confiteor. — Pri obhajilu.

Gospod, grešil sem pred teboj in pred nebesi. Usmili se me in odpusti mi moje grehe, moje srce, katero te zdaj sprejeti želi, naj bode čisto vsega madeža in belo kakor sneg.

(Mešnik pokažejo sv. hostijo.)

O jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se me — (trikrat:) — Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci besedo in zdrava bo moja duša.

Pri zavživanju sv. hostije misli in moli v srcu: Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo k večnemu življenju! svet, svet, svet je Gospod, moj Bog! hvaljen in blagoslovljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Resnično, Gospod sam je navzoč in obiskuje svojega

hlapca (svojo deklo). O kako se veselim, kako se zahvaljujem! Hvali moja duša Gospoda in vse kar je v meni, ga naj povzdiguje!

Med temi molitvami, ktere je dobro iz glave zuati stopi od mize Gospodove, poklekni in moli:

Molitve po sv. obhajilu.

To je kruh nebeški, kdor ga jé, ne bo umrl! kdor ga jé, bo večno živel, govori Kristus pri sv. Janezu 4, 50—52.

Vera.

O moj Jezus, sprejel sem te. Ti si v meni in jaz v tebi. Verujem, ako ravno ne vidim., ker blagor tistim — praviš sam — blagor jim, ki ne vidijo in vendar verujejo.

Molite v. Resnično verujem, da sem svojega Boga, Gospoda nebes in zemlje sprejel, za tega voljo te molim, o naj svetejši! K prahu in na zemljo ponižan te molim.

Sveti angelji, pomagajte mi! hvalite in povzdigujte Gospoda z menoj! njemo bodi čast, slava in česčenje vekomaj. Amen.

Zahvala.

Verujem, da se je moj Gospod in moj Bog ponižal pod mojo streho priti. Večna hvala ti bodi, o Bog! za to neskončno milost; nikoli je ne bom pozabil, nikoli je nehvaležnega se skazal.

Darovanje.

Kaj ti hočem podariti, o moj Bog! ki v mojim srcu prebivaš? Kako ti hočem milost povrniti, katero si mi podelil? Vse, kar, imam, je tvoje, vse ti prepustim, vse ti dam; z dušo in s telesom, s srcem in z voljo, živ in mrtev hočem tvoj biti, o Gospod! tebi hočem služiti, zvesto in skrbno se hočem pregreham ustavljati,

posebno se te napake i. braniti, in tako tvojo zapoved spolnjevati. Delati, moliti in trpeti hočem, kakor so ti zahtevaš.

Prošnja.

Le tvoje milosti, brez katere nič ne zamorem, mi ne odtegni, preljubi moj zveličar! razsveti moj um! Potrdi moj spomin v dobrih sklepih, vzpodbudi moje srce k dobrim delom in ga potrdi.

Odvračaj nevarne skušnjave, ali mi vsaj pomagaj, da jih premagam. Daj mi, o Gospod, da postanem po tem sv. obhajilu pobožnejši, prijaznejši — dobrotljivejši in potrpežljivši — bolj vdan v voljo božjo — čednejši in svetejši.

Oh to prosim in srčno želim, pravično živeti na zemlji, in nek-daj srečen postati v nebesih je

moje hrepenenje. Tudi ti to zahtevaš, o Jezus! zato si danes k meni prišel, ne da bi me pogubil, ampak da po tvojem Telesu in po tvoje Kri okrepčan zveličanje dosežem. To upam in pričakujem in vem, da ne bodem osramoten v svojem upanju.

Sklep.

Prosim te, o Jezus! blagoslovi me, preden te zapustim, ti poznaš moje celo bitje, vse, česar potrebujem, veš moje nadloge in skrbi, — posebno me teži: (razodeni svoje potrebe, nadloge in trpljenje), o pomagaj mi moj zveličar! reši me teh težav! Vzemi od mene ta kelih trpljenja, — grenek je! Ali ne moja, temveč tvoja volja naj se zgodi. Kakor se tebi poljubi, tako z menoj ravnaj, vem, da bo tako naj boljše, ti si neskončna

modrost in dobrotà, ti si Oče in jaz sem tvoj otrok.

Blagoslovi o moj zveličar, mojo žlahto, duhovsko in deželsko gosposko, vse podložnike, sestre in brate, prijatelje in neprijatelje, pravične in grešnike, vse, za katere moliti je moja dolžnost, in za katere to storiti sem se zaobljubil. Vse te ti priporočim, usmili se vseh. Stori, da se vsi tvoje milosti in tvojega blagoslova udeležijo! O, da bi tvoja sveta Kri nobenemu ne bila v pogubljenje; tudi verne duše v vicah naj po tvojem usmiljenju v miru počivajo. Amen.

Molitev po sv. obhajilu.

C e r k v e n a m o l i t e v .

O sveta večerja! v kateri se Kristus sprejme, spomin njegovega trpljenja obhaja, duša z mi-

lostjo napolni in se nam zastava
večnega veselja podeli!

V. Kruh z nebes si jim do-
delil.

O. Ki ima vso sladkost v
sebi.

V. O Bog! usliši mojo molitev!

O. In moje upitje naj k tebi
pride.

Molimo: O Bog! kateri si
nam v prečudežnem zakramentu
spomin svojega trpljenja zapustil,
daj nam, te prosimo, svete skriv-
nosti tvojega Telesa in tvoje Krvi
tako častiti, da sad tvojega od-
rešenja vedno v sebi čutimo.
Kateri živiš in kraljuješ, z Bogom
Očetom v edinosti sv. Duha, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Zdaj, o Gospod! pusti svojega
služabnika (svojo služabnico) v
miru počivati, pusti mu vtolaže-

nega in mirnega iz sveta iti, ker sem z lastnimi očmi videl svojega in Boga, katerega si vsem narodom pripravil, luč v razsvetljenje nevernikov in v blagor Izraela, tvojega ljudstva, katerega sem sedaj v svoje srce sprejel. Po njem okrepčan bom rado-
voljno vse posvetno zapustil, ne bom se bal ne smrti, ne groba.

Čast bodi Očetu itd.

Popoldanska služba božja.

O Bog! neskončno sveto, dobrotljivo in slavno, modro in vsemogočno je tvoje ime. Verujem, da si človeka po svoji podobi vstvaril, v ta namen, da bi svet izveličan bil; da bi tvoje ime vekomaj častil; verujem, da sem zato na svetu, da spolnjujem tvojo voljo, in da služim tvojemu svetemu namenu, da svet in srečen postanem, in da k svetosti in sreči drugih pripomagam; verujem, da si mi svojega edinorojenega Sina podaril, da me je greha očistil in da sem tebi zopet podoben postal. Verujem, da si mi v svojem Sinu vse podelil, česar potrebujem, da sveto in srečno živim. Verujem,

da me po svetem Duhu razsvet-
ljuješ, posvečuješ, in okrepčuješ,
da tvoje dobro dete postanem in
zvesto dete ostanem. Verujem, da,
ako se tvoje milosti ne ustavljam,
v nebesa pridem, kder Jezus
Kristus naš Gospod in odrešenik
na prestolu svoje veličasti sedi, v
tisti veličasti, katero si mu pred
vstvarjenjem sveta podelil in v
kateri je tudi nam prostor pri-
pravil.

Tvoja dobrota, o Bog! je ne-
skončna, ti vse ljubiš, kar si
vstvaril, zgola ljubezen si ti. Vse
ljudi, vse duše, katere si vstvaril,
hočeš syete in srečne imeti. Ve-
selim se, da ne smem nad tvojo
ljubeznijo dvomiti! Tvoje obljube
so zgolj ljubezen in zvestoba.
Celo tvojega edinorojenega sina
si za nas žrtvoval. Prišel je za
nas na svet, za nas je živel, za
nas je trpel, za nas je umrl, za

nas od smrti vstal, zdaj kraljuje ob tvoji desnici, se bo mogočno zopet vrnil in svoje peljal v večno veličastvo. Njegove zasluge so neskončne, njegova ljubezen, njegova moč je neizmerna, zagotovljeno mi je tedaj, nebeški Oče! večno življenje po tvoji ljubezni, po tvoji obljubi in po zasluženji moči mojega odrešenika, ako tudi sam se prizadevam in svojo dolžnost storim. Prizadevati si hočem po tvoji moči, da nebeškega cilja, za katerega sem vstvarjen, ne zgubim. Vse hočem storiti in vse zadržke iz poti spraviti, da le dosežem namen, za katerega sem vstvarjen in odrešen.

Oče nebeški! moliti te hočem, kakor te je Jezus Kristus na svetu molil. V duhu in v resnici te hočem moliti, kakor zahtevaš, da te naj molimo, ker tako spolnujem tvojo sveto voljo, v tebe

zaupam, v tebi hočem počivati vekomaj.

V duhu pokore želim pove-
ličevati tvoje sveto ime, kakor
sta storila kralj David in sveti
Peter in drugi spokorniki, kateri
so se bili zopet k tebi vrnili,
ter so s spokornimi solzami in
poboljšanim življenjem tvoje mi-
losti vredni postali.

Prosim za vse ljudi, za vesele
in žalostne, za pravične in greš-
nike, za vse znance in prijatelje.
Prosim hočem s tisto ljubeznijo,
s katero se je Kristus za vse
ljudi do smrti daroval. Sprejmi,
o nebeški Oče to, mojo večerno
molitev, moje kesanje in moje
prošnje milostljivo!

Pošlji svojo luč v moje srce,
da tvojo sveto voljo čedalje bolj
spoznavam, jo na tanko spolnjujem,
svojega bližnjega in vse ljudi

kakor samega sebe ljubim, daj
mi, da ti zmiraj bolj dopadljivo
služim, tebi zvest ostanem in te
vseskozi hvaležno ljubim, dokler
nas večnost ne zedini! Amen.

Molitve

**za posebne praznike in sv.
čase cerkvenega leta.**

Božične molitve.

Prišel je v svojo lastnino in
njegovi ga niso sprejeli,
vsem pa, ki so ga sprejeli,
je moč dal, da so postali
otroli božji.

Jan. 1, 11. 13.

V v o d.

Krščanska duša, da to pre-
mišljevanje tvoji duši koristi,
misli si, da si v Betlehemu, v
večernem mraku hodiš po ulicah
Davidovega mesta in glej! pre-
čista Devica in mati Marija te
sreča. Vidiš, kako je reva trudna
od daljne poti, kako s svetim
Jožefom počasno od hiše do hiše
hodi in milo za prenočišče prosi.

Žlahta druge družine, in tudi gostilne za svete popotnike strehe nimajo, le eno pribežališče jima ostane: ubožni hlev.

To zgodbo živo preišluj, misli si, da vidiš uboge popotnike in prosi Boga milosti razsvitljenja, da svete skrivnosti, s pridom preišljuješ. — Češčena si Marija.

I.

Jezus pride v svojo lastnino
in njegovi ga niso sprejeli.
Jan. 1, 11.

Kolika milost in kolika slava je bila malemu mestu Betlehemu, da si je večni Sin večnega Očeta, Gospod nebeških trum, ravno ta kraj izvolil, da je tukaj hotel človek postati. Vsegamočni bi tudi slavnejša mesta na izbiranje imel, na priliko Jeruzalem, kraljevi sedež, kjer so ga tudi modri iz jutrove dežele iskali kot novorojenega kralja, ali Rim, pre-

stolno mesto cesarjev; in glej bolje bi slovelo glavno mesto po Jezusovem rojstvu, kakor po vseh svojih junakih, ki v zgodovini slové. Zavoljo Davida, svojega ljubljenega, je hotel Sin božji vsa slavna mesta zaničevaje, tam rojen biti, kder je bil tudi David rojen: v Betlehemu mestu Davidovem. Davidu, možu po srečju božjem, je bilo obljubljeno, da bode odrešenik iz njegovega rodu, in ta obljuba se bode zdaj ob najpripravnšem času spolnila. Ravno v tem času je bilo po cesarju Avgustu zapovedano, da se naj vsa Davidova rodovina v svojem mestu snide, in tukaj zapiše, tako je Jezus prav med svojim ljudstvom rojen bil. O kako bi se bil kraljevi pevec veselil tega dne, kolikokrat je v preroškem duhu se radoval prihoda zveličarjevega, kako bi se

bil veselil, ko bi bil ta den doživel !
Kako bi pač dolgo pričakovanega
zveličarja z veseljem v svojem
mestu sprejel !

In glej — skorej neverjetno
bi bilo, ako nas ne bi učila sveta
vera, — nasledniki svetega kralja,
prebivalci mesta Betlehema ne
pripusté naj večjemu in naj slav-
nišemu cele rodovine kota v mestu,
kjer bi se kakor drugi ljudje na
svet rodil. O kolika slepota, kaka
trdosrčnost ! Gotovo sta Jožef in
Marija ponižno prosila, da bi jih
sprejeli, al glej za mater odrešeni-
kovo ni bilo prostora. Povsod
so jim s trdimi besedimi vrata
zapiralo in prisiljena sta preno-
čišče, kterega pri ljudeh ne naj-
deta, pri nespametnih živalih v
hlevu iskali. — Prišel je v svoje
lastnino in njegovi ga niso spre-
jeli. — O sveti kralj David !
kolika žalost bi te obšla, ko bi

videl, kako naj svetejša naslednika
tvojega roda: Marija in Jožef,
ponižno le za kotiček prosita, kjer
bi se zamogel zveličar sveta roditi,
ko bi videl, da jima prebivalci
prošnjo odbijejo, kateri celo tatom
in morivcem stanovanja ne kra-
tijo, tolikokrat odbijejo, da sta
slednjič prisiljena, pri živinici v
hlevu pribežališča iskati.

Resnično tolikošnje trdosrčnosti
ne bi bil mirno prenašal. Ako to
dogedbo premišlujem, ako si v
živi veri dve sveti osebi mislim,
in vidim, kako zapuščeni skrbno
prenočišče iščete in ga nikjer ne
najdete, se mi pač resnično
usmilite. Pač srčno želim jima
pomagati, ko bi v moji moči bilo.
Ali bi mi mogoče bilo ravno duš-
nemu ostati? Pač bi mogel trdo-
srčnejši biti od brebivalcev Betle-
hemskih — mesto srca bi morel
kamen v prsih imeti. Betlehem

bi še kak izgovor imel. Pred svojo sramotno smrtjo je Jezus ljudi zagovarjal rekoč: Oče odpusti jim, ne vedo kaj delajo! — Tako tudi niso pred rojstvom Gospodovem vedeli, kaj delajo, ko so tistemu prenočišče odrekli, ki je prišel, da njim in vsem ljudem večni sedež v nebesih preskrbi, — spoznali ga niso — „svet ga ni spoznal!“ Jaz ga pa poznam, jaz po veri vem, da je tisti, za katerega sta Jožef in Marija tako marljivo stanovališča iskala, moj Bog, moj stvarnik, moj odrešenik. Vem, da le zato na svet priti hoče, da nas in vse ljudi reši peklenške sužnosti in nam prostost božjih otrok podeli. Vem po veri, da se je ta moj Bog v revščini ponižal in skoraj vničil, iz ljubezni do nas, da nam neizrek-ljive dobrote skazuje. Vem po sveti veri, da bo ravno tisti,

kterega njegovi sprejeli niso, nekaj v oblakih neba prišel sodit vse ljudi in bo vsakemu plačal po zasluženji.

Tebe, o neskončno ljubeznjivi Bog! ki si iz gole ljubezni človek postal, tebe pri tvojem prihodu svet zaničuje! Ti hočeš na svet priti, da mu odrešenje prineseš, in ta nehvaležni svet, celo tvoji rojaki sami ti zaperajo vrata, in zadnjič si moraš v milost šteti, da ti hlev pusté, da se v njem narodiš.

O nezapopadljiva slepota! o nečloveške trdosrčnosti! — O presladko dete, o premili Jezus! srčno se mi smiliš, ker te celo žlahta ni sprejela, in sklenil sem tvoje ubožtvo, v tem svetem adventnem času tem bolje častiti in Tebe kot svojega Boga moliti, kolikor huje se ti je v Betlehem ugodilo.

Tudi vi, sveti stariši, Marija

in Jožef, se mi srčno smilita. Spoštujem vajno skrb, s katero sta milemu detetu stanovanja iskala, pa žalibog ga nista našla. Spoštujem bolečine, ktere sta čutila ne toliko zavoljo trdosrčnosti Betlehemčanov in vajinih nadlog, kakor zavoljo žaljenega božjega Sina. Količnošnjo hvalo sem vama dolžan, da sta si toliko prizadevala, tistemu podstrešje najti, ki je na svet prišel, mojo revno dušo večnega pogubljenja rešit! Sprejmita že zdaj to, če tudi slabo zahvalo, dokler vama enkrat z angelji v nebesih večno in vredno hvalo zapojem.

II.

Vsem pa, ki so ga sprejeli,
jim je dal oblast postati
otrokom božjim.

Jan. 1. 12.

Krščanska duša! misli si dve
naj svetejši osebi Marijo in Jožefa,
ki se zaničevana od trdovratnih

judov tebi bližata; prosita da jima hišo in srce odpreš rekoč: Brat! sestra! odpri nama srce, da se v njem Jezus Kristus Sin božji narodi. O kristijan, bodeš tudi z Betlehemčani vred odgovoril: „Za vaju ni prostora v moji hiši?“ O Jezus, Marija in Jožef! Bog me tega obvaruj, da bi tako srečo odganjal. Moja vera me uči, da bode moja hiša, moje srce srečna kakor nebesa, ako v njem neskončni Bog z neomadežvano materjo in s svojim rediteljem Jožefom stanuje. Upam tudi da tako obiskovanje mi lepši sad in večje milosti obrodi, kakor jih je hiša Obededova v stari zavezi dosegla, ko je škrinja zaveze tri mesece v njej ostala. — In Gospod je blagoslovil Obededa in vso njegovo hišo. I. kralj. 6. — Resnično moje srce hrepeni, po sveti družini, Jezusu, Mariji,

Jožefu, katere presrčno ljubim. Iskreno si želim, da bi se Jezus moj zveličar v mojem srcu pre-rodil! — O moja duša! to so pač svete misli in čutila, ali preden svetim osebam tvoje dveri odpreš, preišči svojo hišo, svoje srce, in glej, če nimaš že drugih gostov, in ti za Jezusa, Marijo in Jožefa prostora manjka? — Zna biti, da prevelike časne skrbi v tebi prebivajo? — Morebiti celo kaki greh? postavim maščevalnost in jeza? ali kako nečisto nagnjenje do kako osebe, samoljubje in ošabnost? i. t. d. — Če je tako, v tvojem srcu ni prostora za zveličarja sveta. Ni mu mogoče s takimi grešnimi poželenji pod eno streho prebivati, kakor je nemogoče bilo, da bi malik filistejcev Dagon poleg škrinje zaveze pravega Boga Izraelcev obstal bil. Imaš mar družino, ne preišči

samo svojega srca, ampak tudi svoje stanovanje, ali pač zamorejo Jezus, Marija in Jožef v njem prostora najti? Je mar tvoja hiša grešnim shodom odprta, je pri tebi preklinjevanje, nečisti govori in nespodobne šale, obrekovanja in natolcevanja doma, imaš mar pod streho kako krivično blago? ako je tako, žalibog za Jezusa in njegove svete stariše prostora v tvoji hiši ni. — V nji ne morejo ostati in prebivati. Očedi srce, osnaži hišo, potem povabi Jezusa, in prišel bo in ostal pri tebi. On je ljubosumni Bog, sam hoče v tvojem srcu živeti, nobenega noče zraven sebe imeti. — O moj sladki zveličar Jezus Kristus! ozdravi me moje slepote, odvrni nespametnost, v kateri sem dozdej bolje grehe kakor tebe, o moj Bog! moje največje blago v svojem srcu hraniti želel. Ljubezen do

tebe, o Jezus! in usmiljenja vredni stan tvojih svetih staršev, katere brez strehe vidim, me gane, da ti veselo svoje srce ponudim. Pridi tudi ti, milosti polna, užaljena mati Marija! in ti sveti Jožef! ponižno vaju prosim, pridita k meni, bodita moja gosta! Trdno sklenem vse iz srca odpraviti, kar vama je nedopadljivo in kar bi vama branilo pod mojo streho priti. Naj mi bode še tako težavno, greha se hočem znebiti (tukaj se spomni tistiga greha, v kterega si naj večkrat padel, in kateri te bi najbolj strašil, ko bi bilo treba umreti), zraven kterega stanovati ne morete. Spoznam, da me ta greh y večno pogubljenje spravi, da me pa vaša milost časno in večno osrečiti zamore.

O vsegavedni Gospod! pred tvojim veličastvom in v pričo nebes obljubim, da se še danes

temu hudobnemu nagnjenju, tej pregrešni navadi hočem odpovedati, da od tega trenutka Jezus, Marija in Jožef v mojem srcu prebivati zamorejo. Potrdi, o vsemogočni Bog! mojo dobro, pa slabostno voljo.

Srce moje je pripravljeno!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Molitev na sveti dan.

Danes je tedaj srečni in veseli dan, danes si se rodil, moj ljubeznjivi Zveličar, kterega je svet željno pričakoval. Danes te je tvoja blagoslovljena mati v hlevu Betlehemskega porodila. Danes so ti angelji lepo pesem peli: Čast Bogu na višavah in mir dobrim ljudem na zemlji. — Pobožni pastirji so bili tako srečni prvi tvoje rojstvo izvedeti. Prvi so tudi bili, ki so te po besedi an-

gelja iskali, v jaslicah našli in s srčnim veseljem molili in častili.

Kako zamorem jaz neobčutljiv ostati pri tvojem rojstvu. Nebo se ga veseli, zemlja ga praznuje. Tudi zavoljo mene, o Bog ljubezni! si nebesa zapustil in si človek postal, da jaz otrok Božji postanem. Izvolil si si slabo, revno prebivališče, tukaj si hotel rojen in kot ubogi rokodelec izrejen biti. Gotovo za voljo tega, da nas učiš, da bi naj bili, tudi revni ljudje, s svojim stanom zadovoljni, da naj veselo k tebi pridejo, da te z angelji in pastirji vred molijo. Izpolniti hočem tedaj to dolžnost, k tebi hitim in te ponižno molim.

Hvalo ti dajem za vse dobrote, katere si meni in vsem ljudem po svojem včlovečenji izkazal. O kako revno bi na svetu živeli,

ako ne bi bil ti, zyeličar sveta, prišel, ti si popravil, kar je greh prvih staršev in kar so hudo- delstva toliko ljudi pokazila. Še zmiraj bi nam, nesrečnim otrokom Adama, nebo zaprto bilo — otroci jeze in pogubljenja bi bili. Ti si nam milost in blagoslov prinesel, ti si nam pot do nebes odprl, nam jo s tvojim naukom pokazal, in po tvojem svetem življenju nas spodbujaš.

Ti si trpel, si umrl, da se očistimo po tvoji krvi, in da se po tvoji smrti z Bogom spravimo, in večno življenje dosežemo! O, srečni dan je tvoj rojstni dan za nas, veselo ga praznujemo!

Prosim te pa tudi zaupljivo, stori me deležnega sada tvojega življenja, trpljenja in tvoje smrti; posebno danes, ko se tvojega rojstva spominjamo, te za to milost prosim. Danes, ko si se

kot nedolžno malo dete svetu prikazal, da nas vzbujaš brez strahu in s polnim zaupanjem se tebi bližati, in vse dobrote pri tebi si izprositi. Usliši mojo prošnjo, ki z Očetom in svetim duhom edini Bog živiš in kraljuješ, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev na starega leta dan.

Starega leta dan je gotovo važni dan za me in za vse ljudi.

Zares aboten ali neobčutljivega srca mora biti, kdor danes ne moli in Boga ne hvali.

Zadnji dan leta! zopet sem tedaj 365 dni starejši in smrti bliže. To me naj spominja, da bedim in se k smrti pripravljam, zna biti, da ne preteče več 365 dni in ne živim več, o Bog! ne dopusti, da bi to pozabil.

Zadnji dan leta! O kako dobro se spominjam mnogih dobrot,

ktere sem tudi letos iz Božjih rok prejel.

Kdo pač me je celo leto spremljal? Kdo me je tisoč in tisoč nevarnosti duše in telesa rešil? Kdo me je mnovega hudega obvaroval, kar so drugi trpeli? Kdo mi je toliko veselih ur in dni, toliko mirnih noči in zdravih juter podelil? Kdo mi je marsiktero dobro misel obudil? Kdo mi je dal rasti na starosti, modrosti in razumnosti? Kdo mi je vsakdanji kruh delil? Kdo je pustil vse rasti in cveteti, česar je potrebno v zivež ljudem in živalim? Kdo je vse moje domače ohranil? stariše, otroke, sestre in brate, prijatelje in dobrotnike? Komu se imam za hvaliti za vse dobrote tega leta?

Ti si, o dobrotljivi Bog in Oče v nebesih, ki si mi toliko dobrot skazoval, več dobrot, kakor

je peska na zemlji in zvezd na nebu.

O kako me veseli, da imam tako neskončno dobrega Boga in Očeta, in kako srčno se ti za vse dobrote in za tvojo ljubezen zahvaljujem! Hvali moja duša Gospoda in poveljučuj njegovo ime vekomaj! dobrotljiv je Gospod, in milost njegova je neskončna.

Kako sem pa jaz proti Bogu ravnal, ki je bil celo leto proti meni tako dobrotljiv? kako sem njegove dobrote obračunal — kako jih rabil? Sim se pač Božje milosti in božjega blagoslova vrednega skazal? Sem kot dober otrok svoje dolžnosti do svojega naj boljšega Očeta, do svojega bližnjega in proti sebi samemu vestno in marljivo spolnjeval? Sem se skrbno hudega ogibal in dobro storil, kolikor je bilo mogoče?

O da bi tako bilo! Ali moja vest mi očita, da ni tako. Očita mi mnogo nemarnosti in grehov, katerih sem se dolžnega storil. Mili Bog, kako se sramujem svoje nehvaležnosti in svojih hudobij. Ne morem jih zakriti, ne zagovarjati. Spoznam tedaj svoje pregrehe rekoč: Gospod Bog! bodi mi revnemu grešniku milostljiv, odpusti mi, Oče, grehe, ki sem je v tem letu storil, bodi si v mislih, besedah ali djanju, srčno obžalujem in trdno sklenem se drugo leto poboljšati in posebno tega greha I. I. se varovati. V novem letu hočem resnično novo življenje začeti, odložiti hočem starega grešnega človeka in novega človeka hočem obleči, ravnati se hočem po postavi in po zgledu Jezusa Kristusa. V to daj mi svojo milost in svoj blagoslov. Amen.

Molitev na novega leta dan.

Ob novem letu skrb me tlači.
Kaj bo čas prinesel nam,
Da moja duša se ne spači,
Obvaruj, Bog! ti mene sam,
Sprejmi jo v znamenju križa
Če letos smrt se mi priblaža.

Z molitvijo sem staro leto sklenil, z molitvijo novo začnem. Resnično mnogo vzrokov imam, da molim.

Nov oddelek življenja sem začel in nevem, ali ga bodem dovršil in če ga dokončam, kako? Koliko težav in nadlog bom imel v novem letu prestati, koliko hudega bom sam storil, ali trpel? vse to me skrbi. Bodi, o Bog! pri meni, varuj me, in ne odtegni mi svoje skrbne roke.

Mirno hočem novo leto začeti, Boga, in njegovih zapovedi se hočem držati, ne bojim se nesreč, ne smrti, ne groba. Ti, o

moj Bog! me boš huđega, greha in zmot varoval, ti me boš po svoji milosti podpiral, mi bodeš vsakdanji kruh, zdravje in moč dal, da mi bo mogoče poklicu zadostovati, mojo službo opravljati in si svoj kruh pošteno služiti. Tudi svojo žlahto, svoje prijatelje in moje predpostavljene ohrani v zdravju in v sreči.

Vse to upam, o moj Bog! od tvoje neskončne dobrote, za vse to te z otročjim zaupanjem prosim.

Ako bi se pa zgodilo, da me letos z nesrečo obiščeš, da mi prijatelja, stariše, otroke vzameš, ako meni samemu bolezní pošlješ, ali če me iz sveta pokličeš, naj se zgodi tvoja presv. volja. Nočem tožiti, ne godrnjati, ker vem, da si moder in dober, tudi če kaznuješ, in vse tistim v dobro obračaš, ki te ljubijo.

Le to, o mili Bog! te prosim, obvaruj me, da se sam v nesrečo po lahkomišljenosti ali po grehu ne zakopam. Ako mi pa križ naložiš, daj mi moč in pogum, da ga potrpežljivo nosim, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu Gospodu našem. Amen.

Molitev na sv. treh kraljev dan.

Pobožne modre zvezda vodi;
Njim pot kaže in nad njimi hodi!
O, da bi zvezdo sam zagledal,
Veselja ne bi kaj storiti vedel.
Pobožnost pelje do Gospoda
Za vero žlahtna nam posoda.

Ljubi zveličar! judovski pastirji so prvi bili, kateri so te videli in molili. Angelj jih je k jaslicam peljal, ker pa nisi samo judov, ampak vse ljudi rešit došel, naj se po tvoji sveti volji tudi ajdje tvojega rojstva veselé. Tudi ajdje naj te kot odrešenika že v zibeli spoznajo in molijo in te si

prečudežno po zvezdi poklical k svojim jaslicam.

Po zvezdi so modri iz jutrove dežele spoznali, da je veliki kralj judov, na kterega vsi narodi kot odrešenika čakajo, rojen. Hitro so se na pot podali in te srečno v Betlehemu našli, kjer je zvezda nad hišo se ustavila, v kateri si ti bival.

O, kako so se pač pobožni možje veselili, ko so te zagledali, na kolena so padli, te častili, pobožno molili in čistega srca tebi darovali: — zlato, kadilo, miro, — kraljeve darove, ker so v tebi kralja, Boga in človeka častili.

O, preljubi zveličar, ti dobri ajdje me osramoté, iz daljnih krajev so priromali in te iskali, in jaz, jaz te večkrat v bližnji cerkvi nečem obiskavati. Pogled edine zvezde, migljej Božji — jim je

zadostoval, da so na pot se podali in jo sledili. Pri meni pa je mnogo prigovarjanja, prošenj, opominjanja in žuganja potrebno, preden se pokornega skazem. Tvojih opominov, glasu moje vesti, prigovarjanja spovedni-kovega in pridigarja nemaram ubogati. S spoštovanjem in pobožno so te modri v zibeli molili, in jaz? jaz se celo v cerkvi včasih slabo vedem, dasiravno vem in verujem, da si resnično navzoč. Mnogokrat sam ne molim in še druge v molitvi motim. Odpusti mi, o Jezus! ne sme se več zgoditi. Lep zgled pobožnih ajdov me osramotuje, me spodbuja jih nasledovati in s pobožnostjo sebe in druge v dobrem potrditi.

Modri iz jutrove dežele so ti kraljeve darove prinesli. Vem, o Bog! da nisi potreben človeš.

kih darov, in da od mene ne denarja, ne blaga ne zahtevaš, vender praviš, da kar je naj slabejšemu bližnjemu storjeno, je tebi storjeno. — Ubogim hočem tedaj deliti in dobra dela storiti, kar je le koli mogoče, ker vem, da to tebi storim.

Slednjič, o kralj sre! moje srce tirjaš! Zahtevaš, da te čez vse čislam in ljubim, da te ubogam in tebi dopadljiv postanem, — to so darovi, ktere ti zahtevaš, — vzemi jih! po tvoji volji hočem živeti, vse, kar mi ukazuješ, hočem storiti, v pokornosti ti hočem svojo ljubezen skazovati, živ in mrtev. Amen.

Sv. postni čas.

Litanije v čas britkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, us-
mili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Jezus, ki si ponižen v Jeru-
zalem šel,

Jezus, ki si se nad Jeru-
zalemom razjokal,

Jezus, ki si bil za trideset
srebrnikov prodan,

Jezus, ki si svojim učencem
noge umival,

Jezus, ki si bil na svoji
duši do smrti žalosten,

Jezus, ki si bil na Oljski
gori od angelja potrjen,

Jezus, ki si v smrtni brit-
kosti krvavi pot potil,

usmili se nas!

Jezus, ki si bil od Juda
 Iškarijota izdan,
 Jezus, ki si bil z vrvmi in
 verigami zvezan,
 Jezus, ki si bil od svojih
 učencev zapuščen,
 Jezus, ki si bil pred Ana
 in Kaifa postavljen,
 Jezus, ki si bil za uho
 udarjen,
 Jezus, ki si bil od krivih
 prič tožen,
 Jezus, ki si bil smrti vreden
 spoznan,
 Jezus, ki si bil v sveti obraz
 zapljuvan,
 Jezus, ki so ti sveto obličje
 zakrili,
 Jezus, ki si bil s pestmi
 tolčen,
 Jezus, ki si bil od Petra
 trikrat zatajen,
 Jezus, ki si bil kakor hudo-
 delnik zvezan Pilatu izdan,

usmili se nas!

Jezus, ki si bil od Heroda
zaničevan,

Jezus ki si bil v belem
oblačilu zasramovan,

Jezus, ki si bil manj kakor
razbojnik Baraba obraj-
tan,

Jezus, ki si bil neusmiljeno
bičan in raztepen,

Jezus, ki si bil zaničljivo
v škrlatast plašč oblečen,

Jezus, ki si bil s trnjem
kronan,

Jezus, ki si bil s trstom po
glavi udarjen,

Jezus, čegar križanje so
Judje terjali,

Jezus, ki si bil v sramotno
smrt obsojen,

Jezus, ki si bil s težkim
križem obložen,

Jezus, ki si bil kakor ne-
dolžno jagnje v smrt
peljan,

usmili se nas!

Jezus, ki si bil na gori Kal-
 variji do nagega slečen,
 Jezus, ki si bil za noge in
 roke na križ pribit,
 Jezus, ki si na križu za
 sovražnike molil,
 Jezus, ki si bil na križu
 preklinjan,
 Jezus, ki si spokornemu
 razbojniku sveti raj ob-
 ljubil,
 Jezus, ki si na križu učenca
 Janeza svoji materi iz-
 ročil,
 Jezus, ki si bil od svojega
 Očeta zapuščen,
 Jezus, ki si bil z jesi hom
 in žolčem napajan,
 Jezus, ki si svojo dušo v
 roke svojega nebeškega
 Očeta izročil,
 Jezus, ki si bil svojemu ne-
 beškemu Očeta do smrti
 pokoren,

usmili se nas!

Jezus, ki si bil s sulico v
srce preboden,
Jezus, ki si bil s križa snet,
Jezus, ki si bil v grob po-
ložen,

} usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi
nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Gospod!

Vsega hudega, reši nas, o Gospod!

Vsega greha,

Jeze, sovraštva in vse hude
volje,

Kuge, lakote in vojske,

Vseh dušnih, in telesnih
nevarnostij,

Večne smrti,

Po svojem prečistem spo-
četji,

Po svojem prečudežnem
rojstvu,

Po svojem ponižnem obre-
zovanji,

} reši nas, o Gospod!

Po svojem krstu in svetem
postu,

Po svojem trudu in bedenji,

Po svojem krvavem bičanju
in kronanji,

Po svoji žeji, solzah in nagoti,

Po svoji rešnji smrti na križu,

Po svojem častitljivem vsta-
jenji in nebohodu,

Po prihodu tolažnika sv.
Duha,

Na dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam prizaneseš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pri-
pelješ,

Da milost sv. Duha v naša
srca vliješ,

Da svojo sv. cerkev varuješ
in razširjaš,

Da vse stanove v tvojem
svetem imenu zbrane ohra-
niš in pomnožiš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da nam pravi mir, ponižnost
in ljubezen podeliš, prosimo
te, usliši nas!

Da nas v svoji milosti in sv. službi
stanovitne ohraniš, prosimo te,
usliši nas!

Da nas v družbo svojih izvolje-
nih sprejmeš, prosimo te, usliši
nas!

Da nas uslišiš, prosimo te, usliši
nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas — Kristus,
usliši nas!

Kristus, usmili se nas! — Gospod,
usmili se nas!

Kristus, usmili se nas! — Gospod,
usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Molimo. O Bog, ki si človeški rod, kateri je bil zavoljo greha zavržen, po trpljenji in smrti svojega edinorojenega Sina odrešil; dodeli nam, prosimo te, da, ki spomin njegovega trpljenja na zemlji obhajamo, se tudi njegovega zaslužnja v nebesih veselimo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. Molimo in častimo te, o Jezus Kristus.

O. Ker si so svojim svetim križem svet odrešil.

V. Spomni se, o Bog! svoje milostljivosti.

O. In svojega usmiljenja od začetka sveta.

V. Glej, o Gospod! moje ponižanje in moj trud.

O. In odpusti mi moje grehe.

V. Gospod, usliši mojo prošnjo.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo o. O Bog, kateri si s smrtjo svojega edinorojenega Sina našo po grehu pokvarjeno naturo zopet popravil, prosimo te daj nam, da se vdeležimo sladkega sadu njegovega britkega trpljenja in smrti na zemlji.

Prosimo te, o Gospod! ozri se na nas vse, za katere se naš Gospod Jezus Kristus ni branil, se grešnikom v roke dati in britkosti križa na se vzeti.

Vsegamočni večni Bog! ki si nam našega zveličarja dal, da je v zgled ponižnosti človek postal in težek križ nosil, naj ga mi posnemamo; podeli nam, da bomo tudi mi enako potrpežljivi v

djanju, da se udeležimo njegovega ustajenja. Po tistem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti križev pot.

Jezus, moj božji učenik in odrešenik, pobožno hočem premisljevati, na kaki trnjevi poti si pred menoj v nebesa šel tvoji sveti Duh me razsvitluj in krepičaj, da po tvojih stopinjah hodim, in da te v življenju in v trpljenju nasledujem, daj mi, da srečni smrti k tebi pridem, se s teboj in vsemi izvoljenimi vekomaj veselim. Amen.

I.

Jezus je k smrti obsojen.

V. Molimo te, Gospod Jezus Kristus in te hvalimo.

O. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Premislimo. O nedolžni Jezus! krivo te tožijo in k sramotni smrti na križu obsodijo. Vseskozi si dobrote delil, ljudi učil, kako da Bogu dopadejo, kako da naj se poboljšajo in večno srečni postanejo. Za tega voljo si umreti moral, ker si svoj božji nauk tako stanovitno učil.

Tebe se hočem, božji zveličar! spomniti, ako nedolžan, ali celo zavoljo pravice trpim, svetnega plačila in svetne plače ne iščem, in ne zahtevam, ako prav storim ali bližnjemu dobrote skazujem. Zavoljo ljudi nikoli nečem zoper svojo vest kaj storiti, tudi ne iz bojazljivosti pred ljudmi, dobro opustiti.

Po tvojem božjem nauku se hočem ravnati, za katerega si tudi ti umrl. Ti boš nekdam moj

sodnik, o Bog! Daj mi takrat
obstati! bodi mi milostljiv!

Oče naš i. t. d. Češčena si
Marija i. t. d.

V. O križani Jezus Kristus!
O. Usmili se nas!

II.

Jezus vzeme križ na svoje
rame.

V. Molimo te, Gospod Kristus!

Premisli, kako voljno Kristus
težek križ na svoje rame vzame.
O blagi in krotki Jezus, kakor
jagnje, ki ne zine, te peljejo k
smrti.

Nam vsem kličeš: kdor me
hoče nasledovati, naj svoj križ na
se vzame.

Vzamem ga na svoje rame!
gotovo mi Bog več ne naklada,
kakor nositi zamorem. O dobro
je za me, da včasih kaj trpeti in
prestati moram, s silo me hoče

Gospod k sebi vleči, to je pot k nebesom. Jezus, ti s križem pred menoj hodiš, jaz te nasledujem, okrepčaj me!

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

III.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli koliko je Jezus tudi zavoljo tebe na se vzel. O ljubeznjivi Jezus! težek križ in grehe sveta, pa tudi moje grehe nosiš. O kako silno breme si nosil, pa večja je bila ljubezen do nas; ti si vse trpljenje stanovitno prenašal, da si nam odpuščenje grehov, milost božjo in večno življenje zaslužil.

Kaj je moje trpljenje, o nedolžni Jezus, proti tvojemu! Čez to, kar sem si nepremišljeno in

po grehu nakopal, se ne smem pritožiti. Trpeti hočem v svarjenje in poboljšanje. Kot kristjan hočem vse, kar mi težavno je, potrpežljivo in stanovitno prenašati.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

IV.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kaj je Marije materno srce trpelo, ko je svojega Sina med rabeljni, med razbojniki s težkim križem obloženega videla. Kake bolečine so tvojo dušo kakor meči presunile, o Marija! Vender ostaneš udana dekla Gospodova, ktera nič drugega ne zahteva, kakor: zgodi se mi po njegovi volji.

To naj tudi moja tolažba bo, ako trpim ali druge trpeti vidim in pomagati ne morem. Naj se zgodi volja Gospodova, brez Gospoda nam niti las z glave ne pade. Tistim, ki Boga ljubijo, vse k dobremu služi, in slednjič je še drugo življenje. Jezus, ti si tudi po trpljenju veličastvo dosegel, po tej poti tudi nas k sebi vodiš.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

V.

Simon pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako Simon do smrti oslabelemu Jezusu križ nositi pomaga. O kako rad bi tudi jaz tebi vstregel, tebi, ki si toliko za me storil in trpel. Rekel si enkrat: kar bodete naj manjšemu

mojih bratov storili, ste meni storili.

Kjer tedaj človeku britkosti in težave olajšati za morem, kjer mu postreči, s svetom in tolažbo pomagati za morem, hočem to tako radostno in voljno storiti, kakor da bi tebi, o Jezus! samemu stregel. Drugače tvoje ljubezni ne morem povrniti, kakor da iz ljubezni do tebe vse ljudi ljubim in kjerkoli za morem to ljubezen v djanju kažem.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

VI.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako te Jezusova podoba na vse to spominja, kar je za te trpel! Potrpežljivost in stanovitnost, krotkost in ljubezen zveličarjevo ti ta podoba dokazuje.

Po tvojih stopinjah mi daj hoditi, ker si ti, o Jezus! moj božji zgled in najpopolnejša podoba vseh čednosti. Le, če sem tebi podoben, zamorem Bogu dopasti.

Resnično, vse kar si trpel, si hočem globoko v srce vtisniti in se posebno ob času skušnjav in otožnosti tvojega trpljenja spominjati. In ako enkrat vse pred mojimi Oči zgine, naj se moj zadnji pogled k tebi obrne, o moj zveličar! Pogledj tudi ti mene milostljivo, pokaži mi svoje ljubeznjivo lice, ktero je veselje svetih nebes.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

VII.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, Gospod Jezus Kristus in te hvalimo.

Premisli, kako Jezus trpi! Ti veš, o božji zveličar! koliko je človek v stanu prenašati, bodi tudi našim slabostim milostljiv in podpiraj nas s svojo božjo pomočjo.

Če me skrbi tlačijo, če mi pogum omaguje in me moči zapuščajo, če pri trudapolnem delu, ali v hudi skušnjavi opešam, utrdi mi, o Jezus! moje moči, ne pusti me obupati in malodušnemu postati. Moje zaupanje naj ostane Bog, ki svojih ne zapusti in kjer je nadloga najhujša, je božja pomoč najbližejša.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

VIII.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako ljubi Jezus govori rekoč: Ne jokajte črez me,

ampak čez sebe in svoje otroke. Tako govoriš blagim dušam, ki te na strašnem križevem potu objokavajo. Bolj za nje, ko za se skrbiš. Nesreča tvojega naroda ti bolj v srce sega, kakor lastno trpljenje.

Tudi jaz smem bolje čez svoje grehe jokati, kakor čez tvoje bitko trpljenje. Daj mi, o Jezus! naj preiščujem, kako bo tvoje trpljenje meni prav koristilo. O Jezus, bodi mi milostljiv in vsmiljen, srčno obžalujem svoje grehe. O Bog! prizanesi mi, za- voljo Jezusa nočem več grešiti.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

IX.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, Gospod Jezus Kristus in te hvalimo.

Premisli, kako težek je Jezusu križ postal, ali njegova potrpežljivost ne omaga. O preljubi Jezus! med največim trpljenjem si stanovitno naše odrešenje dovršil; pokoren si bil svojemu nebeškemu Očetu do smrti, do smrti na križu.

Naj mar le to storim, ker je prijetnega in lahkega? Naj mar dobro in pravo opuščam, ako je težavno? Čem li obupati in opešati, ako se mi težavno zdi dolžnosti svoje spolnjevati? Kako te hočem posnemati, o božji zveličar! ako ne bi hotel iz ljubezni do Boga in do čednosti kaj trpeti, ker si ti toliko in tako stanovitno trpel.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

X.

Jezusa slečejo in mu žolča
piti dajo.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako milemu Jezusu neusmiljeno oblačila s telesa trgajo, kako mu, namesto ga okrepčati, grenko vino z miro piti dajo. Pa tudi tega okrepčala ne pokusiš, za svoje bolečine nočeš olajšanja.

Ako tvoje razmesarjeno truplo, tvojo z trnjam kronano glavo, tvojo slabost in tvoje strašno zapuščanje premišljuje; kako bi pač še prepovedano veselje iskal, kako bi ošabnost, sladnost in veselje ljubil? Ne, moj Gospod in zveličar! greha in vsake priložnosti h grehu. in kar me h grehu zapeljuje, hočem se varovati, vsa huda nagnjenja in navade hočem odlo-

žiti. O Jezus, s tvojo pripomočjo mi je vse mogoče.

Oče naš. i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

XI.

Jezusa na križ pribijajo.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, v kaki neizrečeni muki in v kakih bolečinah Jezus na križu visi! tvoje rane, o Jezus! so odprte, tvoje roke in noge z žrebli pribite, vsi udje so ti kruto raztegnjeni. Vse to trpiš, še za sovražnike moliš in jih zagovarjaš rekoč: saj ne vedo, kaj delajo.

Kako hitro me jeza zgrabi, kako kmalo nejevolja, ako se mi le kaj malega neprijetnega zgodi! Zakaj ne bi jaz nič trpeti smel, ker si ti, o božji zveličar! tako neizrečeno veliko za nas trpel. Zakaj ne bi kaj od drugih po-

trpel, ker tudi od mene veliko trpeti morajo. Ali ne bi jih mogel zagovarjati, da so iz nevednosti ali saj iz naglice, ne iz hudobije storili? In če tudi to ne, moram jih bolj obžalovati kakor se jeziti nad njimi.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

XII.

Jezus na križu povišan umerje.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako je Jezus svoje življenje na križu daroval in svojo sveto dušo med največimi bolečinami svojemu očetn izročil. Toliko, o Jezus! te je stalo nas greha rešiti, tako drage in ljube so ti bile človeške duše!

Pogled tvojega križa naj mi stud pred grehom obudi, za katerega voljo si na križu umerl. Po-

magaj mi, o Jezus! da grehu odmerjem, in da se z pobožnim življenjem na sveto smrt pripravljam. Naj me v moji zadnji uri tvoje rane tolažijo in krepčajo. Na te zaupam, kedar me vse zapušča. Sprejmi me milostljivo, da vekomaj pri tebi ostanem.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

XIII.

Jezusa s križa vzamejo in Mariji v naročje položijo

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kaj je žalostna mati trpela, ko je svojega Sina, v odrešenje sveta rojenega, mrtvega v naročji imela! Ali kako kmalo se je vse spremenilo. Zdaj, o Marija! kraljuješ v nebesih pri svojem Sinu in se prestanih trpljenj ve-

seliš, kjer si tako visoko povzdignjena.

Ne smem trpljenja kot znamenje božje nemilosti obrajtati, ker so tudi tebe o milostipolna! tako hudo zadele. Če nedolžno in potrpežljivo trpim, bom od Boga enkrat za to plačilo prejel. Kratka žalost k večnemu veselju pomaga.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

XIV.

Jezusa v grob položijo.

V. Molimo te i. t. d.

Premisli, kako je Jezus po truda polnem življenju in britki smrti pokoj v grobu našel. Grob je konec vseh nadlog tega življenja; za kristjane je pravi božji vrt, kjer truplo kakor seme v zemlji skrito leži in segnije, pa zopet vstane k večnemu življenju.

Ne bom se bal groba; kedar vgladam pokopališče, hočem na smrt in na vstajenje, in na večno življenje misliti. Tako gotovo, kakor si ti moj odrešenik iz groba vstal, in zdaj večno živiš in kraljuješ, ravno tako gotovo bom tudi jaz vstal k večnemu življenju, če tukaj tako živim, da smem dobro smrt upati.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

V. O križani i. t. d.

Po svetemu križevem potu.

Kako veličasten in častitljiv je tvoj nekdanj zaničevani križ, in tudi ti, o ponižani, zaničevani in zdaj črez vse povišani Jezus; tvoj križ naj me spomni, kako si me ljubil, naj me k hvaležnosti in zvestemu nasledovanju spodbuja. Po križevem potu šel si v svoje veličastvo.

Nikaka težava naj me ne zadržuje tebe na tvoji pot nasledovati, ktero si mi pokazal, na te hočem se ozirati v življenju, v trpljenju in v smrti, da se s teboj snidem v nebeškem kraljestvu, kjer z Bogom Očetom in z Bogom sv. Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev o veliki noči.

Ako ste tedaj vstali s Kristusom, iščite, kar je zgorej, kjer je Kristus sedeč na desnici božji; hrepenite po tistem, kar je zgorej, ne pa po tem, kar je na zemlji, piše sv. Pavel Kološanom, 3, 1. 2.

Denešnji den je splošnja veselica za vse kristjane, ker nas, o božji odrešenik! na tvoje zmagovalno vstajenje od smrti spominja.

Judje, tvoji sovražniki so mislili, Bog ga vedi, kaj storiti, ko so tvoj grob s skalo zakrili, za-

pečatili ga in vojake za stražo postavili. In glej vkljub vsem pripravam si živ iz groba vstal. Osramotil si nejevero in očitvidno si dokazal, da si več nego človek, da si Sin božji, da imaš moč, akoravno so te ljudje umorili, samega se zopet oživeti. Resnično si danes dokazal, da je vera, katero si vstanovil in učil, božja, in da so vsi, kateri jo spolnujejo in po njej žive, Bogu prijetni in dopadljivi.

Veselim se, o moj zveličar! tega iz celega srca, in hvalim te, da sem v tvoji sveti veri rojen in odgojen. Ponižno te prosim, pomagaj mi s svojo milostjo, da to sveto vero čedalje bolj spoznavam in tako živim in ravnam, da vseskozi dober kristjan ostanem in tvoje dopadajenje dosežem.

Tolažljiva je tudi misel, ako se tvojega slavnega vstajenja

spominjam, da bodem tudi jaz enkrat od mrtvih vstal. Moje truplo bo sicer v grobu strohnelo, vendar ne bo večno v grobu ostalo. Moj prah se bo zopet ožiyil in vstal bom od mrtvih.

To resnico si ti, o moj mili odrešenik! po tvojem slavnem vstajenju dokazal. Trdno jo verujem in veselim se srečnega dne, katerega se bode to zgodilo. Po tvoji neskončni milosti, o moj Bog in odrešenik, trdno upam, da bodem kot pravični vstal in da se vedno s teboj in tvojimi izvoljemi v nebesih veselim. Amen.

Molitev na dan vnebohoda Gospodovega.

Jezus pelje svoje učence v Bethanijo, vzdigne svoje roke, jih blagoslovi in med blagoslovom je bil jim odvzet in v nebesa vzdignjen. Učenci pa na kolena padejo in ga molijo. Luk. 24. pogl. 20—22 vrst.

Vrnil si se danes, o božji zveličar! k svojemu nebeškemu Očetu. O kako žalostno je moralo za tvoje dobre učence biti, izgubiti, tebe ki si jim najboljši prijatelj, mojster, učenik in dobrodušnik bil. Srčno so te ljubili, ker si tudi ti poln ljubezni do njih bil.

K Očetu grem, si rekel, k svojemu in vašemu Očetu, k svojemu in vašemu Bogu, pripravljat grem stanovališča v hiši mojega in vašega Očeta, v katero bote kmalo prišli. Zapustiti vas moram po volji mojega nebeškega Očeta, vendar tudi v nebesih ostanem vaš prijatelj, vaš brat in vaš odrešenik.

S temi ljubeznjivimi besedami, o mili zveličar! si svoje žalostne učence tolažil, ko si slovo od njih jemal; tudi meni so te besede v tolažbo in v veselje.

Kako se ne bi veselil in

tolažil, ker vem, da si ti, o moj Jezus! moj dober prijatelj, moj mogočen zagovornik pri nebeškem Očetu. Vem, da si me kot otroka že srčno ljubil, vem da me ne boš pozabil, vem, da vse moje dobre misli, vse moje zdihleje in solze britkih ur trpljenja šteješ in pred prestol nebeškega Očeta nosiš. Vem tudi, da se po smrti v nebeško domovino vrnem, vem da svoje dobre otroke in prijatelje pri sebi imeti zahtevaš, ker si v nebesa šel tudi meni stanovanje pripravljat. O kaka tolažba! z kakim nebeškim veseljem hočem na smrtni postelji prijateljem, kakor Kristus svojim učencem reči: Ne žalujte, k Očetu grem, k svojemu in našemu Bogu, kmalo se vidimo! Potem bo naše veselje popolnoma in naše zedinjenje večno. — To naj se zgodi. Amen.

Molitev o binkoštih.

Očeta hočem prositi, — da vam drugega tolažnika pošlje, ki bo vedno pri vas, — Duha resnice, — ta vas bo vse učil, in vas na vse spomnil, kar sem vam govoril. — Kristus pri Janezu v. 14, 16. 26.

O sveti Duh! večni in resnični Bog, danes si se vidno v podobi gorečih jezikov nad glavami apostolov prikazal. Čudovitno si jih razsvetlil in okrepčal, tako, da so čisto drugi ljudje postali; postali so možje polni modrosti in ljubezni, polni svete skrbi za Jezusa Kristusa, za njegovo sveto vero in za blagor duš. — O da bi tudi mene razsvetlil in okrepčal k vsemu dobremu!

Tudi jaz sem te že pri svetem krstu sprejel — v sv. krstu si me že posvetil in otroka božjega, dediča nebes naredil.

Ohrani mi to milost in vtrdi mi jo, da je ne zgubim lahko-miselno po grehu. Zbudi v meni sveti in otročji strah kaj storiti, kar bi mojemu nebeškemu Očetu nedopadljivo bilo. Daj mi pravo ljubezen do Boga in do bližnjega, uči me pokornemu biti Bogu in višjim, ne zapusti me v skušnjavah, svetovaj mi v dvomu, da nikoli ne storim drugega, kakor kar je dobro in pravo, razsvetli moj um, da natančno zapopadem in vravnam, kar mi je k časnemu in večnemu blagru treba vedeti, storiti in vrvnati. Tolaži me, o Bog tolažbe! ako otožen, malodušen in žalosten postanem.

Stori me pazljivega, vbogljivega, de nekoli ne preneham pobožen, Bogu dopadajoč kristjan biti, po tebi in Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev v praznik sv. Trojice.

Kakor me je Oče poslal,
tako jaz vas pošljem. Poj-
dite in učite vse narode in
kršćujte jih v imenu Očeta
in Sina in sv. Duha; pravi
Kristus apostolom. Math. 28,
18. in 19.

Tebi, o Jezus! se zahvaljuje-
mo, da Boga bolje poznamo, kot
naši očetje, ki še niso kristjani
bili. Po tebi vemo, da je Bog
Oče — Oče vseh ljudi, posebno
pa tvoj Oče, ker ti si njegov
edinorojeni preljubi Sin — Sin
božji si! To vemo iz tvojih ust
in tvoja dela pričajo to: Tudi o
bitju svetega Duha, učenika in
tolažnika nas nihče ni tako po-
polnoma podučil, kakor ti. Po
tebi tedaj našega Boga tako
spoznamo, kakor se nam je разо-
del, in ga tako molimo, kakor
sam zahteva.

Ti si apostolom zapovedal: Pojdite po celem svetu, učite sv. evangelij, krščujte v imenu Očeta, Sina in svetega Duha. Tudi jaz sem tako krščen in že kot novorojeno slabo dete v svetem krstu posvečen, Bogu darovan in za kristjana sprejet bil.

O kako milost, kaka sreča za me! hvala in čast bodi Očetu, Sinu in svetemu Duhu. Čast bodi sveti Trojici, kakor je bilo od začetka in bode vekomaj.

Kako te čem pač častiti, večni Bog? kako ti dolžno spoštovanje in dolžno ljubezen skazovati? Naj bolje mislim, se bo to pač godilo, ako vestno krstno obljubo izpolnujem! to je, da vse trdo verujem in storim, kar so moji krstni botri pri tem svetem djanju v mojem imenu obljubili.

Obljubili so verovati v Boga Očeta in Sina in svetega Duha,

verovati sveto krščansko katoliško cerkev, katere ud sem postal, verovati odpuščenja grehov, verovati vstajenje od mrtvih in večno življenje. In glej, o Bog! vse to verujem, trdno verujem. Ljubezen si terjal po mojih krstnih botrih; pripravljen sem, Boga čez vse in bližnjega kakor samega sebe ljubiti.

V mojem imenu so se hudiču odpovedali, in jaz zopet obljubim, da se odpovem duhu hudobnosti in pregrehe, zapeljivemu svetu, to je ničvrednim, hudobnim ljudem, prepovedanemu, grešnemu poželenju se nočem vdati, vseskozi hočem nedolžno, sveto in po Kristusovem nauku in zgledu živeti. To ti obljubim in s tem te hočem častiti, o Bog! — Potrdi moj sklep in ne pusti, da bi ga pozabili.

Znamenje syetega križa, s

katerim se tolikokrat blagoslovim, in ne, da bi prav pomislil, kaj storim; to sveto znamenje naj me spominja mojega krsta, naj bode blagosloy za me in naj v meni spomin na Boga vzbudi, naj me opominja, da naj vse v imenu, v čast in s pomočjo Očeta, ki me je vstvaril, Sina, ki me je na križu odrešil, in svetega Duha, ki me je posvetil začenjam in dovršim. Amen.

Molitev na dan presvetega Rešnjega Telesa

in pri obiskovanju tega najsvetejšega
zakramenta.

Jaz sem kruh življenja!
Vaši očetje so v puščavi
mano uživali in so umrli.
To pa je kruh, ki je z nebes
prišel in kdorkoli od tega
kruha jé, ne bo umrl, pravi
Kristus pri sv. Jan. 6, 48—56.

Kako srčno, o Jezus! si svoje
učence in vse ljudi ljubil, ne

samo do smrti si jih ljubil, tudi po smrti si jim še prijateljstvo in ljubezen ohranil.

V zastavo in v večni spomin svoje ljubezni si presveti zakrament altarja postavil. V tem zakramentu hočeš vedno pri nas ljudeh v naših cerkvah in na naših altarjih biti — zmiraj nas hočeš blizo sebe imeti, hočeš da se vedno tebe spominjamo in da v nadlogah k tebi pribežimo. O da bi se pač to vedno godilo. O da bi se pač nepobožnosti in malopridnosti v cerkvi zdržali, ker vemo, da si resnično med nami.

Veselo je moje srce, da je mati katoliška cerkev danes v veseli spomin in v zahvalo presvetega Rešnjega Telesa, ta splošni in visoki praznik postavila. O da bi se pač vsi kristjani veselili, Jezusa Kristusa hvalili in ga mo-

lili ne samo z ustmi, temuč iz celega srca v duhu in resnici!

Lepote službe božje, očitno izpostavljenje presv. zakramenta, slovesna procesija, vse to naj me ne raztresuje in naj ne razveseljuje samo oči: srce naj povzdiguje k pobožnosti, k hvali in češčenju Jezusa Kristusa. Vse to naj naspodbujuje, spodbuja in v dobrem potrdi.

Ni zadosti, o Jezus! da si pri nas v svetem zakramentu navzoč, hočeš celo, da te sprejmemo in kakor hrano v blagor naše duše zavživamo. „Ako ne bote jedli mesa Sina človekovega in ne bote pili njegove Krvi, ne bote življenja v sebi imeli“, tako si Judom govoril. Kako očitvidno nam kažejo te besede, o božji zveličar! da, kakor telo brez hrane in pijače obstati ne more, tudi duša brez tebe umreti in poginiti mora.

Resnična hrana si ti, o moj Bog! moji duši, skoz tebe mora živež moč in življenje zadobiti, in vse to se pri sprejemanju tega presv. zakramenta v najobilniši meri zgodi.

Pri tej priliki se tvoj spomin, spomin tvoje modrosti, dobrote, tvojega trpljenja in tvoje smrti živo ponavlja. Vera v tebe se izbuja in krepča. Srce se napolni z novim upanjem in s sveto ljubeznijo do tebe. Duša vsa živi, s teboj misli in občuti, da je zbudena in k vsemu dobremu okrepčana.

Vem, kaj občutim, kedar sv. obhajilo pobožno sprejmem; pre-rojen sem, tudi najmanjšega greha se bojim in lepih čednosti se vadim, resnično čutim, da moja duša živi. Kolikokrat sem pa tudi brez sočutja, brez tolažbe in brez koristi se svetišču bližal?

Prizanesi mi, o Bog! in daj, da te za naprej nikoli več nepobožno ali celo nevredno ne zavžijem, stori, da vsaki čas s čisto vestjo in s pobožnim srcem k tvoji mizi pristopim, ker, kdor Gospodovo telo nevredno zavžije in kdor v grehu njegovo Kri pije, ta se čudežnega greha vdeleži, in je namesto življenja, smrt in pogubljenje.

Bog me obvaruj takega hudo-
delstva, raj hočem umreti, kakor
sveti zakrament tako hudobno
oskruniti!

Ako bo treba umreti, prosim
te še, mili zveličar, dodeli mi, da
svete zakramente za popotnico
v večnost zdrave pameti in po-
božno sprejmem. Naj me kruh
življenja okrepča, da v smrti
premagam in mirno y Gospodu
zaspim. Amen.

Litanije

v čast presvetega Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,
usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Jezus, kruh angeljski, usmili se
nas!

Jezus, čreznaturni kruh,

Jezus, kruh močni in veselje iz-
voljenih,

Jezus, živi kruh, ki si iz nebes
prišel, usmili se nas!

Jezus, živi kruh, ki daješ svetu
življenje,

Jezus, močni kruh, ki naša srca
potrjuješ,

Jezus, hrana izvoljenih,

Jezus, vino, ki device izrejaš,

Jezus, mana skrivnostna,

Jezus, duhovna sladkost,

Jezus, miza najčistejša,

Jezus, naša jed in naš gost,

Jezus, nebeško zdravilo,

Jezus, zdravilo neumrjočnosti,

Jezus, spomin največjih dobrot
božjih,

Jezus, največji čudež božji,

Jezus, sveta daritev,

Jezus, kelih blagoslovljeni,

Jezus, čista daritev,

Jezus, vedna daritev,

Jezus, presladka gostija,

Jezus, skrivnost svete vere,

Jezus, vez ljubezni,

Jezus, živež pobožnih duš, usmili
se nas!

Jezus popotnica v Gospodu umirajočih,

Jezus, poroštvo prihodnje slave,

Jezus, zakrament pobožnosti,

Jezus, oživljajoči zakrament,

Jezus, častitljivi zakrament,

Jezus, najsvetejši zakrament,

Jezus, skriti Bog,

Jezus, Beseda, ki je meso postala

Bodi nam milostljiv, prizanesi
nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Gospod!

Nevrednega zavživanja tvojega
telesa in tvoje krvi, reši nas,
o Gospod!

Poželjivosti mesa, reši nas, o
Gospod!

Poželjivosti oči, reši nas, o Gospod!

Prevzetnosti življenja, reši nas, o
Gospod!

Vsega greha, reši nas, o Gospod!

Po ljubezni, s katero si to veliko-
nočno jagnje s svojimi učenci
zavživati poželed, usmili se nas!

Po preveliki ponižnosti, s katero
si svojim učencem noge umival,

Po pregoreči ljubezni, s katero si
ta božji zakrament postavil,

Po predragi krvi, katero si za nas
na križu prelil,

Po presveti daritvi, katero si nam
na altarji zapustil,

Mi grešniki, te prosimo, usliši
nas!

Da nas v živi veri in češčenji do
tega prečudežnega zakramenta
potrdiš in ohraniš,

Da gorečo željo do zavživanja
tega nebeškega kruha v nas
obudiš,

Da nam milost dodeliš, pogostoma
in vselej z dobro pripravo k
tvoji mizi pristopiti, prosimo
te, usliši nas!

Da nam predragi sad tega oživ-

ljajočega zakramenta obilno
dodeliš,

Da nas k obiskovanju in moljenju
tega presvetega zakramenta
spodbujaš,

Da nas ob smrtni uri s to ne-
beško popotnico potrdiš in ob-
varuješ,

Jezus, Sin božji, prosimo te, usliši
nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, prizanesi nam, o Go-
spod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

V. Kruh iz nebes si jim
dodelil.

O. Kteri vse razveseljenje v sebi ima.

Molim o. O Bog, kteri si nam v prečudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, prosimo te, svete skrivnosti svojega Telesa in svoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ti si po volji svojega nebeškega Očeta in po sodelovanju sv. Duha po tvoji britki smrti svetu življenje podelil. — Odreši nas po svojem svetem telesu in po svoji sveti krvi vseh naših grehov in nadlog.

Daj nam milost, da vseskozi po tvojih zapovedih živimo in ne zapusti nas nikdar. O Jezus, ti resnični prijatelj in ljubljeneec naših duš, ki le za tega voljo v presvetem zakramentu sv. Rešnega Telesa pri nas noč in dan pre-

bivaš, da te brez prenehanja uživati zamoremo, daj nam, te prosimo, da tudi resnično v vedni zvezi s teboj živimo. Daj nam, da te v zadnji uri za popotnico zavžijemo in po tebi srečno v nebeško kraljestvo pridemo. Ki z Bogom Očetom in svetim Duhom enaki Bog živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev na praznik blagoslovljenja vseh cerkva.

Tvoji hiši se svetost spodobi, o Gospod! na večne čase. Ps. 92, 5.

Danes je dan blagoslovljenja naše cerkve v tvojo čast in k tvoji službi. — Zdaj je ta cerkev hiša božja — o imenitna beseda!

Tukaj se snidejo vsi dobri otroci kakor na očetovem domu, tukaj hvalimo našega Boga, mu tožimo naše nadloge in zedi-

njeni molimo. Tukaj Bog z nami govori z ustmi svojega mešnika — nam veli oznajevati svojo besedo — opominja in žuga, nas podučuje in tolaži.

Tukaj smo po sv. krstu kristjani postali, tukaj odvezo zadbimo, tukaj darujemo sveto mešo, in tukaj verni dušno hrano, Telo in Kri Jezusa Kristusa, zavživajo.

Resnično je tukaj Jezus Kristus v svetem zakramentu pričujoč, tukaj nas pričakuje, nas prijazno vabi rekoč: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas bom okrepčal.“

O veliki Bog! kako sveta, kako veličastna je tvoja hiša! Vseskozi hočem pridno in redno v njo hoditi, vselej se hočem spominjati, kam da grem, in kje da sem, ako v cerkev pridem. Gotovo ne bo več mogoče, da na tem svetem mestu še grešim in

da namesto molitve in pazljivosti se šepetanju in drugi zanikernosti vdam! O vse hudo, kar sem le v kaki cerkvi zadolžil, srčno obžalujem in prosim rekoč: o premili Bog! odpusti mi.

Tvoja hiša je svetišče in jaz je nočem oskruniti.

Tvoja hiša je hiša molitve in jaz je ne smem, ne bočem v jamo razbojnikov obračal. Hiša milosti in blagoslova je, ne bom se je ogibal, ne pred njo bežal.

Brez sile, veselo in radostno se hočem v cerkev podati, srečnega se hočem šteti, ako v hišo svojega Očeta stopim in v njej mnogo blagega slišim, opravljam in zadobim. Tudi bližnjemu hočem priporočati, hišo božjo obiskovati, vsem dober zgled biti in jih k pobožnosti navajati po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitve

v počesčenje prečiste device Marije.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,
usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta mati božja, prosi za nas!

Sveta devic devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez vsega madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati najsvetejša,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudežna,
 Mati našega stvarnika,
 Mati našega odrešenika,
 Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Roža skrivnostna,

prosi za nas!

Turen kralja Davida,
 Turen slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Škrinja miru in sprave (za-
 veze),

Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvir-
 nega greha spočeta,
 Kraljica svetega rožnega
 vena,

Jagnje božje, ki grehe sveta od-

prosi za nas!

jemlješ, prizanesi nam, o
Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Molimo. O Bog, kateri si
nam v prečudežnem zakramentu
spomin svojega trpljenja zapustil;
daj nam, prosimo te, svete skriv-
nosti tvojega Telela in tvoje Krvi
tako častiti, da sad tvojega odre-
šenja vedno v sebi čutimo. Kteri
živiš in kraljuješ z Bogom Oče-
tom v edinosti sv. Duha, Bog od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
o sveta božja porodnica! ne za-
vrzi naših prošenj v naših po-
trebah, temuč nas vselej reši
vseh nevarnosti. O častitljiva in

blažena devica, naša gospa, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Simon nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molitev k devici Mariji.

O prečista devica Marija! čuda polna mati našega božjega zveličarja! Blažena, izvoljena med vsemi svojega spola! Največji blagoslov sveta si pod srcem nosila, milosti polna. Resnično, milost Gospodova je v tebi stanovala in je Besedi Očeta stanovanje v tebi pripravila. Ti si bila čisti tempel, v katerem je Beseda Očetova meso postala. Ti si imela izbrana biti mati Gospodova. Spočela si od svetega Duha in poro-

dila si odrešenika sveta! Izišel je iz tebe blagor sveta, tolažba Izraela, luč nejevernikov: Jezus Kristus naš Gospod! Vsemogočni se je mogočnega v tebi skazal; njemu bodi čast in hvala od angeljev in od vseh ljudstev.

Slavna devica, ti sama si prerokovala v slavni pesmi, da te bodo častili vsi narodi. Med glasove, ki iz vseh krajev v tvojo čast in hvalo done, naj tudi jaz svojega vložim, pozdavam te, kakor te je angel pozdravil! Lep zgled vseh čednosti, velika je bila tvoja vera v moč in milost božjo, velika tvoja ponižnost, velika tvoja potrpežljivost. Obljube božje so ti bile najdražje blago, zapovedi božje naj ljubše, pokorščina tvoje veselje. O da bi vsi ljudje tako živo v Boga verovali, tako zvesto mu zaupali, tako nepremakljivo v trpljenju obstali, tako zvesto

pokorni bili, kakor ti. Kako veličastno si ti, o ponižna devica zdaj v svoji slavi. O kako častitljiva si, ki si tistega rodila in gojila, ki svet v rokah nosi. Ti o kraljica nebes! se vdeležuješ slave svojega edinorojenega Sina.

O ljubezniva mati! ti naša besednica, naša srednica pri svojem božjem Sinu! K tebi pribežimo, k tebi kliče moje srce, tebi se ves vdam. Vzemi me v tvoje varstvo! Za Jezusom samem, svojem Sinu, si ti vse moje upanje, ti si moja mati, sprosi mi pri njem vse dobrote, katerih v prid svoje duše in svojega telesa potrebujem. Pomagaj mi vsaki čas z materno ljubeznijo, vodi me po vseh potih mojega življenja. Sprosi mi pri Bogu milosti odpuščenje grehov in duha prave pokore, sprosi mi tudi moči k vseskozi pravičnemu živ-

ljenju, da povsod in zmiraj voljo nebeškega Očeta izpolnujem. Varuj me v nevarnostih duše in telesa, podeli mi telažbo in potrpežljivost v trpljenju, in napolni mojo srce z zaupanjem do Boga. Pomagaj mi v vseh težavah in varuj me v smrtni uri, da mirno in potolažen umerjem, in po tvoji priprošnji nebeško veselje dosežem.

V praznik Marijinega spočetja.

Prečista devica in mati našega odrešenika! danes praznujemo dan tvojega spočetja, praznujemo zarjo tistega veličastnega dneva, ko je človek postal Sin božji in enako solncu pravice celi svet razsvetlil. Spominjamo se velike milosti in velikih prednosti, ktere si ti milosti polna pred vsemi svojega spola od nebeš-

kega Očeta prejela. Izvoljena si bila mati božjega Deteta biti, katero je blagor in odrešenje vsemu svetu prineslo, brez greha si ostala, tudi brez tistega, kateremu je sleherni človek že pri rojstvu podvržen. Blažena si med vsemi svojega spola. Hvalimo milost in usmiljenje nebeškega Očeta, ki te je vredno storil mater svojega božjega Sina, našega odrešenika, postati.

Sprosi mi čisto srce, vneto za čednost, sovražno hudobiji, ohrani mojo dušo brez madeža, in mojo vest prosto vsega hudodelstva, pomagaj mi, da zmotnjam hudih poželenj se zoperstavim, da Bogu dopadljivo živim in se vrednega storim med število njegovih! zvoljenih priti. Amen.

Molitev pri sv. meši.

M o l i m o. Podeli, prosimo te, o Gospod, svojim služabnikom

dar božje milosti, da nam, katerim je rojstvo prečiste device začetek zveličanja postalo, obhajanje njenega spočetja mir in spravo pomnoži, po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

O malem Šmarnu.

Tvoje rojstvo o preblaga devica in božja porodnica Marija je svetu veliko veselje oznanilo. Iz tebe je izišlo solnce pravice, Jezus Kristus, naš Gospod in Bog, on, ki je prekletstvo od nas vzel in nam blagor dal, on, ki je smrt premagal in nam večno življenje podelil. Pravično je, da se danes vsi dobri ljudje vesele, in da tvoji častilci z otročjim veseljem kličejo: blagor nam, kraljica nebes, prihodnja mati našega odrešenika nam je rojena, hvaliti in ljubiti jo hočemo, ker tudi naša mati bo. O Marija,

bodi nam mati! tvoj rojstni dan je nebo razveselil, bodi nam, ker si zdaj v nebesih, naša prijateljica, srednica in mati; bodi meni to zdaj v življenju in v moji smrtni uri. Amen.

Cerkvena molitev pri sv. meši.

Molimo. O Bog, kateri si po svojem dopadajenju svet s seboj spraviti sklenil, prosimo te, podeli nam, ki rojstvo svete božje porodnice obhajamo, da po priprošnji matere zveličanje dosežemo, katerega nam je njeni božji Sin zaslužil, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

O prazniku Marijinega darovanja.

Prečista devica Marija! z vesoljno sveto cerkvijo vred praznujem danes spomin tvojega darovanja v tempeljnu, kjer so te

tvoji pobožni stariši Joahim in Ana Vsemogočnemu darovali. Naj bode to vsem starišem zgled, da svoje otroke s svetoodgojo Najvišjemu kot prijetne darove sporoče. V prvi mladosti si se ti najčistejša, večnemu Bogu darovala, kteremu si že v trenutku svojega rojstva posvečena bila. Prosim te pomoči, da tudi jaz se Bogu ves posvetim in njemu samemu služim! Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. O Bog! ki si hotel, da se sveta in prečista devica Marija kot stanovanje svetega Duha v tempeljnu daruje, podeli nam milost, da bomo tudi mi po njeni priprošnji tebi kedaj v nebeškem tempeljnu darovani; daj nam, da tega vredni postanemo po Kristusu Gospodu našem. Amen.

O prazniku Marijinega ozna- nenja.

Sveta devica in mati zveličarja! V tebi so se danes besede preroka spolnile, ki pravi: „Glej: devica bo spočela in Sina porodila, in njegovo ime bo Emanuel: to je Bog z nami“. Danes je ta milosti polni dan. Danes je vse-mogočni Bog angelja Gabriela k tebi poslal in te z prijaznim in srčnim pozdravom blagoslovil. Danes je blaženi dan, ko je Sin božji z nebes prišel in ko je v tvojem čistem telesu človeško natoro s svojo božjo natoro zedinil. Danes je tolažljivi dan, ko si Jezusa Kristusa, odrešenika, sprejela in si mati postala. Ponizno in verno, v molitvi in v občudovanju božje vse-mogočnosti si se naznanjeni časti vdala,

rekoč: „Glej dekla sem Gospodova. naj se mi zgodi po tvoji besedi“.

Hvaljena bodi za vse čudeže milosti, ktere je vsemogočni v tebi storil! O kaki zgled vere, čistosti, ponižnosti in udanosti si mi postala! Sprosi mi milost, da tvoje čednosti zvesto posnemam in veselo vdan v sveto voljo božjo vsa svoja djanja po njegovih zapovedih ravnam, da se vdeležim blagra, kterega je Jezus po svojem včlovečenji iz nebes na zemljo prinesel. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. O Bog! ti si hotel, da tvoja večna Beseda po oznanjenju tvojega angelja iz prečiste device Marije se včloveči. Podeli nam, da vsi, ki jo kot resnično božjo porodnico spoštujemo in častimo, po njeni priprošnji tvoje milosti in pomoči deležni

postanemo, po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

O prazniku Marijinega obiskovanja.

Sveta prijaznost in ljubezen je bila, ko si ti, o mati Gospodova črez hribe in doline v mesto popotovala, kjer je Caharija, pobožni oče Janezov stanoval.

Obiskovala si drago teto Elizabeto in hvalila sta Vsemogočnega, kateri se je vama mogočnega skazal. Zagledavši Elizabeto je bila napolnjena svetega Duha in pregovorila je rekoč: „Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa. Od kod mi to pride, da me mati mojega Gospoda obišče.“ Polna veselja si Bogu hvala prepevala. Tudi mi častimo in hvalimo s teboj vred blagor, ki nam je po tebi in tvojem Sinu odločen bil. Tolaži in

blagoslovi naše srce in vnemi v njem veselje do božjih reči. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. Dodeli nam, o Gospod! svojo nebeško milost, da vsi, katerim je rojstvo prečiste device začetek zveličanja, po slovesnem obhajanju njenega obiskovanja v miru in v spravi se veselimo; po Kristusu Gospodu našem. Amen.

O svečnici.

Sveta Marija! Spolniti postavo Gospodovo si tudi ti prečista devica ponižno očiščenju se podvrgla in ukazane darove darovala.

Čez štirideset dni prinesla si božje dete v Jeruzalemski tempelj, da ga po postavi Gospodu daruješ. In glej, razsvitljen in pobožni

starček Simeon spozna v detetu luč sveta, blagor narodov, čast Izraela in veselo svoj glas povzdigne, rekoč : „Pusti, o Gospod ! svojega služabnika v miru umreti, ker videle so moje oči zveličanje sveta, ktero si pripravil pred obličjem vseh narodov kot luč v razsvetljenje nevernikov in v slavo svojega roda Izraela. Luka“. 2.

O veličasten dar ! v blagem ljubeznjivem Detetu, v naročju najčistejše in najboljše matere, Jezus edinorojeni sin večnega Očeta v tempeljnu v dar prinešen Očetu v spravo in v blagor sveta ! — O Mati zveličarja in luči, ki razsvetljuje svet, prosim te, da s tisto ljubeznijo, s katero svojega Sina nebeškemu Očetu za vse ljudi daruješ, in sama njemu udano strežeš, vzemi moje srce v dar in vnemi ga z ljubeznijo do svojega božjega Sina, da vse-

skozi njegove nauke izpolnujem in se sadu veličastnega dara udeležujem, kterega je v naše odrešenje doprinesel. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. Vsemogočni večni Bog! Ponižno prosimo tvoje veličastvo, dodeli nam, da kakor je danes tvoj edinorojeni Sin z našim bistvom tebi v tempelju darovan bil, tudi mi očiščeni pred tvoj prestol pridemo! po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev pri procesiji

(z gorečimi svečami).

Bodi hvaljen, milostljivi Bog in Oče za luč, s katero je včlovečenje Jezusa, tvojega Sina, celi svet razsvetila. Razsvetli mojo dušo s svojo milostjo in s svojo sveto besedo. Daj, da se tudi

moja luč sveti pred ljudmi, da vidijo moje djanje, in tebe nebeskega Očeta hvalijo. Stori nas podobne pametnim devicam, da z gorečimi lučmi ženina naše duše pričakujemo: našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki s teboj in s svetim Duhom enaki Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

V spomin Marijinih sedem žalosti.

Marija mati mojega božjega odrešenika. Ti si posebno čednosti svojega Sina posnemala in si z njim trpeła. Vse trpljenje, vse preganjanje tvojega Božjega Sina si ti čutila kakor da bi tebe zadele. Že prirojstvu nisi strehe našla. O kako te je bolelo, da si svoje božje dete v jasje položiti morala. Komaj je bil Jezus rojen, že mu

je kruti Herodež po življenju stregel; rešila si dete v Egipt. O kako je tvoje materno srce žalovalo, ko si preljubega dvanajstletnega Sina na potu v Jeruzalem zgubila, in ga tri dni z žalostjo iskala. Našla si ga med učeniki v tempelju. Kako neznane in neizrekljive so bile tvoje britkosti v tistih dveh dnevih, ko je Jezus trpel in umrl, ko si videla, kako tvojega nedolžnega preljubega Sina, kakor hudodelnika vjamejo, ga rabeljni krvavo bičajo, grdo zasramujejo in preklinjajo pred sodnijo, s trnjem kronajo in k smrti peljejo, težak križ na rami, kako ga na križ pribijajo in kako na križu umerje. Zadnjič vzameš mrtvo truplo v svoje naročje in ga s solzami matrne ljubezni močiš! Ktero srce zamore, o kraljica mučenikov! tvoje trpljenje občutiti? Kteri

jezik izreči! Vsega občudovanja vredna tvoja nepremagljiva srčnost, ktero vse to prenašaš.

O ljubeznjiva mati mojega zveličarja! ti si mi zgled udane in potrpežljive čednosti postala. Vzemi me v nadlogah in težavah tega življenja v svoje materno varstvo, da tebi enak postanem v zvestobi do svojega Boga, da težave in nadloge v zaupanju in potrpežljivo prenašam, da se sklepom premodre in dobrotljive previdnosti božje, ki vse k dobremu obrača, ponižno vklonim. Pomisliti hočem, po kateri trnjevi poti je moj odrešenik in si ti, o preljuba mati! v nebeško veselje dospela. Daj da neizmerno vrednost trpljenja in smrti mojega zveličarja za moje odrešenje čedalje bolj spoznavam, svoje hudo-bije obžalujem in da se po pravičnem življenju vrednega storim

sadu odrešnja, ter namen dosežem, iz kterega me je moj odrešenik vstvaril in za kterega se je za me v britkem trpljenji daroval.

Molitev pri sv. meši.

M o l i m o. O Bog! pri čegar trpljenju je po Simeonovem prerokovanju meč bolečin milo dušo blage Device Marije presunil, daj nam, ki njene rane in njene trpljenje častito obhajamo, po njenih zaslugah in priprošnjah vsih svetnikov, ki so zvesto pri križu stali, blaženega sadu svojega trpljenja vredni postanemo. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pobožno premišljevanje sedem Marijinih žalosti.

Molitev v pripravo.

Sveti in ljubeznjivi, na altarju resnično pričujoči Gospod Jezus Kristus, moj Bog in Odrešenik! Sram me je, ako v pričo tebe premišlujem, kako sem se zoper tebe pregrešil. — Odpusti mi, o milostljivi Bog! iz srca obžalujem, kar sem storil. O da bi te nikoli ne bil razžalil, bolje bi bilo, da bi umrl, kakor da sem tebe največjo dobroto tolikokrat in tako hudo razžalil. Sklenil sem vse raji trpeti, kakor tebe še enkrat z grehom žaliti. O da bi pač v stanu bil, mojo dušo očistiti in posvetiti.

Ker pa nimam boljše in mo-

gočnejše zagovornice pri mojem Jezusu, kakor tebe, o milostljiva devica, o mati milosti, tako se k tebi obrnem in te prosim, da bi mi po svojih zaslugah pomagala, da v resnični pokori zaželeno očiščenje svoje duše dosežem. S svojim neznanim trpljenjem si si pravico in moč pridobila, nam vsem pomagati, posebno ako resno premišljujemo, kaj si pretrpela in kaj prestala!

Veš, o Marija! da sem pripravljen te zdaj pazljivega srca na tvoji žalostni poti spremljevati, tvoje prevelike muke premišljovati, da spoznavam, kako neznano ranjeno je tvoje materno srce. Malokrat le sem do zdaj, o preljuba mati, se tvojega trpljenja spominjal, čisto malo sem prevdaryl, da si tako neizmerno veliko za nas prestala, da si vse neznane bolečine in trpljenje

Jezusa Kristusa, tvojega Sina z njim vred pretrpela.

Pridem kakor si me povabila, videti hočem, kakor zahtevaš: je li kaka bolečina taka, kakoršna je tvoja. O Marija! ti mi boš izprosila, da pri obiskovanju tvoje žalostne poti neizmerne grenkosti tvojega trpljenja premišljujem, in vse žive dni hvaležno častim. Ti, o sveta Božja porodnica! stori, da iz grešnikov vredni postanemo tvojega varstva, zvesti služabniki in pravi pogumni učenci Jezusovi.

Prva žalost.

Prerokovanje Simeonovo.

V. Prosi za nas o žalostna mati.

O Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Premisli, o keršanska duša! kako sveti Simeon Božje dete v

svoje naročje vzame in materi oznanuje, da mu bodo nasprotovali, ga preganjali in da bo njeno dušo meč bolečin presunil. „Postavljen je, govori pobožni starček, po božji modrosti v vstajenje in v pogubo mnogim v Izraelu in v znamenje, kteremu se bode nasprotovalo.“

Materi pa pristavi, rekoč! „Glej meč bo svoje srce presunil.“

Besede so rečene in globoko in globeje se zasaja meč v srce Marijino. Noč in dan jasno in odkrito vidi neznane bolečine, neizmerno trpljenje Jezusovo, ki ga bo on, njeno edino veselje trpel.

Iz njenih oči se več ne vmakne množica grozovitih orodij mučenja. Krvavi bič, trnjeva krona, vrvi, žreblji, kladvo, sulica, vse to vidi brez prenehanja. O kaj si pač prestala, kaj trpela,

o mati premila! Njeno nežno uho je vsezkozi čulo divje vpitje razdraženega ljudstva, sliši zasramovanje rabeljnov, sliši zasmehovanje pismarjev in farizejev. Med tem, ko prijazne besede božjega deteta posluša, čuje strašni krik: Križaj ga, križaj ga! O kako globoko je tako vpitje srce blažene matere presunilo! Ne samo, da vedno prihodnje trpljenje vidi, mora skusiti, koliko ljudi, katerih odrešenje srčno želi, otrpnjeni sveto Kri njenega Sina z nogami teptajo, in neznano trpljenje in bitko smrt za se in za druge neprednehoma vničiti iščejo.

Glej, to je bila prva bitka žalost Matere božje.

Premišljevanje.

Premisli, o moja duša! kaj da je mila pomočnica kristjanov vse videla.

Videla je od trenutka, ko je stari Simeon božje dete v naročje vzel, tvojo zanikernost, tvoje posvetne misli, tvojo bojazljivost, vse tvoje zanemarjenje božjih nauk in njenih prošenj. Zamoreš mar še v prokleti slepoti mili klic svojega božjega odrešenika prezirati? Zamoreš Marijo, katero si tolikokrat ranil, zaničevati? Gotovo se ne boš več Jezusu zoperstavljal, mera tvojih grehov je prepolna. Ne reci: „Milost Gospodova je velika, on mi bode množino grehov odpustil.“

M o l i t e v.

O preljuba mati Marija, smiliš se mi v svoji britkosti, ktere huji, kakor najojstreji nož tvoje nježno srce ranijo. O kako te je bolelo, ko si od svetega Simeona slišala, kakšno zasramovanje tvojega božjega Sina čaka, ko si spo-

znala nehvaležnost, v kateri zaslepljeno in pregrešno ljudstvo živi. Neštete rane tvojega Sina si morala gledati in videti, kako jih zaničujejo. Gledati si morala moje grehe, moje napačno življenje, celo mojo zlorabo svetih zakramentov. O dobrotljiva, o presyeta mati! neznano si po tisti uri v tempeljnu trpela.

Prizanesi mi, da sem tudi jaz tako hudoben bil in pomagal tvoje srce raniti. Velika je moja pregrešnost. O da bi se moje trdo srce omečilo! ne pripusti, o tisočkrat užaljeno srce, da bi tvoje ali tvojega Sina trpljenje pozabil, ali da bi se celo tvojim sovražnikom pridružil. Zavoljo tvojih bolečin te prosim, pomagaj mi, da ne nasprotujem več mojemu božjemu odrešeniku, ampak svoje pregrehe, kar mogoče hitro popravim. Sprosi mi, milostna mati,

da mi Jezusovo trpljenje ne bo v pogubljenje, temuč da mi pomaga k veselemu vstajenju. Amen.

Mati! bolečine tvoje
Naj omečijo sree moje,
Daj, da greha tema mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš. 7krat Češčena si Marija s pristavkom: Kterega si žalostna v tempeljnu darovala.

Druga žalost.

Jezus pobegne v Egipt.

V. Prosi za nas žalostna mati.

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Premisli, krščanska duša, kaj je pomenilo povelje v temni noči: Vzemi dete in mater in beži v Egipt. Glej, hitro se vzdigne zvesti rednik, pripravljen k pokorščini, še v temni noči, vzame dete in mater in se odpravi proti Egiptu na pot. Ni bilo časa se

posloviti, že je sveta družina prisiljena znance in žlahto zapustiti. Zapustiti morajo svoje ljudstvo, zapustiti tempelj pravega Boga, zapustiti vesele praznike, in bežati med nejevernike, k strašnim razvadam grdega malikovanja.

Nobenih priprav ni storjenih, ravno je zima, vetrovi brijejo, pota so po dežju slaba in komaj najti, nikjer ni strehe, ne varstva. Gorkega oblačila jim pomankuje in vender je treba trideset dni popotvati. Tudi hrane manjka. K suhemu kruhu celo vode primankuje, da bi si ga namočili. Divje zveri in neusmiljeni roparji so edine žive stvari, ktere bi ubožne reve srečati vtegnile.

Le po čudežu iz tisoč nevarnosti in nadlog dolgega popotovanja rešeni dospejo zadnjič v tujo deželo, kjer v nove zadrege

zaidejo. Nihče jih ne pozna, revni so, brez prijatelja, brez svetovalca. Od dne do dne sila huje prihaja. Včasih je celo materi nemogoče, ubogemu detetu le suhega kruha ponuditi, ako lačen zanj prosi. O Marija, ti usmiljena, preblaga mati, nimaš niti suhega kruha za Jezusa, svoje božje dete!

To je bila druga žalost, huda žalost, ki globoko je segala v srce.

Premišljevanje.

Ne pozabi, o krščanska duša! nadlog in težav tega popotvanja, ne pozabi, kaj je Marija, nežna devica, z malim detetom Jezusom trpela! Dobro si k srcu vzemi! Memo groznega Heroda si tudi ti vzrok tega bega bil. Nisi hotel pobegniti pred grehom, — pred skušnjavo, prevzetno si kljuboval svarjenju, in postal si grozni, še krutejši ko Herod sam proti Je-

zusu, tvojemu Bogu proti Mariji, tvoji materi. Pobegniti so morali iz tvoje okolice. — Žalostno je res, da so kristjani, ki si Jezusu za ljubo velikokrat tudi najmanjšega zavžitka odtegniti ne zamorejo ali nočejo, drugi so zopet neizmerni pri zavživanju časnih dobrot, znajdejo se kristjani, ki so včasih brez vsega usmiljenja do bližnjega, ako pa sami pomanjkanje trpe, takrat pa obupno stokajo! — Glej za tega voljo je bilo tolikošnjo pomajukanje pri sveti družini na poti v Egipt.

Grešnik, ti si pomagal brusiti in ojstriti ta drugi meč. — Obžaluj, kar si do zdaj storil.

Ni mala tvoja pregreha. Vsako djanje obžaluj, da se ne zablodiš na poti v večnost. „Dar pred Bogom je skesano srce“ pravi psalmist.

M o l i t e v.

O Marija, žalostna mati! o da bi prav občutil, kar si na begu v daljni malikovavni Egipt prestala. Strah in groza me je, ako se na svoje dosedanje življenje oziram. Herodu podoben sem o mati! po napuhu in prevzetnosti sem tebe in tvojega Jezusa preganjal, kolikokrat sem po nezmernosti tvoje duševne muke zaničeval, zavoljo tega ti nisi kaj imela svojemu stradajočemu detetu ponuditi. — Ničesar si nisem pritrpati hotel, tebi in tvojemu nebeškemu detetu sem mnogo odtegnil. Brez milosti proti bližnjemu sem sam pri malem pomanjkanju že stokal. Brez tvoje pomoči, o ljuba mati! moram onemagati na mojem popotvanju

v večnost, in vender kako slabo sem te na poti v Egipt iskal okrepčati!

O moja sladka mati! moja kraljica! sprosi mi solz, da svojo krivico objokavam. izprosi mi moči, se v sreči zatajevati, v revežu Jezusa nasititi, v nadlogi in revščini pa se tvoje ubožnosti spominjati in v tem spominu se okrepčati. Pomagaj mi, da pobegnem pred pregrešno sladnostjo in nevarnim veličastju tega sveta, da zavoljo svojega Boga radovoljno preganjanje trpim, vzemi me, o žalostna mati! na popotvanju skozi to nevarno življenje pod svoje mogočno varstvo. V moj nebeški dom k mojemu Jezusu in k tebi, blaga devica, sveta mati srčno želim se vrniti. Zavoljo tvojih težav, ktere si na begu svojem prestala obvaruj me. Amen.

Mati! bolečine tvoje
 Naj omečijo srce moje,
 Daj, da greha tema mine,
 Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš in 7krat
 Češčena si Marija z pristavkom:
 Kterega si na begu v Epigit žalostna nosila.

Tretja žalost.

Marija Jezusa v tempeljno
 zgubi.

V. Prosi za nas! o žalostna
 mati!

O. Da vredni postanemo obljub
 Kristusovih.

Premisli krščanska duša, kako
 nove neznosljive bolečine srcu
 Marije žugajo. Nebeška mati
 se s svetim Sinom iz Jeruzalema
 od velikonočnih praznikov proti
 domu vrača. Srce blažene matere
 je polno svetega veselja in po-
 božnosti. Zamišljena prezre otro-
 čiča, ker meni, da bode otrok pri
 znancih ali pri žlahti.

Celi dan že popotva in že dospe do prenočišča, skrbno išče oko mile matere svojega Jezusa, ali žalibog, ne najde ga!

Povsod ga išče, povsod poprašuje po Sinu, od trume do trume hiti, ni ga najti, nihče od njega nič ne ve.

On, ki ga ji je nebeški Oče zaupal, da ga kot oko varuje, se je zgubil, zastonj je vse iskanje. V nodlogah potovanja v Egipt se je tolažila z nebeškim dete'om, in zdaj! kdo si pač zamere žalosti Marijine misliti, ktere zdaj trpi. Zdi se ji, da nebeški Oče od nje svojega Sina, človeštvo odrešenika terja. Brez počitka nazaj hiti, povsod poprašuje in išče ali zastojn, nikjer ni sledu najti. Že je do svetega mesta dospela in še je vse zastonj. Tri dni ga že išče, zadnje upanje je zgubljeno in z Jezusom vse za božjo mater! To

je, moja duša! bil tretji prebitki meč, ki je krvavo srce Marije presunil!

Premišljevanje.

Skusi, o moj kristjan! zapopasti, kaj je Marija, zvesta in skrbna mati, trpela, ko je božjega Sina zgubila. Neizmerna žalost se je vboge matere polastila. O kako strašna je morala misel biti: „Jezusa sem zgubila!“ — In zakaj vse to? ker mi kristjani pogostoma neprizanesljivo, lakomnišljeno živimo, se ne brigamo za križanega Jezusa, se ne bojimo od njega ločeni biti in ga zgubiti! Svojega Boga zgubiti, o krščena duša! si li kedaj pomislila, kaj taka zguba pomeni, kaj bi bilo, ako bi svojega Jezusa in ž njim vse na vedno in večno zgubila!

Vzemi si to k srcu. Ne zaupaj pregrešni slasti, tudi svoji

čednosti ne, preslaba je marsikrat. Ne zahajaj v kraje, iz katerih tvoj zveličar in Marija devica bežita. Čuj in moli! „Vsako trpljenje hočem prenašati, le to ne, tebe zgubiti“ pravi sveti Ignac Lojolanski.

M o l i t e v.

O moja mati, blažena devica! kake bolečine so tvoje ljubeznipolno srce presunile, koliko krvavih solz si prelivala, ko si svojega in mojega Boga in odrešenika zgubila, ko ga tri dni nisi najti zamogla! Ker mi ljudje večkrat lahkonišljeno Jezusa, našo največo dobroto, zgubimo, si ti te neprenesljive dušne muke trpela. Tvoja žalost naj nas uči, kaka neznana zguba bi bila, ako bi Jezusa zgubili, da ga tudi ne trenotek ne zapustimo, da se tudi najmanjše nevarnosti, naj-

manjšega greha ogibamo. O Marija, objokana mati! ta spomin mi naj bo vedno pred očmi.

Trepetaje te v svoji revščini prosim, pomagaj mi, da za naprej lahkomišljenost odložim, da čujem in molim, svojega Jezusa vsezkozi pred očmi imam, krajev se ogibljem, pred kterimi Jezus beži.

Groza me obide, ako mislim, da bi mogoče bilo, svojega Boga vekomaj zgubiti.

O nebeška mati, ne pripusti te nesreče. Bodi in ostani moja zagovornica. Si ti pri meni, je tudi Jezus moj in jaz sem večno njegov. Amen.

Mati, bolečine tvoje
Naj omečijo srce moje,
Daj, da grehov tema mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš in 7krat
Češčena si Marija z dostavkom:
„Kterega si zgubila in žalostna
iskala.“

Četrta žalost.

Marija Jezusa sreča, ko ga k smrti peljejo.

V. Prosi za nas žalostna Mati!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Premisli, o krščanska duša! kake nove muke Jezusovo mater čakajo. Ranjenega srca se bodo nove žalosti lotile.

Marija nježna, ljubeznjiva mati, bo trpela, kar še nihče trpel ni. Čas krvave daritve pravega jagnjeta Jezusa Kristusa se bliža, Jezus pride slovo od matere jemati, v trpljenje in v smrt mora iti. Skoraj nemogoče se materi zdi, svojega božjega Sina in Gospoda od sebe pustiti, ali skenjeno je v večni modrosti.

Veliki četrtek je. V neznani

žalosti zapuščena mati celo noč
joka, ker grozno jutro se bliža.
Veliki petek komaj dani, že se
sliši novica za novico, ena bolj
žalostna od druge. Janez, Jezusov
ljubljenec, pride in pove rekoč:
Gopoda so obsodili, umreti mora!
že je s križem na poti proti
Golgoti.

Marija hoče Sina, maziljenca
Očetovega, še videti. Na pol mrtva
se na pot poda. Sveti Janez jo
spremlja na bližnji poti, na
koncu ulice prikačuje prihod svo-
jega Sina. Zdaj sliši premilega
Jezusa zasramovati, orodje mu-
čenja vidi memo nositi, trombe
rimškega stotnika vidi in sliši
se bližati, rabeljni hite na mo-
rišče, stok in silno vpitje ji na-
sproti doni. Človeška podoba se
približuje, od vrha do tal v eni
rani, s trnjevo krono na glavi,
težek križ na ramah! O moj Sin,

moj Jezus! stoka Marija in se mu roke razširjaje bliža.

Tako je božja mati svojega nebeškega Sina srečala: četrti meč!

Premišljevanje.

Premisli moja duša ali ne bi moral ta pogled srce rabeljna ganiti? Marija sreča svojega Sina, trudnega pod križem zdihajočega! Neizmerna žalost je skoz srce šine, ali ne porajta jej, le še enkrat hoče Sina videti, njega, ki je njenega srca največe veselje. O moja duša, ali smeš svojega Jezusa se ogibati, smeš pred njim bežati, ako se ti s križem bliža, ali kaj težavnega od tebe terja. Se boš mar svojega zveličarja sramovala, če ga svet tudi zdaj še zaničuje, ali celo k smrti na križu zopet obsodi. Mar li se veseliti in gospodovati hočeš, ne

pa tudi trpeti in z Gospodom umreti?

Ne beži, ako ti križani križ naloži, pomagal ti bo ga nositi, in kjer on biva, je tudi tolažnica žalostnih blizo. Ne zataji svojega Jezusa, ako ravno te zavoljo njegove službe zasramujejo in trpinčijo. „Blagor vam, če vas svet zavoljo mene sovraži in preganja, vse hudo od vas govori in laže“ Math. 5, 11.

M o l i t e v.

Marija, draga mati, kraljica žalostnih! poznaš mojo ubožnost, mojo veliko revščino. Zavoljo sveta sem mnogo trpel, vsega mojega trpljenja vzrok pa je bila skrb za posvetne reči. Greh sem ljubil, akoravno sem po njem iz nadloge v nadlogo zabredel. Le Jezus ne bi smel mi križa naložiti? le nebesa bi zastonj prejel? O

Mati vsmili se oslepljenega otroka. Jagnje božje je za voljo mene tako težki križ nosilo, in tudi ti si toliko žalost v moje zveličanje trpela. Pomagaj mi s svojo mogočno besedo, da tolike ljubezni nikoli ne pozabim, da od zdaj nikoli več pred križem ne bežim, da se le tiste britkosti bojim, v katero po grehu zapadem. Pusti me s teboj povsod Jezusu nasprot hiteli, če tudi s križem pride. Amen.

Mati, bolečine tvoje
Naj omečje srce moje,
Daj, da greha tema mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš in 7krat Češčena si Marija s pristavkom: „Kterega si s težkim križem obloženega srečala.“

Peta žalost.

Kristus umerje na križu.

V. Prosi za nas, o žalostna mati!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Pomisli, krščanska duša! kje Marijo najdeš. Na križu Jezus Kristus visi in po križem stoji Marija njegova mati. „Pod križem pa je stala njegova mati“, — pravi s kratkimi besedami sv. evangelist Janez, ker več reči mu ni mogoče.

Ko Jezus s križem na Kalvarijo pride, mu rabeljni oblačilo od sv. trupla tergajo, brž pribijejo tudi roke in noge na križ in vzdignejo ga s križem vred, da počasi umira. Vse, kar še čuti, beži, celo rabeljni se zgube. Le ena duša ostane in se še križu bliža.

Marija je, mati križanega. Britko umira edinorojeni Sin — nebeškega Očeta, nje preljubljen Sin, — Marija ostane.

Od trenutka do trenutka se

množe bolečine, solnce mrkne, da ne vidi neznane muke na križu, vse je tiho v naravi. Pod križem le mati stoji. O nemogočno ji je, Sinu bolečine na križu le količkaj polajšati, ne kaplice vode mu ponuditi ne more za žgeča usta, ni ji mogoče ubogo s trnjem obdano glavo podpirati. — O neznane žalosti, strašna bolečina! Tri ure trpi — tri večne ure polne strašnega trpljenja. Mati ostane. Tisočkrat je že umrla in vendar še pod križem stoji. Sliši zadnjo besedo, vidi, kako Jezus svojo glavo nagne in umerje.

Tako se je peti meč do ročnika v srce Marije zarinil.

Premišljevanje.

V neznanih bolečinah je Marija pod križem stala, Jezus umrje, skale se tresejo, Marija mati stoji

in ostane. O krščanska duša! ne pozabi te prigodbe in kar je Marija storila. Glej, ni ga zapustila umirajočega Sina. — Tudi ti, o krščanska duša! ostani stanovitna v pokori, v pobolšanju, ostani zvesta križanemu odrešeniku. Omahljiva si bila in malokdaj si se pokoriti mislila, dasiravno si mnogokrat obljubila. Ali kaka veselica, samoljubje, kako malopridno zasramovanje je tvoj sklep uničilo in Jezusa si zapustila. Tvoja nestanovitnost je bila kriva, da je božja mati neznano trpela.

Božja milost te je do zdaj čudovito pred pogubo ohranila. Od zdaj hočeš stanovitna ostati, sedaj se bojiš, če ti le greh na misel pride; bodi ponižen, ne sodi drugih, obračaj se do Marije mogočne pomočnice, ktera je pod križem stala in obstala. „Marija, pravi sv. Liguori, je Turn Davida

kralja, od kterega pravijo, da je trdnjava. na kateri tisoč škitov visi, vse orožje mogočnih.“

M o l i t e v.

O Marija, najžalostnejša mati. Potrt in skesan te ponižno odpuščanja prosim. Kolikokrat sem svojo pri spovedi dano obljubo prelomil, kolikokrat sem komaj odvezan, zopet Jezusa zapustil, zavoljo kratke grešne slasti sem lahkomisljeno vse prejete milosti zapravljaj. Neznane bolečine, o moja mati! si pod križem prestala. Za mojo nestanovitnost, za moje pregrehe si hotela ti se pokoriti, jaz sem božje milosti zanemarjal in ti si to z neznano žalostjo plačala.

Ti prebivališče grešnikov! O da bi bil zanaprej za tvoje bolečine, ktere si iz gole ljubezni do ljudi pretrpela, prav hvaležen!

Ker pa svojo slabost poznam in se malo dobrega nadjam, prosim te, o devica! uči me, da svojemu križanemu učeniku zvest ostanem, izprosi mi milost in pomoč, da me zanaprej nobeno zapeljevanje in nobena težava v stare grehe več ne zapelje. Reši me, o Marija! moje lastne slabosti. Amen.

Mati! bolečine tvoje
Naj omečje srce moje,
Daj, da greha tema mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš in 7krat Češčena si Marija s pristavkom: „Kterega si na križu umirati videla“.

Šesta bolečina.

Jezusa s sulico prebodejo in ga s križa snamejo.

V. Prosi za nas, o žalostna mati!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Premisli krščanska duša! kako se k tisti žalosti, ki jo je Marija, božja mati pod križem pretrpela, zopet nova še pridruži.

Zaradi prevelike žalosti se je Marija pri križu na tla zgrudila; rabeljni se bližajo z železnimi koli, da bi Jezusu kosti strli. Ta pogled mater v srce zbode. Na vseh udih trepeče in zavpije: Nazaj, moj Sin je že umrl, mrliča vendar ranili ne bodete? Med tem, ko prosi, sune neki vojščak s sulico v sveto srce, da se križ strese, in iz Jezusovega prebode-nega srca se kri in voda vlije. — Zadnje kapljice so in mati mora tudi še te videti.

Zdaj velja Jezusa iz križa sneti; Pilat je dovolil. V pričo uboge matere pristavijo lestvico, iz rok in nog žreblje potegnejo, truplo blede in otrpneno počasi v stegnjene matrne roke polože.

Mrtev počiva Jezus v maternem naročju, ne le edini, tisoč mečev predirajo materno srce. Odprta so sveta usta, pa brez izdihleja, brez glasu, mrtve in zaprte so oči, v ktere je tolikokrat gledala, celo truplo je strgano, krvav vsaki ud. Iz glave sname trnjevo krono in jo pregleduje, kako prebodena da je, presunjene roke ogleduje. Kaj si svojim človeškim bratom le storil? jokaje vpraša, da so te tako trpinčili. V neznanem trpljenju novi meč materno srce prebode. Šesti meč je to: Mrtev Jezus komaj človeku podoben, v maternemu naročju počiva.

Premišljevanje.

Še nova žalost čaka Marijino srce. Truplo božjega Sina ji v naročju leži. Videti mora in se prepričati, da so ga tisti, ktere je najbolj ljubil, z najhujšimi mukami umorili. Nimam besedi, to

grozno žalost popisati, in vendar se je vse zgoditi moralo tudi po volji Jezusove matere. Glej, moja duša! tako nas je ljudi, — in grešnike ljubila, da je vse to trpljenje prestala.

Mrtvega Sina v naročji drži, da nam v mrliču dokazuje, kako neznano nas je Jezus ljubil, da nam kaže naš dolg in kako slaba je bila naša ljubezen do njega, da nam zadnjič potrebo kaže, križanega Jezusa ljubiti, ga čez vse ljubiti.

Resnično! slednji čas je, da ne ljubimo več sveta in posvetno veselje, temuč da Jezusa in Marijo ljubimo, da jih resnično ljubimo. „Za vaju preljubi Jezus in Marija! za vaju hočem trpeti in umreti“, pravi sv. Alfon Rodriguez, „storita, da le vama, in ne več sebi samemu živim“.

M o l i t e v.

O žalostna mati Marija! v svojem naročju Jezusa držiš, da mi ga čisto blizo pokažeš. Vidim naj še enkrat, kaj je zavoljo mene prestal, kako neskončno me je ljubil. Vprašaš me, o moj križani zveličar! kdaj te bom resnično in goreče ljubiti začel, kdaj te bom bolj ljubil, kakor vse na svetu, kdaj te bom ljubil celo do smrti? Vedeti hočeš, ali hočem svete zakramente, te najdražje kaplice presvete krvi, ki se je iz Jezusovega srca cedila, dobro porabiti ali ne? Ali hočem tudi druge v to napeljevati? Tvoje materno oko me izprašuje, ali te hočem z ponižnostjo in čistostjo razveseljevati in tolažiti?

O žalostna, o ljubljena kraljica mojega srca! trdno sem sklenil

do smrtne ure na križu darovano jagnje božje in tebe, o Marija! zvesto in iskreno ljubiti. Predolgo že sem svet in njegove puhlosti, greh in nečimernost ljubil, le predolgo se sovražnikov božjih držal. Kar sem zamudil, hočem z vedno ljubeznijo popraviti. Že danes hočem vaju ljubiti začeti, o Jezus, o Marija! ljubim vaju in nihče me ne loči več od te ljubezni vekomaj. Amen.

Mati! bolečine tvoje
Naj omečjo srce moje,
Daj, da greha téma mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Oče naš in 7krat Češčena si Marija s pristavkom: „Kterega si s križa snetega v naročje vzela“.

Sedma žalost.

Jezusa pokopljejo.

V. Prosi za nas, o žalostna mati!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Premisli, krščanska duša! kako Marija svojega Jezusa pokopati vidi, ter ubogi materi v globčino žalosti vtopljeni zadnji prebritki meč njeno srce neusmiljeno prebode.

Še zmiraj objema inati bolečin svetega mrliča, truplo božjega Sina v naročju. Že se mrači, vse je že k pokopu pripravljeno; učenci več čakati ne smejo in jo prosijo, da njim Jezusa prepusti.

Mati jim ne sme braniti, kapljico britkosti mora še vžiti. Vzamejo sveto telo na rame, jokaje gredo ž njim proti grobu in Marija za njimi. Dospejo k pokopališču, kamen odvale in prikaže se votlina v temni skali. Ni volja božja, da bi tudi mater pokopali, le za Jezusa je odločeno tukaj

počivališče. Še enkrat pogleda v lepo zdaj obledeno lice, še enkrat poljubi svete roke. Vse stoka, še enkrat poljubi mrzla usta — zadnje slovo materino! Zdaj grob zaprejo in Marija mora brez Jezusa, ki je njeno največje veselje, živeti.

Sedmi preoster meč je Marijino srce prebodel.

Premišljevanje.

Neizmerna kakor morje, je zdaj žalost postala, do groba je Marija Jezusa spremljala, srčne bolečine so grozne postale. Zaslužila si je pravico, kakor Jezusu tudi vsem svojim otrokom do smrti v pomoč biti, jih celo v večno veselje spremiti. Vse je Marija trpela, da nam vsem pomagati, nas varovati, posebno v zadnji uri nas tolažiti zamore.

Bodi in ostani, o moj kristjan,

zvest služabnik, svoje zveste matere. Ne pozabi, kako je zavoljo tebe s Kristusom trpela. Blagor jim, katerim Marija v smrtni uri v tolažbo in v pomoč pride. „Daj mi umreti smrti pravičnih, in moj konec naj bode kakor njeni.“ Num. 23, 10.

M o l i t e v.

O preblaga mati Božja, kraljica žalosti! ti si kelih trpljenja do zadnje kaplice izpraznila, in moje zveličanje je bilo, zavoljo kterega si tako neskončno veliko prestala. Duše tvojih sinov in hčeri si hotela k večnemu pokoju spremiti, v težkih skušnjavah, v zadnjih za večnost važnih urah jim v pomoč biti, to te je skrbelo. O Marija! kdo te zamore tako hvaliti in ljubiti, kakor ti zaslužiš?

Trdno sem sklenil, mojemu križanemu odrešeniku in tebi, o

Mati! vse svoje srce podariti, prosim te, usliši mojo prošnjo, da ako se na smrtni postelji srce moje sodbe boji, in sovražnik me slednjič še hujše skuša, mi svoje mogočne roke ne odtegneš. Zavoljo svojih grehov se tresem, ako se spominjam smrti, sodbe, večnosti.

Blaga, dobrotljiva mati! ne boš me zapustila zavoljo velike žalosti, katero si pri pogrebu svojega Sina prestala, pomagala mi boš, da Jezusa v svetem zakramentu še sprejmem in se s sv. poslednjim oljem okrepčam in k zadnjemu popotvanju pripravim. V večnost, o preljubljena mati! boš tudi mojo dušo, kedar se trupla loči, spremila. Usliši me! Amen.

Mati, bolečine tvoje
Naj omečijo srce moje,
Daj, da greha tema mine,
Križa svit nas vse prešine.

Moli 1 Očenaš in 7krat Češ-
čena si Marija s pristavkom,
„Kterega si z veliko srčno ža-
lostjo h grobu spremljevala.“

Skleni z Očenašem in dve
češčena si Marijo v čast solz ža-
lostne matere.

(V cerkev se vrnivši moli sledeče litanije:)

Litanije

v čast žalostne matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,
usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta mati božja,
Sveta devic devica,
Mati križana,
Mati polna bolečin,
Mati objokana,
Mati žalostna,
Mati zapuščena,
Mati užaljena,
Mati svojega Sina oropana,
Mati z mečem prebodena,
Mati od bolečin presunjena,
Mati s strahom napolnjena,
Mati s srcem na križ pribita,
Mati polna žalosti,
Vir solz,
Morje trpljenja,
Ogledalo potrpežljivosti,
Skala stanovitnosti,
Steber zaupanja,
Pribežališče zapuščenih,
Škit in branba zatiranih,
Premagovalka nevernikov,
Tolažba nesrečnih,

Zdravilo bolenih, prosi za nas!
 Moč slabih,
 Zavetje obupajočih,
 Mir v nevihtah,
 Podpora žalostnih,
 Strah peklenskega sovražnika,
 Zaklad vernikov,
 Oko prerokov,
 Palica apostolov,
 Krona mučencev,
 Svetloba spoznovalcev,
 Biser devic,
 Tolažba zapuščenih udov,
 Veselje vseh izvoljenih,
 Jagnje božje, ki grehe sveta od-
 jemlješ, prizanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta od-
 jemlješ, usliši nas, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta od-
 jemlješ, usmili se nas, o Gospod!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!
 Oče naš i. t. d. Češčena si
 Marija i. t. d.

Sveta Marija, mati polna žalosti! ozri se milostljivo na nas, reši in odreši nas vsake stiske in britkosti z močjo svojega božjega Sina, našega Gospoda in odrešenika Jezusa Kristusa. Amen.

Mati polna britkosti, mogočna gospa in nebeška kraljica! zapiši v moje srce rane svoje, da v njih berem tvoje bolečine in ljubezen, — bolečine, da s tvojo pomočjo vse britkosti voljno prenašam, — in ljubezen, da s teboj vsako prazno ljubezen zaničujem

Bogu bodi čast in slava! Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Praznik vnebovzetja device Marije.

O prečista devica Marija, kronane so zdaj tvoje čednosti. Ti, ki si se ponižno deklo Gospodovo imenovala, si zdaj kraljica nebes. Tvoja nedolžnost in po-

božnost, tvoja ljubezen do Boga in bližnjega, tvoja potrpežljivost v trpljenju in udanost v božjo voljo so te vredno storile biti božja mati, in sedeti v veličastvu poleg svojega božjega Sina v občudovanje angeljev in svetnikov. Zdaj te hvalijo vsi rodovi, o preblaga nebeška kraljica! Noben meč žalosti ne prekodo več tvoje duše, tvoje oči več ne prelivajo grenkih solz, kakor pod križem, vtihnili so viharji in dosegla si veličastvo in zveličanje. Trpljenje tvojega Sina si tudi ti občutila in ž njim trpela. Njegovo veličastvo je zdaj tudi tvoje veselje in tvoja sreča. Videla si ga ponižanega, zasramovanega, kakor hudodelnika obsojenega, videla si ga na križu umirati in neznane muke trpeti! In zdaj, zdaj sedi na božjem tronu v visokosti veličastva kot kralj vsega sveta, komur

se uklanja vse v nebesih in na zemlji.

Preblaga mati! združi svoje mogočne prošnje z mojimi prošnjami pri svojem božjem Sinu, ki te je v nebeško kraljestvo sprejel, da tudi mene sprejme in mi milost podeli, tvoje čednosti posnemati, in po tvojem zgledu Bogu udano, zvesto in pokorno voljo našega nebeškega Očeta izpolnjevati.

Molitev pri sv. meši.

M o l i m o Odpusti, o Gospod! prosimo te, pregrehe svojih služabnikov, da mi, ki po naših zaslugah ti ne moremo dopasti, vender po prošnji matere tvojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa zveličanje dosežemo, ki s teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Praznik imena Marije device.

Slavna devica Marija! kraljica nebes! častitljiva mati odrešenika vseh ljudi! z otročjim zaupanjem k tebi kličemo in te prosimo, da mi po tvojem imenu od Boga usmiljenja sprosiš! Marija, o blaženo, o drago, o tolažljivo, o drago ime. Kaj je pač Marija drugega, ko pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, zagovornica vseh, ki pomoči iščejo, srednica spokornih, pomoč slabih, rešiteljica iz nevarnosti, zgled vseh čednosti! Spoštovano, češčeno in povikšano bodi ime Marije!

Skaži, o blaga devica! vsem svojo pomoč, ki tvoje ime častijo. Tvoja usmiljenost naj tolaži žalostne, tvoja ljubezen naj varuje vse!

Bodi mi pomočnica in tolažba

v trpljenju, varuj me v nevarnostih duše in telesa! Tvoje sveto ime, kterega se angelji veselé, hočem v ustih in srcu imeti, dokler živim. Naj me tolaži in krepča, naj oživi moje upanje, naj utrdi moj pogum in naj me blagoslovi. O dobra, ljubeznjiva mati in devica Marija!

V posnemanju tvojih čednosti ti hočem moje češčenje skazovati, vedno se hočem nad teboj zgledovati, da vreden postanem tvoje milosti in tvojega varstva. Vodi me povsod skozi to trudapolno življenje. V tebe zaupam, bodi moja mogočna zagovornica in moje varstvo. Zdaj in vse dni mojega življenja in v moji smrtni uri. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. Dodeli nam, o vse-mogočni Bog! prosimo te, da se

tvoji verni v imenu in varstvu
presvete device Marije veselé.
Oprosti jih po njeni priprošnji
vsega hudega v tem življenju in
dodeli jim večno nebeško veselje,
po Jezusu Kristusu Gospodu
našem. Amen.

Molitve

v čast prečiste device Marije, o njenih
praznikih.

1. Naj ne mine brez Marijne
Hvale ti nobeden dan;
Duša spevaj, razodevaj
Njeni prečastiti stan.
Prav prevdari v božji stvari
Nje prečudno visokost;
Porodnico in devico,
Hval' posodo vseh skrivnost.

Pripravljanje.

O Jezus! božji odrešenik
syeta, ki si po večnem sklepu
Marijo prečisto devico tako obлаго-

daril, da si jo med vsemi ženami sveta za mater izbral in si pri skrivnostnem včlovečenju iz nje meso in kri sprejel, s svetimi občutljivi pobožnosti smo zbrani, da tvojo presveto mater zavoljo izvanredne časti spoštujemo in jo kot našo milo zagovornico pred tvojim prestolom na pomoč kličemo. S pobožnim srcem hočem njeneprelepečednosti preišljevati in jih zvesto posnemati. Naj ti bode, o Jezus! počesčenje tvoje matere prijetno in naj bo ta pobožnost nam vsem v blagor in v zveličanje. Amen.

2. Vsi častite in hvalite

Mater vredno hvale vse,
 Brez nehanja naj poganja
 Njena hvala glasno se;
 D'vica vedna, hvale vredna
 Si črez svete duše vse,
 Ker si mila nam dobila
 Grešnikom zveličanje.

Litanije

v čast prečiste device in matere božje
Marije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog, Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili
se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta devica devic,

Milostipolna, čez katero je
nebeški blagoslov se izlil,

Od Boga izbrana, da izve-
ličarja sveta, Sina Božjega
porodiš,

Ktero je že pred rojstvom
svet častil,

Ktero so preroki stare zaveze

prosi za nas!

kot mater odrešenikovo
častili in oznanjevali,
Ki si po angelju počesčenje
nebes sprejela.

Ki si že na svetu zavoljo
ljubezni in pokorščine
tvojega božjega Sina če-
ščena bila,

Ki si zavoljo čistosti in sve-
tosti vredna bila svojega
visokega poklica,

Ki po zgledu svojega Sina
Jezusa v vseh čednosti
bliščiš,

Ki si po nedolžnosti in či-
stosti kinč in lepota svo-
jega spola,

Ki si po bogaboječnosti vse
zapeljivo mikanje sveta in
vso pregrešnost premagala,

Ki si v samoti le za Boga
in izpolnjevanje svojega
poklica živela,

prosi sa nas!

Ki si ponižno svojo slavo
 božji milosti prištevala,
 Ki si se v svoji visokosti
 deklo Gospodovo imeno-
 vala,
 Ki si trdno vero v Boga
 skazovala,
 Ki si v božji službi največe
 veselje našla,
 Ki si le po dopadenju božjem
 hrepenela,
 Ki si marljivo Boga in bliž-
 nega ljubila,
 Ki si v vseh okoliščinah
 trdno v Boga zaupala,
 Ki si s svojim božjim sinom
 zadovoljna v revščini in
 ponižnosti živela,
 Ki si veselo božje zapovedi
 spolnjevala,
 Ki si vse božji modri pre-
 vidnosti prepuščala,
 Ki si vse voljno iz božje
 roke sprejemala,

prosi za nas!

Ki si največe britkosti s čudo-
 vito krotkostjo in potrpež-
 livostjo prenašala,
 Ki si Sinu Jezusu ljubeznjivo
 in skrbno stregla,
 Ki svojega božjega Sina nisi
 nikoli zapustila,
 Ki si ga z britko žalostjo po
 krvavem potu do Kalvarije
 spremljala,
 Ki si se vsa objokana pod
 križem vstavila in pred
 vsem svetom njegovo
 mater imenovala,
 Ki si v plačilo svoje čistosti
 v nebesa vzeta,
 Ki si po svojem božjem Sinu
 Jezusu črez vse trume
 angeljev povišana in s
 slavo kronana.
 O Marija, ki si nam ljubez-
 njiva mati in zagovornica,
 O da bi te v lepih čednostih
 posnemali,

prosi za nas!

Da nam Bog k pobožnemu in svetemu življenju milost- ljivo pomaga,	} prosi za nas!
Da nam Bog srečno zadnjo uro podeli,	
Da enkrat v nebeško veselje pridemo,	

O jagnje božje, ki grehe sveta
odjemlješ, prizanesi nam, o
Gospod!

O jagnje božje, ki grehe sveta
odjemlješ, usliši nas, o Gospod!

O jagnje božje, ki grehe sveta
odjemlješ, usmili se nas, o Go-
spod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš i. t. d.

V. Prosi za nas, o sv. božja po-
rodnica,

O. Da deležni postanemo obljub
Kristusovih.

M o l i t e v.

O Bog, ki si najčistejšo devico Marijo pred vsem svetom milostljivo za mater svojega edino-rojenega Sina odločil, prosimo te, podeli nam milost, da se po skrbnem posnemanju njenega življenja vdeležimo preobilnega zasluženja Jezusa, tvojega Sina, našega zveličarja, in da nekdanj vredni postanemo nebeškega veselja, katero je vsem pobožnim in pravičnim obljubljeno po Jezusu Kristusu našem Gospodu in zveličarju. Amen.

3. Za nas prosiš in nosiš
 Naše prošnje pred Boga,
 Zadržanje in vse djanje,
 Tvoje vernim zgled nam da.
 Zmota Eve vboge reve
 Je storila vse ljudi,
 Pa Marije vera vbije
 Kačo, da smo rešeni.

Prvo premišljevanje.

Marija zgled neoskrunjene nedolžnosti in čistosti.

O Marija! kako lepo, z veličastnimi čednostmi okinčano je bilo tvoje življenje na zemlji, kakor ga nam sv. evangelji popisujejo. V nebeški čistosti se sveti tvoja neoskrunjena nedolžnost in deviška čistost.

Te nebeške čednosti si si že v mladosti prisvojila in postala si kinč in lepota svojega spola. Posvetne slasti, ki srce ostrupijo in od Boga odvrčajo, nisi poznala. Zgodaj si se navadila Gospodu služiti, pridno delati, Boga se bati in nad skrivnimi poželenji in nagnjenji čuti. Ljubezen do samote in ogibanje posvetnega zapeljevanja, pobožna sramožljivost in ponižnost so bili pripomočki,

s kterimi si svojo nedolžnost in čistost do smrti ohranila. O sveta devica, tvoja duša je bila nedolžna, svoje srce neoskrunjeno; začetek vse svetosti se je ponižal, na skrivnostni način v tebi prebivati in iz tebe je tisti se včlovečil, ki je bil tolažba Izraela, luč nejevernikov in zveličanje narodov. Kako neizmerno ceni Bog nedolžnost in čistost! O da bi pač tudi naša trupla in naše duše te nebeški čednosti kinčali. Ali kako malo še smo tebi podobni, čista devica! in kako smo osramoteni, ako svojo vest izprašujemo.

M o l i t e v.

O Jezus, ljubeznivi odrešenik! skesani tebe prosimo, iztrebi vse, kar je nečistega, iz naše duše in okrepčaj nas po svoji milosti, da posnemamo tvojo sveto mater v nedolžnosti in čistosti.

Stori, o Jezus! naša srca čiste posode in svete tempeljne, v katerih najdeš pripravno prebivališče, in daj, da se tvoja beseda nad nami spolni: „Blagor njim, ki so čistega srca, zakaj Boga bodo gledali“. Amen.

4. Eva bila nam — zgubila
 Nekdaj je presrečni raj;
 Mati mila si dobila
 Blagor nam! ga spet nazaj.
 Zavolj tega naj razlega
 Hvala tvoja se povsod;
 Velik', mali naj te hvali,
 Naj bo revež alj gospod.

Drugo prenišljevanje .

Marija, zgled prave ponižosti.

O Marija milosti polna, blažena med ženami! velika je bila tvoja čast, da si postala mati zveličarja sveta. Vendar s kako ponižnostjo si zakrivala svojo čast. O kako lepo se je svetila tvoja

pohlevnost in ponižnost, ko je bil arhangelj Gabriel k tebi poslan, da ti po povelju Najvišjega izroči, da te nebesa sama časté, in ti naznanjajo, da si za vredno spoznana mati božja postati.

Nevredna si se sama zdela tako visokega poklica in v ponižnosti si govorila, rekoč: „Glej dekla sem gospodova.“ O da bi od tebe, najsvetejše božje matere, se mi učili prave ponižnosti in da bi pregrešno prevzetnost iz srca iztrebili. Saj puhla prevzetnost drugega ni kakor brezbožnost, vir sovraštva, žaljenja in prevzetnosti med ljudmi. Prevzetnež je slep za svoje zveličanje in si sam brezden pogubljenja pripravlja.

Bog sam pravi, da se prevzetnežu zoperstavlja in ponižnemu svojo milost podeli.

M o l i t e v.

O Bog! prosimo te, da nam pravega duha ponižnosti do-
deliš, daj nam spoznati, da brez
ponižnosti nismo v stanu svojih
pogreškov in napak spoznovati,
ne se spokoriti in ne poboljšati.
Daj nam občutiti, da smo reve
in sirote, in daj nam, da hva-
ležno k tebi, začetniku in dari-
telju vsega dobrega, svoje oči
obračamo, in ako na sebi kaj
dobrega najdemo, da to ne pri-
lastujemo svojim zaslugam temveč
tvojim nezasluženim darovom.
Pred teboj pa, o vsemogočni
Bog! se hočemo kot tvoje stvari
v prah ponižati, da nekdam v ne-
besih večno povišanje dosežemo.
Amen.

5. Da si niste dosti čiste
Moje usta čast ji pet'

Ne prenehaj, se ne vpehaj,
 Ona mora čast imet!
 Se dopala, o prezala!
 Med ženami vsemi si,
 O nevesta Bogu zvesta,
 Polna lepih čednosti!

Tretje premišljevanje.

Marija, zgled delavne ljubezni
 do Boga in bližnjega.

O Marija! kako lepo spričalo
 izkrene in stanovitne ljubezni do
 Boga nam daje tvoje celo sveto
 življenje na zemlji. Ta ljubezen
 je bila vzrok, da si božje povelje
 zadovoljno, hitro in pokorno spol-
 njevala, kako vneta si bila v lju-
 bezni do Boga, ko si na božje
 povelje v Egipt bežala, da svo-
 jega Sina Jezusa krvavemu meču
 Heroda odtegneš! kako hitro si
 ubogala, v temni pozni noči si se
 odpravila in na daljno in težavno
 pot v Egipt podala. Odaljena od

prijatelj in znancev si več let med nejeverniki živela. Ljubezen do Boga je storila, da si največe britkosti in težave mirno in stanovitno prenašala, da si celo življenje Bogu zvesto služila. Tudi v ljubezni do ljudi nisi opešala, o sveta devica! ker si le za svojega božjega Sina živela in skrbela, ker pa on nič ni hotel, kakor odrešenje in srečo ljudi, tako je tudi tvoje materno srce to ljubezen občutilo, in vse tvoje skrbi in težave so božji časti in blagru človeškemu veljale. Tvoj zgled, o Marija! naj nas spodbuja k djanski ljubezni do Boga in do bližnjega!

M o l i t e v.

O premili Jezus! ti največji čudež božje ljubezni! Gola ljubezen si proti nam ljudem, o kako nas mora sram biti, ako pomis-

limo, kako malo te mi ljubimo, da se nam tako težko zdi iz ljubezni do tebe naše pregrešne strasti krotiti, naše grešne navade odložiti in pobožno živeti. O kako se moramo sramovati, ako premislimo, kako slaba je naša ljubezen do bližnjega, ali da celo s sovraštvom, s samoljubjem in z lakomnostjo ljubezen do bližnjega zatiramo. Skesanega srca tebi o Jezus! obljubimo tvojo sveto postavo ljubezni zvesto spolnjevati.

Prosimo te, vtrdi nas s svojo milost, da po zgledu tvoje svete matere se v ljubezni do Boga in bližnjega vadimo in da sad te ljubezni nekdanj s teboj srečno zedinjeni večno uživamo. Amen.

6. Vzgleđ modrosti in čednosti

Ti nam, o devica! si.

Škrinja mira, ki odpira

Nam zaklade milosti.

Ni jezika, učenika,
 Ki te hvali kakor gre,
 Ni ga petja, ni ga cvetja,
 Da dovoljno slavi te.

Četrto premišljevanje.

Marija, zgled udanosti v božjo
 voljo in potrpežljivosti v
 žalostnih okolščinah.

O Marija! kako udana in
 potrpežljiva si bila v grenkih
 urah življenja in ob času britkih
 poskušenj, ktere so te zadele.
 Trdna in živa vera te je po vseh
 tvojih potih vodila, nisi se ogibala
 tudi trnjave poti, in tvoja volja
 se je vseskozi vjemala z voljo
 vsemogočnega. Hči kraljeve ro-
 dovine, si revno in težavno pa
 zadovoljno in Bogu udano živela.
 V nizki bajtici pri Nacaretu si v
 mirni samoti prebivala, in tam si
 mnogokrat oči in roke k nebom

povzdigovala in Gospodu pot svojega obraza darovala. Kako udana si bila v sklepe božje previdnosti, ko si po trudapolnem potovanju v Betlehem dospela, ter nisi zamogla strehe najti, povsod si bila odpravljena, slednjič si v hlevu prenočišča iskala, in tukaj si v pozni noči dete Jezusa v revnih okolščinah porodila. — O kako velikodušnost, kako moč in potrpežljivost si kazala, o Marija! ko si božjega Sina trpeti in umreti videla, ko je po Simeonovem prerokovanju meč žalosti tvoje občutljivo materno srce presunil. O čudopolna mati! kako mogočno nas tvoj zgled k udanosti in k potrpežljivosti v nadlogah vabi! Ali žalibog! kako slabo mi tebe posnemamo v teh čednostih! Le dobre čase, le veselje si želimo, nič nočemo vedeti od križevega pota in od

trpljenja, po katerem se vendar gotovo v nebeško veličastvo pride. Kako malodušno, kako nepotrpežljivo se vedomo, ako nas tudi le najmanje trpljenje zadene, kako nevredni se skazujemo zvesti učenci, Jezusa biti, ki nam kliče, rekoč: „Kdor hoče biti moj učenec, naj svoj križ na se vzame in za menoj hodi.“

M o l i t e v.

O potrpežljivi Jezus! kako častitljivo se je tvoja sveta mati po tvojem zgledu v udanosti in potrpežljivosti skazala. Prosimo te, dodeli nam tudi zdaj svojo pomoč, pošlji nam svojo nebeško tolažbo, okrepčaj nas, ako v uri žalosti in britkosti zaupljivo k tebi se oziramo. Podeli nam po kratkem trpljenju vesele čase in daj nam, da vse trpljenje tega sveta, ki smo ga potrpežljivo in

iz ljubezni do tebe prenašali, se nam v večno veselje in srečo spremeni. Amen.

Moli tri Češčena si Marija i. t. d.

7. Luna bela otemnela
 Pred teboj in zvezde vse;
 Zvezd lepota je temota,
 Kedar ti prikažeš se!
 Sveta čistost in ponižnost
 Tebe, o kraljeva hči!
 Lepotijo, kinč delijo
 Tebi, božji materi.

Peto premišljanje.

Marija, zgled kronane čednosti.

O Marija! ki si junaško do smrti v čednosti in svetosti stanovitna bila! kako obilno, kako neizmerno je plačilo, ktero za svoje čednosti v nebeškem kraljestvu uživaš, kamor te je tvoj nebeški Sin tako slavno sprejel.

Kako sijajno so vse tvoje britke ure v večno veselje se spremenile. Tam se svetiš, zmagovalka, z nevenljivim vencem in vsa preobražena v rajskem veselju gledaš, v to dolino solz, kjer si v težkem boju in v hudih skušnjavah svoje čednosti slavno zmagala. O srečna zvestoba, katero si v službi božji skazovala, o srečne nadloge, ktere si potrpežljivo prenašala, po kratki zvestobi in kratkem trpljenju si zdaj večno in nazapopadljivo veličastvo dosegla. O Marija, ti večno češčena junaška devica, kako se je nad teboj dopolnilo, da le čednost edina človeka osrečiti zamore. O da bi nas ta resnica vedno in zvesto na poti čednosti ohranila. Tvoj zgled visoko čislane čednosti, o sveta božja porodnica! nam bodi v podbudo da naša srca le Bogu

in čednosti posvečujemo, in da pogumno vse težave in overe premagujemo, ki se nam na poti čednosti zoperstavljajo.

M o l i t e v.

O Bog! ti vir vsega veličastva! s katerim se le to zediniti zamore, kar je čistega in svetega, daj nam, prosimo te, pravo zastopnost za sveto čednost in krepcaj nas s svojo močjo k čednostnemu življenju. Pomagaj nam s svojo milostjo, kedar se nam zapeljivec bliža, kedar nas nečimerna strast in goljufivo veselje sveta od pravega pota čednosti zavrni in na pogubljivo cesto spačenosti (pregreh) zapeljati hoče. Daj nam, da po zgledu tvoje presvete matere v čednosti in v svetosti do konca naših dni zvesti ostanemo in nekdanj večno nebeško plačilo dosežemo, katero

si vsem zvestim in pravičnim obljubil rekoč: „Veselite se in radujte se, zakaj vaše plačilo bo veliko v nebesih“. Amen.

Moli: Češčena si Marija i. t. d. trikrat.

8. Previsoka božja roka
 Je po tebi reš'la svet;
 Odklenila so se mila,
 Blagor nam! — nebesa spet.
 Pokončana in razdjana
 Je zdaj moč sovražnika;
 Spet so revni in pohlevni
 Okolj trona božjega.

Molitev k sklepu.

O presveta božja porodnica Marija! k tvoji časti smo se v tem svetišču zbrali, izprosi nam po svoji priprošnji pri Bogu milost, da naše pobožne sklepe, tvoje čednosti posnemovaje, zvesto izpolnjujemo. K tebi vpijejo prošnje vernih, Gospod je s teboj in

polna milosti si. K tebi kličemo kot naši materi v nebesih, kot naši srednici in zagovornici pred stolom tvojega nebeškega Sina. Ti si se vseskozi ljubeznjivo in tolažljivo mater skazala, izprosi nam milost božjo, odpuščenje naših grehov, duha pokore, milost poboljšanja, čednosti in vsega, česar nam je k zveličanju naše neumerjoče duše potrebno. Bodi, o Marija! naše varstvo v časnih težavah in nadlogah, sprosi nam od Boga pomoči in rešenja ob času sile in nevarnosti v splošnih težavah in stiskah, sprosi nam božjega blagoslova za našo domovino, za vse stanove, za celo krščanstvo. Skaži se našo milostljivo mater in srednico v zadnji smrtni uri, izroči našo dušo v roke nebeškega Očeta, da mirno in srečno umerjemo in da v nebeško domovino pridemo, ktero nam je

tvoj božji Sin Jezus Kristus naš
zveličar in odrešenik s svojo
krvjo tako drago pridobil. Amen.

9. O presrečna! krona večna
Nas po tebi čaka spet,
Ker hudobnik, naš sovražnik
Je od tvoje roke vjet.
Svet otožen in nezmožen
Se zdaj zopet veseli;
Ker zvijače hude kače
Si razdjala močna ti!
10. Premagana, vstrahovana
Je po tebi večna smrt,
Ti dolžnika, spokornika
Pelješ spet v nebeški vrt.
Si nosila in redila
Našega zveličarja,
Ki vsem revnim in pohlevnim
Spokornikom milost da.
-

Razne molitve

**k prečisti devici Mariji in
k svetemu Jožefu.**

**Molitev k milosti polni materi
božji Mariji kot naši varu-
hinji.**

Pod tvoje varstvo in tvojo
brambro pribežimo, o sveta božja
porodnica! Pod tvojim varstvom
hočem živeti in umreti, ker nisi
samo mati mojega Jezusa, ampak
tudi moja mati.

Tvoj božji Sin je pred svojo
sveto smrtjo na križu rekel: „Glej
tvojega Sina, glej tvojo mater“. Ne
zavrzi tedaj mojih prošenj v
mojih potrebah, odreši me zdaj
in vselej vseh nevarnosti, po-
sebnost nevarnosti moje duše. Prosi

za me, ljuba, dobra moja mati;
prosi, da Jezus moj dobrotljivi
odrešenik in pravični sodnik
moje krivice pozabi, ter me zana-
prej k vsemu dobremu nagiba
in mi milost stanovitnosti podeli.

O častitljiva in blažena devica!
moja gospa, moja srednica, moja
zagovornica, moja mogočna mati!
prosi tudi za me v vseh posvetnih
skrbah in nadlogah. Ako iz
keliha, katerega mi vsemogočni
ponuja, le vodo žalosti pijem,
reči mojemu Jezusu kakor pri
ženitvanju v Kanni: „Glej, ta ki si
mi ga za otroka izročil, je v
težavah in pomoči potreben, usmili
se ga, blagoslovi ga“.

O Marija! pribežališče grešni-
kov, prosi za me, tolažba žalostnih,
prosi za me. Spravi me z svojim
Sinom, priporoči me, svojemu Sinu
me izroči.

Molitev „memorare“ (Spomni se)

svetega Bernarda.

Spomni se, o premila devica Marija! da se še nikdar ni slišalo, da bi ti kterega zapustila, ki je pod tvojo brambo pribežal, tvoje pomoči iskal in se tvoji priprošnji priporočil. Poln tega zaupanja k tebi hitim, devica vseh devic! k tebi, o mati! pribežim, pred teboj objokan grešnik stojim: o mati večne Besede, ne zavrzi moje prošnje, temveč milostljivo me poslušaj in vsliši. Amen.

Molitev pred milostljivo podobo Marijino.

O čudodelna kraljica nebes, poln zaupanja se ti bližam, poklonem se ti ponižno in te prosim, ne zavrzi me pred svojim obličjem.

Ubogi grešnik ne bi smel pred te prečisto devico stopiti, ali vem, da je Bog, kterega poroditi si vredna bila, človek postal, da išče in zveliča, kar je zgubljenega. Vem tudi, da si mati ljubeznjivega božjega Sina, ktera nobenega grešnika ne zapusti. Ozri se, o dobrotljiva mati! v svoji milosti na moje potrebe, tolaži me, blagoslovi me in reši me reveža. O mogočna pomočnica kristjanov! k tebi kličem iz globočine svoje revščine, k tebi kličem v svoji žalosti in nadlogi, vsmili se me, o tolažba tužnega srca! Razveseli me s svojo tolažbo in sprosi mi od svojega Sina milost I. I. in opraviči moje zaupanje. Nehati nočem k tebi upati, tebe prositi, dokler me ne potolažiš in uslišiš.

O Marija, mogočna hčer nebeškega Očeta, usmili se me! O

Marija, blažena mati edinorojenega Sina božjega, bodi tudi moja mati. O Marija, izvoljena nevesta svetega Duha, pomagaj mi zdaj in v zadnji uri. Amen.

Vsakdanja motitev k svetemu angelju varhu.

O sveti angelj varuh moj, ki si mi že od mladih dni od Boga za varuha dan, danes ti na vekomaj svojo dušo in svoje telo izročim, zvest si mi v življenju, ne zapusti me tudi v smrti, potrdi me veri zoper vse zmotnjave, potrdi moje upanje zoper malodušnost in obupanje, vnemi mojo ljubezen do Boga, zoper hudo nagnenje in meseno poželjenje. Stori, da me minulosť ne moti, pričujočnost ne nadleguje, prihodnost ne straši. Vtrdi me k zadnjemu boju, izbudi me k pokori, utrdi me v potrpežljivosti,

ohrani me v miru, doseži mi, da
bode moja zadnja hrana kruh
angeljev, moja zadnja beseda
Jezus, Marija, Jožef, moj zadnji
vzdihlej ljubezen do Boga in
moja tolažba tvoja pričujočnost.

Litanije

k svetemu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, odrešnik sveta, usmili
se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sveta Marija, nevesta sv. Jožefa,
prosi za nas!

Sv. Jožef, sin Davidov,

Sv. Jožef, ženin device Marije,

Sv. Jožef, varuh Marijinega devištvaja, prosi za nas!

Sv. Jožef, krušni oče Jezusov,

Sv. Jožef, najvikši med očaki,

Sv. Jožef, izgled vsem zakonskim,

Sv. Jožef, hišnik in oskrbnik Jezusov,

Sv. Jožef, zvesti služebnik božji,

Sv. Jožef, pridni zakonski mož,

Sv. Jožef, rajska lilija,

Sv. Jožef, v sveti ponižnosti utrjen,

Sv. Jožef, božjim in deželskim postavam vselej pokoren,

Sv. Jožef, ki si prvi z Marijo Jezusa častil in molil,

Sv. Jožef, ki si z Jezusom v Egipt bežal,

Sv. Jožef, ki si Jezusa tri dni iskal;

Sv. Jožef, ki si Jezusa v templjnu veselo našel,

Sv. Jožef, ki si v Nacaretu v miru in svetosti živel,

Sv. Jožef, vzgled priprave za
srečno smrt, prosi za nas!

Sv. Jožef, ki si v Jezusovih rokah
sladko umrl,

Sv. Jožef, pomočnik umirajočih,

Sv. Jožef, oče vseh revnih,

Sv. Jožef, častitljivi varuh naše
dežele,

Sv. Jožef, zvesti tovarš popotnikov,

Sv. Jožef, tolažnik v smrtnih brit-
kostih,

Sv. Jožef, varuh nedolžnih duš,

Sv. Jožef, vzgled deviškega živ-
ljenja,

Sv. Jožef, vzgled zadovoljnosti v
svojem stanu,

Sv. Jožef, vzgled prave ponižnosti,

Sv. Jožef, vzgled hitre pokorščine,

Sv. Jožef, vzgled trdnega zau-
panja na božjo previdnost,

Sv. Jožef, pribežališče v naših
težavah,

Sv. Jožef, vzgled zvestobe vsem
rokodelcem,

Sv. Jožef, vzgled mladosti, prosi
za nas !

Sv. Jožef, ki si Jezusa daroval,
Sv. Jožef, ki si Jezusa črez vse
ljubil,

Sv. Jožef, ki si z Jezusom in z
Marijo sveto živel,

Sv. Jožef, kteremu je bil Jezus
pokoren,

Sv. Jožef, naš priprošnik pri
Bogu,

Sv. Jožef, pomočnik vernih duš,

Sv. Jožef, prijatelj angeljev in
svetnikov,

Jagnje Božje, ki greha sveta odjem-
lješ, prizanesi nam, o Gospod !

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod !

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod !

Kristus, sliši nas !

Kristus, usliši nas !

Oče naš i. t. d., Češčena si
Marija.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
 O. Da vredni postanemo ob-
 ljub Kristusovih.

M o l i m o. Vsemogočni večni Bog, ki si telo in dušo prečiste device, matere Marije, da bi vredno prebivališče za tvojega Sini biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitve v čast sv. Jožefa, rednika Jezusovega.

Bodi češčen, o moj izvoljeni svetnik in varuh, sveti Jožef! Ti si mi mogočni zagovornik pri Bogu, varuješ vse, ki te častijo in ljubijo. Veš, o sveti Jožef! kako zaupanje do tebe imam, in za Jezusom in Marijo vse upanje

na tvojo priprošnjo stavim ; ti si bil od Boga samega za varuha in rednika božjega Sina izbran. Tebi je bila sreča dana, tistega oblačiti, ki nebo oblaki in zemljo s cvetlicami oblači. Tebi je bil včlovečeni Bog sam pokoren, najsvetejše Dete ti je podložno bilo, kteremu se stvari nebes in zemlje uklanjajo. — Kako bi ti pač tiste zapustiti zamogel, ki Bogu dopasti, Boga ljubiti in ž njim zveličani biti hrepene. Sveti Jožef! po tem tudi jaz hrepenim in za tega voljo te prosim, bodi mi zagovornik. Izprosi mi pri svojem božjem rejencu milost, moč in pogum, da zvesto njegove zapovedi izpolnujem in po tvojem zgledu vse dolžnosti svojega stanu zvesto in natančno spolnujem in vseskozi le po božjem dopadenju živim.

O zvesti prijatelj in tolažnik

umirajočih ! prosim te, da po ljubezni do Jezusa in Marije mi ob smrtni uri na pomoč prideš, me v smrtni britkosti tolažiš in stori, da življenje s sladkimi besedami „Jezus, Marija, Jožef“ sklenem in svojo dušo v vaše roke izročim. Amen.

Molitve k svetemu Jožefu,
da nam sprosi milost, smrtnih grehov
se varovati.

Sveti Jožef! rednik Jezusov in čisti ženin deviške matere Marije, tebe ponižno prosim, tvojemu varstvu priporočam dušo in telo, skrbi za me, kakor si v življenju za Jezusa in Marijo skrbel. Izprosi mi milost, da z nobenim grehom več Boga ne žalim. Ako me pa v nevarnosti in skušnjavi grešiti vidiš, prosim te, odženi zapeljivca in obrni moje oči k

Jezusovim jaslicam. Stori, da tam svojega Boga kot najčistejše dete gledam, katero je rojeno iz Marije device! Ta pogled naj moje mrzlo srce k pobožnosti vname, da vselej svoj sklep ponovim: svojemu Bogu zvest ostati do smrti.

O sveti Jožef! tvoja pokorščina do Božjega povelja je božje dete Jezusa smrti rešila; prosim te, bodi tudi moj varh, posebno v nevarnostih, ki duše moré. Obvaruj me vseh skušnjav in mikanja k grehu, v katerega sem najbolje nagnjen. Izprosi mi pogum, da trdno sklenem, posvetno pežljenje krotiti, zakaj nebeško kraljestvo se le s silo mora doseči. O sveti zagovornik! vzemi me kot svojega rejenca pod svoje mogočno varstvo, varuj me do smrti. Tebi je bila posebna milost dana vpričo Jezusa

in Marije umreti. O sprosi mi, da tudi jaz enkrat pod varstvom Jezusa in Marije umerjem. V trpljenji in v smrti se vam priporočim: Jezus, Marija in sv. Jožef! Amen.

Molitev k svetemu Jožefu,
v posebnih nadlogah,
 devet dni moliti.

Sveti Jožef! ti od Boga izvoljeni varuh in rednik božjega deteta Jezusa, zvesti tovariš matere našega zveličarja, poln zaupanja k tebi pridem, ki si moj izvoljeni patron in zagovornik pri Bogu. Prosim te, priteci mi na pomoč, da Bog mojo ponižno molitev v moji sedanji nadlogi usliši. Grešnik sem in ne vreden, da Bog svoje obličje k meni obrne, toraj te prosim bodi moj besednik. O sveti Jožef! Ti sam si v življenju imel veliko trpljenja, skrbi

in žalovanja, dobro ti je znano, kaj občuti z britkostjo napolnjeno žalostno srce, ker tudi ti si po trnjevi poti hodil, z Jezusom in Marijo si v stiskah in težavah živel, zatoraj te zaupljivo pomoči prosim pri Bogu. Bodi mi zagovornik pri Jezusu, ktereга si kot svojega Boga in odrešenika na svojih rokah nosil in ljubeče na svoje srce pritisnil.

O mogočni priprošnik! blizo nebeškega prestola stojiš in tvoja prošnja veliko pri Bogu velja, moje žalostno srce mi glasno in očitno veli: „Idi k Jožefu, pravičnemu ženinu, kteremu je bila nevesta svetega Duha zaupana“. O sveti Jožef! svoje roke k tebi povzdigujem in te prosim, obrni iz nebes doli k meni svoje oči in tolaži moje tužno srce. Izprosi mi milost, da svojega Boga tako čisto in iskreno ljubim,

kakor si ga ti vseskozi ljubil. Izprosi mi solze prave pokore, da svoje grehe skesano objokavam. Obudi v meni živo vero, stano-
vitno upanje, gorečo ljubezen, izprosi mi, da bom uslišan v svoji nadlogi in skrbi I. I. katero prežalostnega srca potožim.

Sveti Jožef! veliko si jih že očevidno uslišal, ki so te v stiskah pomoči prosili. Usmili se tudi mene v moji sedANJI potrebi, v kateri te na pomoč kličem. Da bode moja molitev Bogu dopadljiva, hočem v imenu Jezusa tri Očenaše, tri Češčena si Marija in trikrat Čast bodi Bogu Očetu i. t. d. moliti.

Darovanje.

O moji predragi in presveti prijatelji: Jezus, Marija, Jožef! sprejmite dobrotljivo mojo molitev in ne zavržite moje ponižne

prošnje. Uslišite moje vzdihljeje; prosim vas zavoljo ljubezni, s katero ste se vseskozi na zemlji ljubili. Usmilite se moje potrebe in tolažite moje žalostno srce, da uslišite mojo molitev, katero blagovolite preljubemu Bogu priporočiti.

Sveti Jožef! srečen si bil na svetu, ker ti je Bog svojega Sina za rejenca izročil in njegovo mater za nevesto dal. O kolika čast, kolika neskončna sreča. Ti izvoljenec Gospodov, nosil si ga v naročju, kteremu tisoč angeljev z veseljem streže. Tebi je bila Marija, čisti tempelj svetega Duha, v varstvo izročena, Marija, hči nebeškega Očeta, katero narodi čislajo, je bila tvoja soproga. O sveti Jožef! zavoljo teh prednosti te prosim, usmili se moje revščine, položi mojo prošnjo pred prestol nebeškega Očeta in izprosi

mi po svojih zaslugah in po svoji priprošnji, da Bog mojo ponižno molitev usliši, po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

O prazniku sv. Jožefa.

Bodi pozdravljen, mož po srcu božjem, sveti Jožef! Mili Bog te je na zemlji pravičnega spoznal, te je za ženina najčistejše in milostipolne device in za rednika edinorojenega preljubega Sina izvolil. Tebi je izročil skrb za najsvetejše osebe na svetu, za Jezusa in Marijo. Tebi je angelja poslal, da ti čudapolne skrivnosti včlovečenja Sinu božjega in neiznajdljiva pota božje previdnosti razodene. Mnogo milosti si prejel od Boga, mnogo veselja občutil v družbi najsvetejših oseb, živel si pa tudi z njimi zadovoljno pri delu, potrpežljivo in Bogu udano v trpljenju in v žalosti.

Voljno in natančno si, o sveti Jožef! vsaki migljaj božji izpolnjeval. poln zaupanja si se tudi v žalostnih in težavnih okolščinah na njegovo očetovsko previdnost zanašal, in glej, Bog je vse tako obračal, da si ga vselej hvaležno častil in molil.

Tudi za me bo Bog skrbel, ako tukaj po njegovi sveti volji živim in trpim, če le njega ubogam, le njemu dopasti želim, le njegove pravice in njegov sveti mir iščem. Tebe, o sveti Jožef! se hočem spomniti, kadar me kakošna težava zadene, da čednosti in svojim dolžnostim zvest ostanem. Zaupati hočem na Božjo pomoč ob času žalosti in težav, po tvojem zgledu hočem se ravnati, tebe posnemati v pravičnosti, da tudi nekdanj, kakor ti blagoslovljen po Jezusu pravično umerjem. Zdaj si pri Jezusu in

pri Mariji v nebesih češčen. To-
 raj, sveti Jožef! rednik Jezusov,
 varuj tudi mojo dušo, pelji jo po
 božji poti k njenemu cilu in koncu.
 Izprosi mi stanovitno vero, in
 srčno ljubezen do Boga v tem
 življenju, pravičnost in gorečnost
 v mojem poklicu, udanost v božjo
 previdnost v vseh okolščinah tega
 življenja.

Skaži mi svojo ljubezen in
 svojo prijaznost posebno v zadnji
 uri mojega življenja; pridi mi z
 Jezusom in z Marijo na pomoč, da
 se vdeležim popolnega odrešenja
 otrok božjih in s teboj vred Boga
 Izraelovega in Sina njegovega,
 Jezusa Kristusa našega odrešenika,
 hvalim in častim od vekomaj do
 vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! ki si dete Jezusa in
 njegovo mater v skrb in postrežbo

tvojega pobožnega služabnika izročil in s tem njegove čednosti in njegovo zvestobo veličastno poplačal, skaži tudi meni, njegovemu častivecu milosti, da v svojem stanu, v kterega si me poklical, zvesto in pokorno le dobra dela opravljam in se v posnemanju njegovih čednosti nekdanj večnega zveličanja udeležim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za ohranjenje nedolžnosti.

O častitljivi sv. Jožef! oče in zavetnik devic, zvesti varuh, kteremu je Bog nedolžnost samo, Jezusa Kristusa in Marijo, devic devico izročil, prosim te in zaročujem po Jezusu in Mariji, po teh tebi tako dragih zastavah, zadobi mi milost, da obvarovan vse nečistosti, z deviško dušo, s čistim srcem in z brezmadežnim telesom

služim Jezusu in Mariji, in da v tej službi stanoviten ostanem v popolni čistosti. Amen. (*Odpustek 300 dni. Pij IX. 1863.*)

Molitev v čast svojega patrona.

Sveti I., katerega ime sem pri sv. krstu prejel, do tebe se ponižno in zaupljivo obračam, bodi moj zagovornik pri Bogu. Izprosi mi milost, da v duhu krščanske postave primerno živim in da zopet krstno čistost dosežem, katero sem po grehu zgubil. Z ustmi in s srcem svojo obljubo ponovim, katero sem pri svetem krstu z Bogom in s sveto cerkvijo sklenil. Tvoje ime naj me opominja, zvesto splo- novati, kar sem obljubil, naj me spodbuja, tebi podoben postati. Sprejmi me na potu življenja z milo prošnjo pri Bogu, da se po tvojem zgledu okrepčam v boju

zoper grešno poželjivost, zoper pogubljivo lahkomišljenost in brezbožnost, da stanoviten ostanem v oznanjevanju svete vere, v pobožnosti in bogaboječnosti. Izprosi mi milost, o moj sveti patron! da dolžnosti kristjana in svojega stana zvesto spolnujem. Stori, da tvoje čednosti posnemam, v katerih si mi vzgled. Bodi moj zagovornik pri Bogu v življenju in v smrtni uri. Amen.

Molitev v čast svetih angeljev.

Vsemogočni večni Bog, kako neizmerno je tvoje kraljestvo, kako neskončna tvoja moč! Neštete trume svetih angeljev in višjih duhov je tvoja vsegamogočnost vstvarila. Spoznavajo in občudujejo tvojo neskončno popolnost, modrost, veličastvo in kra-

soto tvojih del. Ljubijo te in s svetim spoštovanjem in z veselo pokorščino spolnjujejo tvojo sveto voljo. Ti sveti angelji in zveličani duhovi so pa tudi z nami v zvezi. Milostljivi Bog! o kako velika je tvoja dobrota do nas. Visoke duhove in angelje si nam v varuhe in postrežbo postavil. Ti si angeljem zapovedal, da nas varujejo na vseh naših potah. Koliko dokazov imam v božjem razodenju, da so na zemlji ljudem stregli, in očitvidno jih varovali. Z Jakobom so potovali, pri Danielu je bil angelj v lovnjaku. Angelj je Judito varoval, in angelj je mladega Tobija spremljeval. Angelj je prinesel Mariji nebeško sporočilo, angelji so božjo hvalo peli pri Kristusovem rojstvu in se sreče veselili, ktera je bila svetu dana. Služili so zveličarju v puščavi. Angelj je Jezusa v

zadnji uri okrepčal in angelji so bili priče in oznanjevalci veličastnega vstajenja in vnebohoda zveličarja. Angelj je Petru verige snel, in ga iz ječe peljal i. t. d.

Neskončno dobrobljivi Bog! kako ljubeznjivo nam s svojo milostjo pomagaš! celo svete angelje pošiljaš kot postrežljive duhove, da nas varujejo in na poti čednosti vodijo. Z nami so in nas nevarnosti varujejo, nas krepčajo v boju proti sovražnikom našega zveličanja. Naše molitve, podobne prijetnemu kadilu, nosijo pred tvoj prestol. Vesele se spreobrnjenja grešnikov. Daj nam dobrotljivi oče tvojo milost, da vedno in veselo tvojo voljo izpolnujemo, kakor jo tudi angelji v nebesih spolnjujejo.

Daj nam, da se tukaj ljubimo, si pomagamo, se tolažimo in v

dobrem potrdimo, da bi vsi enih misli bili, kakor so tudi tvoji sveti angelji med seboj in s teboj v večni edinosti in ljubezni zedinjeni!

O srečni tovarši večnega kraljestva! o vesele trume svetih angeljev, ki neizgovorno srečni pred tronom neskončnega bitja stojite, njegove popolnosti občudujete in hvalite! O dobrotljivi prijatelji naši, naj vam bode moja duša priporočena, veste kako nevarne, kako polzke in trnjave so pota, po katerih človek hoditi mora. Ne zapustite me, varujte me v nevarnostih, podpirajte me v skušnjavah, tolažite me v nadlogah in peljite me na potu zveličanja skoz to življenje, da nekdam v kraj pridem, kjer v vaši družbi Očeta vseh dobrot od obličja do obličja gledam in z vami vred večno molim in hvalim. Amen.

Molitev pri sv. meši na praznik sv. angelja varha.

Molimo! O Bog, ki si nam po neskončni previdnosti svoje svete angelje v varuhe poslal, povelj njim, ponižno te prosimo, da nas vsaki čas varujejo in da nekdam ž njimi v red večno veselje dosežemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik svet. Štefana, prvega mučenika.

O častitljivi mučenik, sveti Štefan! ti si prvi zveličarju, ki je za naše grehe umrl, svoje življenje daroval.

O kaki lep zgled krščanskih čednosti si nam podal v tvojem življenju in po tvoji smrti.

Poln si bil svete vere in sve-

tega Duha! Učenci Gospodovi so te postavili za postrežbo ubogim in revnim; čudeže si med ljudstvom delal in zatorej si s sveto stanovitnostjo nauk sv. evangelja zoper nasprotnike branil. Vreden si bil spoznan po zgledu svojega nebeškega učenika kot bogokletnež zaničevan biti, zavoljo njegovega imena zasramovan biti in za sveto vero življenje dati. Ko si se vpričo svojih preganjalcev proti nebesom obrnil, videl si nebo odprto in v nebeškem veličastvu Jezusa stati pri desnici Očeta. Ko se je že kamenje čez tebe vsulo, si umerjočemu zveličarju podoben še za svoje sovražnike molil, rekoč: Gospod! ne šteji jim v greh, kar delajo! Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo!

O sprosi mi pri Bogu živo vero in moč, da jo pred vsem

svetom z besedo in djanjem spoznavam. Doseži mi spravljivo, miroljubno srce, da radosten prizanašam tem, ki so me žalili. Posebno sprosi pri Bogu, da smem po smrti v obličje božje gledati in Jezusa stoječega na desnici Očetove visokosti. Amen.

Molitev pri sv. meši.

M o l i m o. Dodeli nam, prosimo te, o Gospod, da posnemamo, kar spoštujemo, da se učimo tudi sovražnike ljubiti, ker rojstni dan tistega praznujemo, ki je tudi za svoje sovražnike molil, po našem Gospodu Jezusu Kristusu tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

**Na praznik sv. Janeza
krstnika.**

Sv. Janez! kateri si pred Kristusom prišel, ga oznanjevat;

koliko čudežev božje modrosti in božjega usmiljena se je razodelo pri tvojem naznanjenju po angelju in v tvojem celem življenju. Ti si bil glas upijočega v puščavi. Ti si zveličarju sveta pot pripravljaj, v duhu in v moči Elija preroka; si spreobračal srca očetov k otrokom in nejeverne k modrosti pravičnih, si pripravljaj Gospodu popolnoma ljudstvo. — Drugi preroki so ga oznanjevali, da bo prišel, ti pa več, kakor prerok, si s prstom jagnje božje kazal, ki odjemlje grehe sveta. Krstil si z vodo tistega, ki nas s svetim Duhom krščuje in kateri je pričakovano zveličanje sveta. Ti si nebo odprto videl in svetega Duha v podobi goloba nad Jezusom, ti si slišal glas nebeškega Očeta: „ta je moj preljubljeni Sin, nad katerim imam svoje dopadenje.“

Že v mladih letih si svet zapustil in v puščavi živel. Pripravljali si se k velikemu poslu, predhodnik Kristusov biti, ogibal si se ljudi, in si se pokoril pred Bogom. Ojstro si pokoro pridigoval, ko si prvič pred ljudstvo stopil. Ves Jeruzalem te je poslušal, in je v puščavo romal, naznanjali so ti svoje grehe in krščeni so bili v Jordanu. Izprosi tudi meni milost prave pokore in resničnega poboljšanja. Ponižen si bil! Kako častitljiv si, o sveti krstnik Gospodov v svoji srčni ponižnosti! Jezus sam te je „prvega vseh od žene rojenih“ imenoval. In kako si se sam ponižal, rokoč: Nisem Kristus, le z vodo k pokori krščujem. Prišel pa bode večji od mene, komur nisem vreden jermena odvezati, on vas bo s svetim Duhom in v ognju krščeval.“ O ponižni slu-

žabnik božji! izprosi tudi meni dar resnične ponižnosti, da se črez nobenega ne povišujem, da svoje grehe in slabosti spoznavam in poboljšam. Neprestrašeno si stopil pred mogočne tega sveta brez ozira na osebe; mehkužnemu Herodu si strogo velel: „Prepovedano ti je, svakinjo pri sebi imeti.“ Potrdil si svoj nauk s pravičnim življenjem. Tudi v tem oziru si podoben bil zveličarju! O sveti krstnik Gospoda! izprosi mi milost, da nikoli kaj hudega iz bojazljivosti pred ljudmi ne storim, in dobrega ne opuščam. Stori, da pri izpolnjevanju svojih dolžnosti ne iščem hvale ljudi, in se ne bojim njihovega grajanja, da si rajši v čast štejem zavoljo pravičnosti preganjan biti in celo smrt trpeti. Stori, da veselo in srčno svojo vero v tistega spoznavam, po katerim smo

milost in resnico dosegli, njemu
bodi hvala na vekomaj. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. O Bog! ki si današnji dan po rojstvu svetega Janeza častitljivega poveličal, podeli svojemu ljudstvu duhovno veselje in vodi srca vseh vernih po poti večnega zveličanja, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, tvojem Sinu, ki s teboj in s svetim Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O prazniku sv. matere Ane.

Sveta Ana! Mati preblage device in božje porodnice Marije! Tvoje zasluge in čednosti spoznavamo v svetem detetu, ktereга si rodila in odgojila po besedi zveličarja: „Glejte po sadu jih bote spoznali!“ V kako svetem zakonu si pač s pobožnim in častitljivim

Joahimom živela! Kako čisto je bilo vajino življenje in kako vaji je Gospod oblagodaryl, da se je ponižal sad tvojega telesa za mater svojega edinorojenega Sina izbrati. Storita, da vsi krščanski stariši milost dosežejo, po vajinem zgledu dolžnosti zakonskega stanu izpolnjevati, svoje otroke v strahu božjem in v modrosti izrediti. Vajino sveto življenje nam bodi v poduk, da pred Bogom ne velja ne žlahtni rod, ne bogatija, ne čast, temveč verno, pobožno in čedno srce je to, kar nas Gospodu prijetne stori.

Sveta mati Ana! ljubeznjiva zavetnica vseh, ki so v stiskah in nadlogah, mila zagovornica vseh, ki te na pomoč kličejo! tudi jaz se zaupljivo tebi približujem in se tvojemu mogočnemu varstvu izročim. Bodi moja zagovornica v vseh nadlogah v živ-

ljenju in v smrti, da vsega hudega na duši in na telesu obvarovan večno zveličanje dosežem. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. O Bog, ki si blagovolil sveti Ani pred drugimi ženami milost podeliti, da je postala mati porodnice tvojega edinorojenega Sina, prosimo te, stori, da njeni god veselo praznujemo, podeli nam tudi po njeni mogočni priprošnji svojo pomoč, to te prosimo po Jezusu Kristusu tvojemu Sinu, Gospodu našem, ki s teboj in s svetim Duhom, živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev na god svetega Aposteljna.

Blagor ti, sveti Apostelj, ki te je naš Gospod Jezus Kristus na zemlji za učenca, tovarša in

prijatelja izvolil. Od svojega krsta do vnebohoda si bil njegov tovariš. Priča si bil, ko je po vstajenju se zopet živ prikazal, ter se je dal svojim priljubljenim učencem ogledovati, izpraševati in potipati, ko je z njimi obedoval in govoril, videl si ga v nebesa iti in kako ga je oblak pred součenci zakril. Zraven si bil, ko je binkoštno nedeljo sveti Duh v viharju iz nebes prišel, sprejel si z drugimi Jezusovimi prijatelji duha resnice, ljubezni, dar čudežev delati in razne jezike govoriti. Tudi ti si vsega deležen postal, česar je potrebno bilo Jezusove nauke uspešno oznanjevati. Ti, in Kristus v tebi, oznanuješ veselo novico od božjega kraljestva, od Božje ljubezni, od zveličanja v imenu križanega. Po tebi je Kristus oživljal, kar je bilo mrtvega, razsvetlil, kar je bilo temnega,

in vnel, kar je bilo mrzlega. O kako drago, kako prijetna ti je bila skrb za zveličanje ljudi, za ktere je Jezus Kristus svoje življenje dal. Trudapolno delo, potovanje, preganjanje, glad in žejo, zasramovanje in bitka smrt, vse to te ni zamoglo ločiti od Jezusove ljubezni. Veselo si življenje daroval za tistega, ki je za vse umrl.

Zdaj si pri svojem Gospodu in učeniku, zdaj si tovarš in deležnik njegovega veličastva, kakor si nekđaj njegov tovariš in deležnik bil njegovega trpljenja. Kar je ljubil, tudi ti ljubiš, o prijatelj Gospodov! tudi naš prijatelj si. Enaka misel, enako želja, naji druži. O, da bi pač s takim prepričanjem v njega verovali, kakor si ti v njega veroval, da bi s tako pokorščino voljo nebeškega Očeta spolnjeval, kakor

jo je on spolnjeval, da bi tako ponižno in v ljubezni živeli in kakor on svoje življenje dokončali, da bi se ljubili, kakor nas je on ljubil in nas še ljubi in bode nas večno ljubil. Amen.

O prazniku svet. mučenika.

O sveti mučenik, za Jezusa Kristusa si v smrti svojo vero v križanega zveličarja spoznaval. Nisi se bal ne muk ne smrti. Gospod, ki ti je živo vero podelil, ti je tudi pogum in moč podaril v trpljenju in v smrti. Slava tebi! Oznanjeval si Jezusa pred ljudmi, zatoorej te tudi on spoznava pred svojim nebeškim Očetom in vsemi svetimi angelji. Zvesto si se bojeval in stanoviten si ostal ob uri trpljenja in skušnje. Zvest si bil najden in dosegel si krono večnega življenja, katero je Bog vsem pripravil, ki

ga ljubijo. — O prosi za nas, sveti mučenik! da se tudi mi pogumno vojskujemo za sveto vero, da nas nobena reč, ne sladnosti bogatstva tega sveta, ne žuganje od poti pravičnosti ne zapelja, in da vseskozi stanovitno in nepremakljivo Jezusa Kristusa spoznavamo, ki je prava pot, naša luč, resnica in zveličanje. Amen.

O prazniku sv. spoznovalca.

Vsemogočni, usmiljeni Bog, Ne samo mučenikom, ki so za vero kri prelili, tudi tistim, ki so nekrvavo poželjiv meso in svet premagali, je krona življenja in večno zveličanje pripravljeno. Pripravljene so bili za tebe vse, tudi življenje dati, v hudem boju so do konca življenja se vojskovali samega sebe zatajevali in se vadili v spolnjevanji zapoved dyojne

ljubezni: do Boga in do bližnjega. Zadušili so posvetnega človeka in oblekli so novega duhovnega. Podeli mi, o mili Bog! po prošnjah svojih spoznovalcev milost, da tudi po tistih ozkih stezah hodim, po katerih so oni hodili, in ktere k večnemu življenju peljejo. Uči me po njihovem zgledu prave čednosti, ktera le to ljubi, kar je ljubezni vredno, prave modrosti, ki le edino potrebno išče, prave moči, ktero nobena težava od dobrega ne odvrne, prave pravičnosti, ki Bogu da, kar je Božjega, in človeku, kar je človekovega! Ti, o moj Bog! bodi moja ljubezen, moja vera, moje upanje, moj cilj, moje plačilo vekomaj. Amen.

O prazniku sv. device.

Jezus, Sin božji! O kaki čudeži tvoje milosti so se pri člo-

veštvu razodeli, od kar si se ponižal človek postati. Rojen iz device, si si neštete deviške duše izbral, ktere so po tvoji milosti čez svet in meso povzdignjene že tukaj na zemlji angeljsko življenje živele. Tebi nebeškemu ženinu so se tukaj zaročile in v kaki obilnosti si jim vse poplačal, kar so si tukaj odtegnile. V njih si živel in one v tebi! Bile so živo prebivališče svetega Duha in v večni ljubezni tebi poročene. O Jezus! ti moč tistih, ki v tebe upajo, nježnemu spolu si moč podelil, slast mesa premagati, dal si jim pogum, iz ljubezni do tebe celo mučenje in smrt premagati. Daj nam milost, da ti s čistim in neomadežanim srcem služimo! Vkroti naše poželjivo meso v svojem strahu in stori, da se nam gnusi, kar je nespodobnega in nečistega. Varuj naše srce, in

posveti ga, o božji odrešenik!
da ti dopademo in da bomo
vredni biti tvoj tempelj zdaj in
vekomaj! Amen.

O praznikih svetih žen in vdov.

Vsegamogočni, večni Bog!
kako mnogotere so tvoje milosti,
kako čudovita je tvoja previd-
nost! Vsakteri spol, vsaka starost,
vsaki stan je poklican v tvoje
kraljestvo. Ni ga razločka pri
osebah, med vsakim narodom ti
je vsakteri prijeten, kdor se te
boji in pravičen živi. Med tru-
mami tvojih svetnikov so tudi
svete matere, svete žene in vdove,
ktere so zvesto zakonskega moža
ljubile in mu pokorne bile, ktere
so zvesto dolžnosti krščanskega
zakona izpolnjevale in otroke v
strahu Božjem izredile. O, po kako
različnih potih vodiš svoje izvol-

jene! Tukaj skušaš čednost v revščini, v trpljenju in britkosti, tam obvaruješ v obilnosti in v bogastvu, med mesenim poželenjem in med svetom srca svojih služabnikov in služabnic posvetne ljubezni in pogrešne zapeljivosti. O preusmiljeni Bog! stori, da vsak v svojem stanu, vse vestno in zvesto spolnjuje, kar mu je spolnjevati. Ako nam revščino in trpljenje pošlješ, daj nam tudi zadovoljnost in potrpežljivost. Ako nas z obilnostjo obdaruješ, daj nam tudi modrost, da nam izročeno premoženje po tvoji volji in k tvoji časti in našemu zveličanju primerno obračamo! Daj nam usmiljeno srce, da radovoljno ubožnemu bratu pomagamo, in solze revežev otiramo! Obvaruj nas prevzetnosti v veselju in obupanja v trpljenju. Ako nam deliš ali jemlješ, tvoje sveto ime

bodi hvaljeno vseskozi, zdaj in vekomaj. Amen.

Molitev k vsem svetnikom.

O svetniki božji, izvoljeni prijatelji Gospodovi! blagi otroci nebes, ki največje veselje od obličja do obličja gledate in uživate! ponižno vas spoštujem, vas ljubim in častim. Pobožno občudujem in hvalim syete zglede vaših prelepih čednosti, in občudujem božjo previdnost, ktera vas je ljubeznjivo vodila po poti v večno življenje. Resnično! ju naško ste se v tem življenju borili, sijajno ste zmagali in vse skušnje ste hvalevredno prestali.

Čast in hvala bodi Vsemogočnemu! podelil vam je milost, blagoslovil vaše moči, da ste bili zmožni v njegovo čast pobožno in pravično živeti, težave življenja potrpežljivo in stanovitno pre-

našati, v trpljenju in nadlogah neomahljivo in pogumno stati, zapeljanje k hudemu stanovitno premagati in srce neomadeževano ohraniti in slednjič za Boga in za sveto vero voljno premoženje, kri in življenje žrtvovati.

Ljubeznjivi prijatelji naši! slava vam in blagor. Z besedo in djanjem ste ljudstvo h čednosti navajali, s svojimi lepimi zgledi potrjevali, zmotene ste na pravo pot vodili, revežem pomagali, siromake tolažili, zapuščene rešili! Častitljivo plačo ste prejeli za svoje čednosti, za svoje bogaboječe življenje, krono večnega življenja ste dosegli! Neizmerno veselje je vaš delež. Bodite zdaj naši zagovorniki pri Bogu! naši prijatelji in priprošniki v nebesih, k vam kličemo v nadlogah, pomagajte nam v težavah in skušnjavah, izprositate nam moč in po-

moč k vsemu dobremu. Prosite pri Gospodu za nas, da nas tista pota vodi, po katerih ste vi hodili, da se pod našim varstvom vseh nevarnosti na morju tega življenja ogiblremo, vse zadržke zveličanja premagamo in srečno kakor vi, večno življenje in neskončno veselje v nebesih dosežemo.

O Bog! blagoslovi spomin svojih svetnikov, ki so vredni bili tvojega dopadenja. Stori tudi nas pobožne, bogaboječe in previdne v nevarnosti naših duš; podpiraj nas v vojski, zoper grešno poželenje; stori nas zmerne v sreči, potrpežljive v nesreči, goreče v veri, pokorne svetemu angelju in marljive v prizadevanju po krščanski popolnosti. Po tvoji milosti, o Bog! so svetost dosegli; pomagaj tudi nam, da sveto živimo. Naj oni svoje

molitve z našimi molitvami zedinijo. Ti si njihov, pa tudi naš Oče. Po njihovih priprošnjah dodeli nam svojo milost in svojo pomoč, da tako živimo, da vredni postanemo ž njimi vred tebe večno hvaliti in poveličevati. Amen.

Molitev pri sv. meši.

Molimo. Vsemogočni večni Bog! ki si nam podelil zasluženje svojih svetnikov s posebnim praznikom častiti, daj, da po njihovih prošnjah tvoje usmiljenje dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili
se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja, prosi za nas!

Sveta devic devica, prosi za nas!

Sv. Mihael, prosi za nas!

Sv. Gabriel, prosi za nas!

Sv. Rafael, prosi za nas!

Vsi sveti angelji in arhangelji,
prosite za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov,
prosite za nas!

Sv. Janez krstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, pro-
site za nas!

Sv. Peter, prosi za nas!

Sv. Pavel, prosi za nas!

Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matej,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marko,

prosi za nas!

Vsi sv. apostoli in evangelisti,
 prosita za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, pro-
 site za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosita
 za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!

Sv. Lovrencij, prosi za nas!

Sv. Vincencij, prosi za nas!

Sv. Fabijan in Sebastijan, prosita
za nas!

Sv. Janez in Pavel, prosita za
nas!

Sv. Kozma in Damijan, prosita
za nas!

Sv. Gervazij in Protazij, prosita
za nas!

Vsi sveti mučeniki, prosite za nas!

Sv. Silvester,	}	prosi za nas!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrozij,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hieronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Miklavž,		

Vsi sv. škofi in spoznovavci,
prosite za nas!

Vsi sv. učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton,	}	prosi za nas!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mešniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sveta Marija Magdalena,	} prosi za nas!
Sveta Agata,	
Sveta Lucija,	
Sveta Neža,	
Sveta Cecilija,	
Sveta Katarina,	
Sveta Anastazija	

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega, reši nas, o Gospod!

Vsega greha, reši nas, o Gospod!

Svoje jeze, reši nas, o Gospod!

Šibe potresa, reši nas o Gospod!

Nagle in neprevidene smrti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude
 volje,

Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,

Po skrivnosti svojega sve-
 tega včlovečenja,,

Po svojem prihodu,

Po svojem rojstvu,

Po svojem krstu in svetem
 postu,

Po svojem križu in trpljenji,

Po svoji smrti in svojem
 pokopu,

Po svojem svetem vstajenji,

Po svojem čudežnem vnebo-
 hodu,

Po prihodu tolažnika svetega
 Duha,

Na dan sodbe,

Mi grešniki,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da nam prizaneseš, prosimo te,
usliši nas!

Da nam odpustiš, prosimo te,
usliši nas!

Da nas k pravi pokori pripelješ,
prosimo te, usliši nas!

Da svojo sveto cerkev vladaš in
ohraniš, prosimo te, usliši nas!

Da pastirja apostolskega in vse
cerkvene stanove v svoji sveti
veri ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve po-
nižaš,

Da krščanskim kraljem in ob-
lastnikom mir in pravo edinost
podeliš,

Da nam cesarja ovaruješ,

Da vsemu krščanskemu ljudstvu
mir in edinost podeliš.

Da nas vse v svoji sveti službi
potrdiš in obdržiš,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom
večne dari podeliš,

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov večnega
pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni
pokoј podeliš,

Da nas uslišiš,

Sin božji, prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, prizanesi nam, o Go-
spod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d., Češčena si
Marija i. t. d.

Molitev po litanijah

na sv. Marka den in križev teden.

O Bog! pridi mi na pomoč;
Gospod hiti mi pomagat!

Osramočeni naj bodo, in naj
se sramujejo, ki mi strežejo po
življenji.

Odstopijo naj in sram jih
bodi, ki mi hočejo hudo.

Odstopijo naj precej osramo-
čeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj
se veselijo in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: Visoko-
hvaljen bodi Gospod! kateri ljubijo
tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak,
Bog pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj od-
rešenik, Gospod! nikar se ne
mudi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na večne čase. Amen.

V. Pomagaj svojim služebnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turen.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.
O. Gospod ohrani in varuj
jih vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.
O. Ohrani, o Gospod, našega
cesarja, in usliši nas na den, ko
za njih prosimo.

V. Molimo za svoje dobrot-
nike.

O. Povrni, Gospod, milostljivo
zavoljo svojega imena večno živ-
ljenje vsem, kateri nam kaj do-
brega storijo.

V. Molimo za verne mrtve.

O. Gospod! daj jim večni mir
in pokoj, in večna luč jim naj
sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate,
kterih ni tukaj.

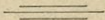
O. Pomagaj svojim služeb-
nikom, ki v tebe zaupajo, moj
Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč
iz svetišča.

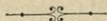
O. In varuj jih s Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi
pride.

Različne mešne in cerkvene pesni.

1. Mešna pesem. I.

V stop.

1. Pred Bogom pokleknimo,
Povzdignimo srce,
V nebesa zdaj pošljimo
Vse misli in želje.
Ta dar presvete mešo
Sprejmi od nas, o Bog!
Naj zbriše grehe naše,
Naj varje nas nadlog.
2. Mi grešniki spoznamo,
Žalili smo Boga;
O težko vest imamo,
Pokoja nam ne da.
Marija, vsi svetniki!
Pomoči prosimo,
Da grešniki veliki
Še milost najdemo.

Slava.

3. Bog Oče večne slave,
Vsa hvala ti, vsa čast!

Ljudem mir volje prave
 Na zemlji bodi v last!
 Bog Sin, nedolžno jagnje,
 Si z Duhom svetim svet;
 Naj duh tvoj k nam nagne,
 K češčenju srca vnet.

E v a n g e l j e.

4. Bog sam nam oznanjuje
 Življenja srečni pot;
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani! poslušajmo,
 To Jezusov je glas,
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da bo zveličal nas.

V e r a.

5. Spoznam, o Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj.
 Svet' Duh pri nas prebiva,
 Nam učenik poslan;
 Njegovo milost vživa
 Na zemlji vsak kristjan.
6. Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar tvoj je Sin učil,
 V katoliški cerkvi hranil,
 Ter za njo kri prelil.

To ver'jem vse resnično,
 Le Bog! pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 Da priden v sveti raj.

Darovanje.

7. Sprejmi Bog, Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Ti damo na oltar
 Za svoje hudobije
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.
8. V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod-Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo:
 Da njemu bo v češčenje,
 V zahvalo in na čast,
 Kristjanom pa v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Svet.

9. Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš nad vse;
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Povikšan in češčen,

Ki je za vse narode
Na križu bil vmorjen.

10. Vse cerkve poglavarja
Se spomni, o Gospod!
Vseh škofov in cesarja;
Ohrani jih povsod.
Ti vodi vse kristjane,
Preljubi duš pastir,
Da bodo tebi vdane,
Jim daj nebeški mir.

P o p o v z d i g o v a n j i.

11. O angeljici hitite,
In pridite z nebes!
Nebeški kruh molite
Ni kruh več, Bog je res.
Počutkom je telesa
Sam Jezus tukaj skrit,
Naj vabi nas v nebesa,
Ga pridemo častit!
12. O Jezus! ti se vsmili
Duš bratov in sestic,
Da bodo mir dobili,
Odreši jih iz vic.
Pa tudi nam dodeli
Po smrti sveti raj,
Da bomo ž njimi peli
Ti hvalo vekomaj.

13. Naš duh, o Bog! ti poje:
 Bod' češčen Oče ti!
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi.
 Daj nam kruh, hrano zdravo;
 Odpusti nam dolge;
 Ne vpelji nas v skušnjavao,
 In reši zlega še.

S v e t o o b h a j i l o.

14. Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz srca koprnim,
 Bojim se k tebi priti,
 Ker tolikokrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Zedini se z menoj,
 Pokaži milost svojo,
 Naj bodem vedno tvoj.
15. O Jezus! pridi, pridi,
 Preženi grehov noč,
 Naj duša moja vidi
 Ljubezni tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Poživljaj slabega,
 Z menoj se trdno skleni,
 Me stori srečnega.

K o n e c.

16. Zdaj dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu,

Očetu darovali
 Edinega Sinu.
 Umrlim, živim sprava
 Za grehe bodi naj,
 Naj nam bo vsem zastava,
 Za blažen sveti raj.

2. Mešna pesem. II.

Z a č e t e k.

1. Bog! pred tvojim veličastvom
 Molimo ponižno te;
 S svoje milosti bogastvom
 Se ozri v nas grešnike.
 Naj daritev ti dopade,
 Jagnje je brez madeža,
 Jezus vir nebeške gnade,
 Ki odjemlješ greh sveta.
2. Jezusovo zasluženje
 Nam je grešnim upanje,
 In po njem le odpuščenje
 Tvoja milost nam daje.
 Res obilno smo grešili,
 Te žalili vsaki čas:
 Ljubi Jezus! ti se vsmili;
 Vsmili, o Gospod! se nas.

S l a v a.

3. Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njega ime,

Po stvarjenja visokosti
 Naj ga vse stvari časté.
 Bodi hvaljen, bodi moljen
 Večni trojedini Bog,
 V tvojo večno čast izvoljen
 Naj ti služi zemlje krog!

Evangelje.

4. Evangelija resnica,
 Varuje nas grešnih zmot;
 Nam je luč, nam je vodnica,
 Ki nam kaže pravo pot.
 Nauk večnega življenja
 Ti, o Jezus! imaš sam,
 Luč modrosti, razsvetljenja
 Daješ, o zveličar nam.

Vera,

5. Verujem v Boga Očeta,
 Neba, zemlje stvarnika;
 V Sina, odrešenika sveta,
 Verjem v svetega Duha.
 Verjem tudi vse resnice,
 Ktere Jezus je učil;
 Če se bom držal resnice,
 Bom v nebesih ga častil.

Darovanje.

6. Večni oče vse dobrote!
 Milo glej na ta oltar,

Za brezkončne grehov zmote
 Damo ti prijeten dar.
 Kruha svetega in vina
 Dar ponižno darovan,
 Ki v telo bo tvoj'ga Sina,
 Spremenjen nam v hrano dan.

7. Tudi naše premoženje
 Naj ti posvečeno bo;
 V dar ti damo vse življenje,
 Svojo dušo in telo.
 Dar naš za dolge človeške
 Na oltar pokladamo,
 Vir naj milosti nebeške
 Grešnikom nevrednim bo.

S v e t.

8. Z angeljci na glas pojemo
 Sveto pesem, o Gospod!
 Vse češčenje ti dajemo;
 Svet, svet, svet Bog sabaot!
 Da še bolj goreče vneti
 Nam, o Bog dobrotno daj!
 Bi ti mogli hvalo peti
 Tu in tam na vekomaj.

P o v z d i g o v a n j e.

9. Bodi moljeno, češčeno
 Rešno Jezusa telo!
 Nam v zveličanje rojeno
 In za grehe križano!

Bodi moljena čestita
 Jezusova Rešna kri!
 Ki za greh naš si prelita,
 In za grehe vseh ljudi.

J a g n j e b o ž j e .

10. Mili Jezus! božje jagnje!
 Nosiš grešnikov dolgé;
 Naj se tvoja milost nagne,
 Da očisti mi srce,
 In se sklenem z vernim duhom
 V zakramentu zdaj s teboj;
 Poživljaj z nebeškim kruhom,
 Bodem živ in mrtev tvoj.

K o n e c .

11. Blagoslovi, trojedini Bog,
 Nas z milostno roko!
 V greha in skušnjav dolini
 Varuj svojo množico.
 S svojo milostjo ostani
 Vselej, o Gospod! pri nas;
 V smrtni uri ti nas brani
 In odkrij nam svoj obraz.

3. Blagoslovna. I.

1. Ponižno počastimo
 Presveti zakrament;

Hvaležno vsi molimo
Ta večni testament.

2. Pomagaj, Jezus mili,
Nam zdaj in vekomaj.
Nas vsliši v vsaki sili
Svoj blagoslov nam daj.
3. Rosi naj milost tvoja
Na ves ubožni svet,
Da pride do pokoja,
Ter bo ljubezni vnet!

4. Blagoslovna. II.

1. Vsi ponižno počastimo
V zakramentu Jezusa,
Na kolenih zdaj molimo
Našega zveličarja.
Na oltarji on stanuje,
Če ga ravno videt, ni;
Živa vera nam spričuje
Kar ne vidijo oči,
Da v tem kruhu on živi.
2. K tvoji časti čemo peti,
Sliši Jezus, ti naš glas;
Daj svoj blagoslov nam sveti,
Jezus blagoslovi nas.
3. Daj, da blagoslova srečno
Vsi deležni bodemo,
Ino k tebi nekdam večno

Vsi vkup vživat pridemo
V tvoje sveto kraljestvo.

4. Vse stvari te naj častijo,
Oče, večne milosti!
Hvalo Sinu naj slavijo,
Slava Duhu naj doni.
Tebi, Jezus, izročimo
Svojo dušo in telo;
V tvoji milosti živimo,
V milosti naj vmerjemo,
Pridemo v sveto nebo.

5. Blagoslovna. III.

1. Slavo Večnemu zapeti,
Počastiti Jezusa,
Mora srce nam goreti
Pred obličjem Večnega.
Kakor sveče zdaj gorijo,
Naj goreče srce bo;
Zvoni lepo naj zvonijo,
Orglje z nami pojejo.
2. Sveto, sveto vsi zapojmi,
Sveto Jezusa Telo;
S svetim glasom povzdignimo
Roke in srce v nebo.
Blagoslovi Jezus ljubi
Čredo ljubljenih ovčic;
Oh nobenega ne zgubi
Svojih bratov in sestic!

Po prvem blagoslovu.

3. Časti in hvala vselej bodi
Trojedinemu Bogu!
Naj razširja se povsodi
Čast Vsemogočnemu.
Naj Očeta vsi spoznajo,
In tud' Sina božjega,
Svet'mu Duhu hvalo dajo
Ljudstva celega sveta.

Po drugem blagoslovu.

4. Kadar bomo se ločili,
Vzeli od sveta slovo,
Da bi k tebi se vrnili,
Daj nam, Bog, v sveto nebo!
Tam ti bomo hvalo peli
Z vsemi svet'mi angelji,
Pri Očetu tam veseli
Vekomaj prebivali.

6. Blagoslovna. IV.

1. Ponižno na kolena pademo,
Iz srca pesem vsi povzdignemo:
Sveto, sveto, sveto, črez vse sveto
Jezusa rešno Telo!
Bodi vselej hvaljeno!
2. Ljubi Jezus, poglej nas milo zdaj.
In sveti blagoslov vsem vernim daj!
Sveto, sveto itd.

3. In kedar enkat večnost pojdemo,
 Dodeli nam, da vredno prejmemo
 Sveto, sveto, sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešno Telo
 Za popotnico v nebo.

7. Blagoslovna. V.

1. Počastimo in molimo
 Najsvetejši zakrament;
 K novemu se obrnimo,
 Proč je stari testament.
 Kar z rokami se prejeti,
 Videti z očmi ne da.
 [:Gledamo:] v duhu živega Boga.
2. Iz ljubezni in dobrote
 Jezus v sredi nas živi,
 Blagosloviti sirote
 V zakramentu nas želi.
 Toraj, Jezus blagoslovi
 Nas, te milo prosimo:
 Vsliši nas (vsaki čas),
 Jezus, blagoslovi nas!
- Tukaj se utihne in blagoslovi.
3. Hvalimo Boga Očeta
 Ino Sina Jezusa,
 Čast in hvala bodi peta

Svet'mu Duhu vekomaj:
 Kakor od začetka bila,
 Naj na večne čase bo
 [:Večna čast:] trójedinemu Bogu.

8. Pred krščanskim naukom.

1. Kjer le kristjana sta
 Zbrana dva alj trije
 V imenu Jezusa,
 Že on med njima je.
 Pridi, le pridi k nam,
 Kar si obetal sam,
 V tvojem imenu smo
 Zbrali se mi.
2. Zdaj bomo slišali
 Božje besede mi;
 Pamet razsveti nam,
 Odpri nam srce ti!
 Uči, le uči nas
 Skoz učenikov glas
 Da bomo srečni vsi
 Zdaj in vsikdar.

9. Božična. I.

1. Zveličar preljubi
 Je prišel nocoj,
 Raduj se, o človek!
 In slavo mu poj!

Prelepo in milo
 Nebo se žari,
 Tak svitle ni bilo
 Nikdar še noči.

2. V višavi razlega
 Se petje lepo,
 Nebeški duhovi
 Na nebu pojo.
 „Naj Bogu bo slava,
 Odmeva vse čez,
 Mir zemlji izviraj
 Nocoj iz nebes!“
3. In angelj nebeški
 Približa se sam,
 Pastirjem oznani,
 Ki pasejo tam:
 „Nikar se ne bojte,
 Veselje povem,
 Mesija vsem rojen
 Nocoj je ljudem!“
4. Pri Betlehem' mestu
 S čudež godi!
 Tam v hlevu na slam'ci
 To dete leži.
 Živinico revno
 Za družbo ima,
 Pastirci tje pojd'te,
 Molite Boga!“

5. In radi vsi k njemu
Tje v hlevec hité;
Dar'vati, postreči
Mu skrbno želé.
Pobožno častijo
To dete sveto,
Obljubijo vsi mu
Služiti zvesto.
6. Let tisoč, že več je
Od tiste noči,
On tisti pa zmiraj
Pri nas še živi.
Prisrčno častimo
S pastirci ga zdaj,
Mu zvesto služimo,
Da pridemo v raj!

10. Božična II.

1. Čujte, čujte vsi ljudje!
Čuda se nocoj godé:
V Betlehemu svetla noč,
Oznanjuje božjo moč.

Odpevek:

Radujmo se, radujmo se,
S celega srca vsi,
Ker vsmiljen Jezus prišel je
Zveličat vse ljudi.

2. Pred pastirji obstoji
Svetli angelj in veli:
Glejte, jaz veliko vam
Radost zdaj na znanje dam!
3. V Davidovem mestu tam
Rojen je zveličar vam,
Ki je Kristus, Bog, Gospod,
Rešil bo človeški rod.
4. Pojdite le v hlevce tje,
Tam rojeno dete je,
Povito v pleničice,
Položeno v jaslice.
5. Angelji zdaj zapojó:
Hvala, čast Bogu naj bo,
In na zemlji mir ljudem,
Ki so dobre volje, vsem!
6. „Hitro gledat pojdimo,“
Zdaj pastirji pravijo,
„Alj je res zveličar tam,
Kar je pravil angelj nam.“
7. Komaj v hlevce stopijo,
V jasliah Dete najdejo;
Tam na trdi slami spi
On, ki v rokah svet drži.
8. Na kolena padejo,
Božje Dete molijo:
„Milo Dete, večni Bog!
Reši, reši nas nadlog“.

4. Kar Bog je obljubil že dolgo popred,
Nocoj je vse spolnil, odrešen bo
svet.
Mesija nebeški vam rojen je zdaj,
Zatiral hudobo, odpiral bo raj.
5. Ponižno na slam'ci tam v jasliah leži,
Vám rokice milo na proti drži. —
Vsi hitite k njemu, on rad vas ima,
Molite, prosite, da srečo vam da !“
6. To vse mi je rekel mladenič vesel,
Na kvišku se dvignil in lepo zapel!
„Bogu na višavi naj slava doni,
In mir naj objema vse dobre ljudi!“
7. Kristjani preljubi, vstanimo,
pojd'mo,
Nebeška luč sveti, ko dan je svetlo!
Pred mlad'ga Mesija padimo na tla,
Lepo ga častimo iz vsega srca!
8. O Dete presveto ! pri tebi smo zdaj,
Te pros'mo ponižno, vse dobro
nam daj;
Da tu bi živeli na svetu lepo,
Ko vmreti bo treba, pa šli bi
v nebó.

12. Božična IV.

1. *Angelj.* Naj slava v višavi
Se Bogu glasi,

Naj mir osrečuje
Vse dobre ljudi!

2. *Pastir.* Vstanite, o bratje!
Se dela že dan,
Nobeden ne bodi
Dremoten, zaspan!

3. Od neba razlega
Se petje lepó,
Človeški glasovi
Tako ne pojó.

4. *Angelj.* Ti zemlja presrečna,
Veseli se zdaj,
Nocoj se ti bliža
Vsa milost in raj.

5. *Pastir.* Poglejte nakvišku,
Če zdi se mi res,
So angelji božji,
K nam grejo z nebes!

6. Množica velika
In dolge vrste,
Kak lepo njih petje
In harfe doné!

7. *Angelj.* Nakvišku pastirci!
Presrečni je čas!
Gospod iz višave
Zdaj pride do vas!

8. Vesélo naj bije
Zdaj vsako srcé,

Vsi čuti in dihi
Naj Boga časté!

9. Nocoj napojila
Je milost zemljó,
In luč razsvetila
Je črno temó.

10. Med vami tam v hlevu
Se dete rodi —
Mesija, ki davno
Že svet ga želi.

11. Pred njim odmikuje
Se greha temá,
O blagor pač temu,
Ki prav ga spozna!

12. Ljubezni cvetlice
Bo v srca sadil,
Krivico zatéral,
Pravico učil.

13. *Pastir.* O slava! o slava!
Ti Dete svetó!
Narodi vse zemlje
Naj tebi pojó!

14. Karkoli je zvezdic
In lučic nebá,
Vse v slavo, zahvalo
Naj tebi miglja!

15. Nad hlevcem prelepo
Naj ptički pojó,
Na postelj'ci tvoji
Naj rož'ce cvetó!
16. Karkoli le diha,
Kar rase, cvete;
Vse tebi, o Dete!
Naj slavo daje.
17. *Angelj.* Naj slava v višavi
Se Bogu glasi
Naj mir osrečuje
Vse dobre ljudi!

13. Križev teden.

1. Poslušajte, o kristjani!
Jezusa veseli glas;
Koljko srečo nam oznani,
Prevesela je za nas:
Karkolj bodemo prosili
Mi Očeta večnega,
Bomo tudi zadobili
Vse od Sina božjega.
2. Ker nam božje visokosti
Ni mogoče zapopast',
Molimo ga po dolžnosti
Dajmo njemu vselej čast.

Naj molitev naša vstaja,
 Iz te zemlje gre v nebo:
 Jezus nam ogljubo daja,
 Da nas Oče vslišal bo,

3. Kdo prešteje vse dobrote,
 Ki jih že zavžili smo?
 Saj z molitvijo sirote
 Se Bogu zahvalimo.
 Njemu vse to povrniti
 Nam nikolj mogoče ni;
 Božjo voljo dopolniti,
 Naj v zahvalo se godi.
4. Oh v potrebah spet želimo,
 Da pomagaš, dobri Bog!
 Kar imamo, ti zročimo,
 Vsmili svojih se otrok!
 Vinske gore, žitno polje —
 Oče v tvojih rokah so;
 Žalosti in dobre volje
 Le od tebe čakamo.
5. Naj nam toplo solnce sije,
 Naj pohleven dež rosi,
 Nas varuj škodljive rije,
 Saj si dober Oče ti!
 Trde suše, grozne moče,
 Da nam ne škoduje mraz
 Hude zime, strašne toče,
 Ljubi Oče brani nas!

6. In posebno izročimo
Svoja srca tebi vsi;
Naj pri vsem, karkolj želimo,
Tvoja volja se zgodi!
Nas varuj, da ne grešimo,
Tebe ne razžalimo,
V tvoji milosti živimo;
Kruha manjkalo ne bo.
7. Vladaj Oče! poglavarje,
Daj nam dobre stariše,
Daj nam skrbne gospodarje,
Pridne pa podložnike!
Tak se bomo veselili
Srečni že na zemlji zdaj;
Tam v nebesih pa hvalili
Tebe, Oče, vekomaj!

14. Hvalna pesem.

1. Hvala bod' Gospod Bogu,
Vse stvari ga zdaj molite;
Stvarnika, dobrotnika,
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.
2. Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale,
Trume zvoljenih, O Bog!

Večno čast ti bodo dale.
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

3. Češčen bodi trojni Bog,
Oče, Sin in ti Duh sveti,
Cerkve tvoje sveti nauk,
Zvesto moramo verjeti.
Jezus Kristus, božji Sin
Je zapustil ga v spomin.
- 4 O preljubi Jezus naš!
Koljka je ljubezen tvoja;
Žalosten moj grešni stan,
Revna bila duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Pekel, greh in smrt zatré.
5. Večni Bog in kralj nebes
Se poniža brat naš biti;
Za nas živel, umrl je,
Nam nebesa zaslužiti.
Njega sveta rešna kri,
Nas očisti vse ljudi.
6. Na desnici Božji zdaj
Ga imamo pomočnika,
Sodni dan pa grešnik bo
Videl ostrega sodnika.
Milost grešnik le dobiš,
Dokler tukaj še živiš.

7. Jezus bodi vsmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani;
Kri si svojo dal za nas,
Greh končaj, pri nas ostani;
Peljaj naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj!
8. Svoje ljudstvo osrečuj
Zdaj in vselej nas obvari;
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvari.
Hvalo bomo spevali
Tukaj ti in v večnosti.
9. Bodi milostljiv nam ti
Pota v grehe nam zagradi;
Ti podpiraj vedno nas,
Da storimo dobro radi.
Pelji naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj!

15. Telovo.

1. Praznika svetega
Dnes veselimo se,
Prav iz gorečega
Srca naj hvala gre:
Staro preide naj,
Novo vse bodi zdaj;
Misli, djanje vsak prenovljaj.

2. Danes ponavljamo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo
Kako je božji Sin
Svoje prijatelje zbral,
Jagnje jim jesti dal,
Tak zapoved Judov dostal.
3. Učenci vživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje Telo pret'.
Jesti jim ga daje,
Pa razdeli se ne,
Vsak posebej cel'ga dobi.
4. Kedar prejamejo
Slabi njega telo,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to.
Kelih jim tud' zroči,
Dá jim ga in veli:
„Pijte ga vsi, moja je kri.“
5. Tak' je postavljeno
Njega telo za dar,
Dušam pripravljeno,
Da ga zavživa stvar.
Mešniki to storé.
Sami po njem živé,
In ga vrednim vernim delé.

6. Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živi;
 S kruha človeškega
 Bog se nam prav' deli.
 Čudi se, o kristjan!
 Jezus v jed vsem je dan,
 Bod' si reven, zaničevan.
7. Skupaj te molimo
 Trojni edini Bog!
 Srčno te prosimo,
 Varuj nas vseh nadlog,
 Živi nas slabe zdaj,
 Te vživati vekomaj
 V slavi tvoji nam slednjič daj!

16. Pred svetim Rešnjim Telesom.

1. Cvetlice ve, ki noč in dan cvetete
 Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
 Očesec vele dokler ne zaprete,
 Se srečne prej ne ločite od tam;
 O da bi mogel jaz, kjer vé vmerjete
 Na vaši stopnji bit' pred Jezusom,
 Da bi pred njim za njega dal
 življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje.

2. Tud' blagor vam, ve svetlo-bele
sveče!

Tam ve gorite Jezusu na čast;
O da deležen jaz bi bil te sreče:
Goreti zanj, vtopljen v nebeško
slast!

Da bi enako vam sveče goreče
Povžilo v meni se Gospodu v last;
Bi jaz zamenjal z vami stopnjo
svojo,

Dosegel koj bi srečo, radost svojo.

3. Bod' slava tebi, blažena posoda,
Ki v tebi on prebiva, Jezus moj;
Podana ti je prečastna osoda,
Kot božji hram se svetiš pred
menoj;

O ko bi služba, v sé hranit Go-
spoda,

Mi dana bila le en dan nocoj!
Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
Ker bi ljubezni plamen v men'
prebival.

4. Al' vendar kelh in sveče in
cvetlice,

O koljko srečnejši sem jaz, kot vi!
Če pride k meni zvest pastirovčice,
Mi vžiti da svoje meso in kri;
Če v Jezusu prejmem nebes
slajščice.

In v sreču mojem Kristus sam živi,

Takrat medlim, merjem moči
 ognjene,
Ker se zveličar moj sam z menoj
 sklene.

5. Kakor vešica se, o duša, sukaj
Okolj te luči neprenehoma,
Od vere in ljubezni živi tukaj,
Ogrevaj se v svetlobi Jezusa.
In ko ga prejmeš v tempeljnu še
tukaj,
Zapoj, naj poje truma angeljska!
Objemi ga, trdo se ga okleni,
Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus,
meni!

17. Hrepenenje po Jezusu. 1.

1. Prijatelji! povejte mi;
Kod nek moj ljubi hodi?
Moje srce in vse želje
Ga iščajo povsodi.
2. Oglasi se, kje najdem te,
O Jezus ljubeznjivi!
Moj duh medli, za te gori
V ljubezni nevgasljivi.
3. Moj zlat pastir! vse sreče vir
Si ti za dušo mojo.
Oh vsmili se, zadeni me
Na rame, ovco svojo!

4. Zveličar moj ! nič se ne boj,
Oh pridi skoraj k meni !
Brez tebe mi živeti ni,
Zato z menoj se skleni !
5. Glej, srce ti s cvetlicami
Prav lepo čem oplesti ;
Ti bodeš tam prebival sam,
O Jezus, ženin zvesti.

18. Hrepenenje po Jezusu. II.

1. O kam, Gospod, gre tvoja pot,
Kam stopnje te peljajo ?
Se že mrači, se dan temni,
In zvezde že migljajo.
2. Zveličar moj pri meni stoj,
Te čem pod streho vzeti ;
Res hišica je srotica,
Pa željna te sprejeti.
3. Straši me noč, sovražna moč,
Gospod pri men' ostani !
Kjer ti stojiš, noč razsvetliš,
Strahovi so pregnani.
4. Vkup bodeva večerjala,
O sreča nezrečena !
Živ kruh mi bo tvoje telo,
Men' duša oživljena.

5. Pri men' obstoj, preljubi moj !
 Ki v lilijah prebivaš,
 S cvetlicami posteljem ti
 Sree, da v njem prebivaš.

19. Pred svetim obhajilom.

1. Ljubi Jezus ! pridi k nam,
 Ker nas k sebi vabiš sam;
 Združi ženin z dušo so
 In pogasi src želje!
2. Kako te želimo mi,
 Dopovedat' moči ni;
 Pridi Jezus ! pridi le,
 Hrani dušo, grej sree!
3. V tebi le je vsa sladkost,
 In brez tebe vsa grenkost;
 Ti, o Jezus ! ti le sam
 Daš veselje v sree nam.

20. Češčena si Marija.

1. Ko v jasnem jutru primiglja
 Nam zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje
 Mariji v čast in počeščenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češčena si Marija ti!“

2. Ko višje sije solnce že,
Vzdiguje se, na poldne gre;
Se sliši zopet nam zvonjenje
Mariji v čast in počesčenje;
Črez hrib in plan se oglasi:
„Česčena si Marija ti!“
3. In kadar solnce že ljubó
Nam za goro žari slovó,
Se glasno čuje še zvonjenje
Mariji v čast in počesčenje;
V večernem hlapu se glasi:
„Česčena si Marija ti!“
4. „Česčena si Marija ti!“
Naj se glasi do konca dni!
Naj vedno sliši se zvonjenje
Mariji v čast in počesčenje;
Nebo in zemlja naj glasi:
„Česčena si Marija ti!“

21. Sladko ime Marije.

1. K tebi Marija,
Vsmiljena mati!
Danes pribežati
Srčno želim;
Tvoj'ga imena
God počastiti,
Tebe ljubiti
Ves hrepenim.

2. Vtrinja ko zarja
Se, o device,
Moja kraljica,
Tvoje ime!
Milosti polno,
Blago in sveto,
V Boga je vneto
Tvoje srcé.
3. Vsmili Marija
Vboge se sirote,
Mati dobrote,
Zmisli na me!
Kedar težave
Stiskajo mene,
Naj jih odžene
Tvoje imé!
4. Revno je, revno,
Moje življenje,
Križi, trpljenje
Grejo črez me.
Ti mi pomagaj,
Milostna mati,
Voljno prestatí
Reve grenké!
5. Bratje in sestre
V zemlji trohnijo,
Starši ležijo
V grobu mrtvi.

Rožna Marija!
K tebi vzdihujem,
Duše zročujem,
Reši jih ti!

6. Kakor pa dete
K materi teče,
Kedar ga peče
Revno sree;
Tudi jaz pridem,
K tebi, o mati!
Ljubljena mati,
Prosi za me!

7. Kedar pa mora
Svet zapustiti,
V grob se vrniti
Moje teló;
Ti, o Marija!
Dušo objemi,
K Jezusu sprejmi
V sveto nebó!

22. Odpevek.

Sveta Marija! prosi Boga za nas.
O Mati najbolj sveta,
Brez madeža spočeta.
Devica si pohvaljena,
Prosi Boga za nas!

23. Šmarnica dar v slavo Marije.

1. Marija, Marija,
O ljubljena mat'!
Kaj hočem ti letos
Za šmarnice dat' ?
Vse bisere zemlje,
Srebro in zlató
Z ljubeznijo vpletel
Bi v krono tvojo ;
Pa biser najlepši
Ti sama si le ;
Marija, Marija
Oglej se na me!
2. Marija itd.
Po tratah vse zemlje
Bi rad se podal,
Vse rože cveteče
Ti v vence nabral ;
Pa roža najlepša itd.
3. Marija itd.
Glej, biserna zarja
Zlati vse goré,
Ž nje svit bom osnoval
Krog tvoje glavé;
Pa zarja najlepša itd.

4. Marija itd.
 Po zvezdah nebeških
 Stegujem rokó,
 Rad ž njimi bi venčal
 Podobo tvojo;
 Pa zvezda najlepša itd.
5. Marija itd.
 Kar najdem na nebu,
 Na zemlji stvari,
 Vse, vse so preslabe
 Za tvoje dari;
 Ker mati c'lo božja itd.
6. Marija itd.
 Ves skesan, o mati!
 Poklekнем pred te,
 In prosim te, sprejmi
 V dar moje srcé!
 Pa tega ni vredno,
 Ga grehi teže;
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

24. Počeščenje Marije.

1. Češčena kraljica,
 Češčena mi bod'!
 O čista devica,
 Češčena mi bod'.

Pred tebe, Marija!
 Na goro hitim,
 Pri tebi Marija!
 Jaz biti želim.

2. Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me drži,
 Devica preblaga!
 Oh greh me teži.

Odpevek:

Češčena kraljica itd.

3. Sem daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup.
4. Kak hočem obstati
 Brez tvoje moči?
 Usmili se mati!
 Oh reši me ti!
5. Pomagaj, Marija!
 O prosi za me;
 Pomagaj, Marija!
 Da pridem pred te!
6. Vse upanje svoje
 Postavim na te,
 Le dete ti svoje
 Poprosi za me.
7. Kaj ne? o devica!
 Da upati znam;

Ker tebe, kraljica !
Za mater imam.

8. Saj ti si devica,
Dobrotljiva vsa,
Si nam pomočnica,
Ko nekda si b'la.
Zatorej, Marija !
Češčena mi bod' !
Na veke, Marija !
Češčena mi bod' !

25. Angelj varuh.

1. Angelj božji, ki me vodiš,
Da se sam ne pogubim,
Ti zvesto pred menoj hodiš,
Tebi se priporočim.
Tebe mi je Bog odločil,
Tebi mojo dušo zročil,
Angelj varh, prijatelj moj !
Vedno mi na strani stoj !
2. O prijatelj moj nebeški !
Meni varh mogočen dan,
Da v nezmožnosti človeški
Nisem v hudo zapeljan.
Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave.
Angelj varh, prijatelj moj !
Slabemu na strani stoj !

3. Če opeša moja duša,
Z grehom ranjena medli,
Satan jo končati skuša,
In ji večno smrt želi;
Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.
Angelj varh, prijatelj moj!
Grešnemu na strani stoj!
4. Uči me Boga ljubiti,
Kakor Jezus zapovè,
Njega voljo dopolniti,
Njemu vdati vse sree;
Da se vedno posvečujem,
Vedno k Bogu približujem,
Angelj varh, prijatelj moj!
Mlačnemu na strani stoj!
5. Ko približa se ločenje,
Zadnje vojske huda noč,
Preden sklenem to življenje,
Bod' mi bramba in pomoč.
Zroči me odrešeniku,
Meni milemu sodniku.
Angelj varh, prijatelj moj!
V smrti mi na strani stoj!

26. Sveti Alojzij.

1. Prelepa lilija cveti,
Lepota svet'ga raja,

In duh čistosti angeljske
To lilijo obdaja.

2. Kdo krasne cvetke ne pozna,
Alojzija mladenča?
Nedolžnost in pokora ga
Zdaj v svetem raju venča.
3. Zato dajmo Alojziju
Častitko zdaj zapeti,
Njemu v telesu angelju,
Vso hvalo razodeti.
4. Alojzij, ti deviški cvet!
Nedolžnost si ohranil;
O bodi ti izgled nam svet,
Ki nas bo greha branil.
5. Poglej, v koljki nevarnosti
Pregrehe mi živimo,
Kako mi rahli, slabi vsi
Se lahko pogubimo.
6. Ti v sveti sramožljivosti
Si bal se — sence greha,
Nas pa priložnost veseli
Pregrešnega posmeha.
7. Do vsmiljenega Jezusa
Ti srce je gorelo,
Marija tvoja mati b'la,
Posvetno teb' mrzelo.
8. Nam pa le srce poželi
Veselje tega sveta,

Ljubezen sveto pomori,
V pregrehe nas zapleta.

9. Alojzij, ti se pokoril,
Počutke si strahoval,
Si molil rad in se postil,
Skušnjave premagoval.
 10. Mi grešniki pa pasemo,
Preradi truplo svoje;
Naj nam pomoč premage bo
Izgled pokore tvoje!
 11. Naj se hudobni svet jezi,
Sovraži zapeljava.
Le bodi, o Alojzij ti,
Nam luč in steza prava.
 12. Alojzij, ti naš vojvoda,
Pred nami liljo nosi,
Usmiljenega Jezusa
Nam ti pomoči prosi!
 13. Naj se s teboj vojskujemo,
Nedolžnosti cvetimo,
Naj srečno svet premagamo,
Se s teboj veselimo.
 14. Tam Bogu hvalo dajali
Pred jagnjetom veseli,
V nebesih se sprehajali,
In novo pesem peli.
- ~~~~~

27. Sveti Ciril in sveti Metod.

1. Bodita nam brata zdrava:
Svet' Ciril in svet' Metod!
Vama, domovine slava!
Poje čast slovanski rod.
2. Ko dve zvezdi zasijala
Slave sinom sta lepó,
Svete vere luč prižgala,
Kazala jim pot v nebó.
3. Bila sta ljudem svetnika,
Kakor angelja z nebes,
Ko domačega jezika
Glas doni do njih ušes.
4. Kot prežene solnce tmine,
Zarja beli dan rodi,
Tak Slovanski rod prešine
Srca, cerkvi pridobi.
5. In postala vsa dežela
Je vinograd Jezusa,
Sveta vera oživela
Je v ljubezni do Boga.
6. Brez težav pa ni življenja,
Vrtnice brez trnja ni,
Piti grenek kelh trpljenja
Morata vse žive dni.

7. Pa vse voljno sta trpela
Po izgledu Jezusa;
Zdaj pa večno tam vesela
Venec slave uživata.
8. O nikar ne pozabita
V raju na Slovanski rod!
Pri Očetu zanj prosita
Svet' Ciril in svet' Metod!

28. Božična.

1. Eno je Dete rojeno — aj rojeno
Noter v tem mestu Betlehem.
2. V priprostem revnem hlevecu —
aj hlevecu,
V oslovih trdih jasliah.
3. Spoznal ga je oslič, volek, —
oslič, volek,
Da je to Dete pravi Bog.
4. Ki stvaril je zemljo, nebo, —
zemljo, nebo,
Človeku dal dušo telo.
5. Tu so prišli kralji trije, —
kralji trije
Gašpar, Melhior in Balthazar.
6. In so darilo prinesli — aj prinesli
Miro, kadilo, čisto zlato.

7. In darujejo Jezusa — aj Jezusa,
Tega kralja nebeškega,
8. Za rojstvo mi zahvalimo —
zahvalimo
Ljubo devico Marijo.
9. Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa
Zveličarja cel'ga sveta.
10. V svetem času božičnemu —
božičnemu
Bodi, oj Dete! hvaljeno.

29. Sveti misijon.

1. Srečni in zlati čas svet'ga misijona,
O da smo včakali tudi ga mi!
Milosti svoje iz večnega trona
Svojim otrokom zdaj Oče deli.
Duša krščanska sedaj se potrudi,
Svetega časa nikar ne zamudi,
2. Ljudstvo, o ljudstvo izdrami se 'z
spanja,
Dnevi zveličanja zdaj so za te;
Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
O dab' spoznalo, kaj v srečo ti
gre!
Tak še zdaj vsmiljeni Jezus
zdihuje,
Ko se na sveti misjon ogleduje.

3. Pridite zato vi starši krščanski,
Tukaj si zljajšali bote srcé,
Težke dolžnosti in križi vsak-
danski
Stiskajo vas, in otroci skrbé.
Kaj bi storili, kak prav bi ravnali,
V svetem misjonu to bote spoznali.
4. Vi gospodarji in ve gospodinje!
Ostra na sodbi bo tudi za vas,
Brž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče ta zvoljeni čas.
— Kako skrbite, kak modro hišujte,
Sebe in svoje zveličat', — tu čujte.
5. Pridi krščanska mladina ti tudi,
Sini, hčere in posli še vi;
V zanjke dobit' vas svet spačen
se trudi,
Bodite srčni, da vas ne vlovi.
Oh poslušajte glas svet'ga misjona,
Vojska je kratka, alj večna bo
krona.
6. Teci k misjonu zagrešena duša,
Gnade studenci zdaj tukaj teko,
Tukaj zastarani greh se odpušča,
Glej spovednico, poklekni pred njò.
Rane skeleče se tukaj celijo,
Žalostna srca se tu ohladijo.

7. Oh ne zamudi krščanska dušica,
Z Bogom se spravit', glej, dnes
je tvoj čas,
Dnes se vtolažit da božja pravica,
Jutre je lahko že sodba za nas.
Danes je lahko še vse pridobljeno,
Jutre prepozno in vse zamujeno.
8. Glej, jaz sem blizo, sam Jezus
nam kliče,
Kdor me dnes išče, on našel
me bo:
Kdor se pa danes od mene pomiče,
Bode me iskal, pa našel težko.
Zato Gospoda zdaj zvesto iščimo,
Svet'ga misjona kar ne zamudimo.
9. Kar pa obetamo, zvesto držimo;
Gola obljuba saj nič ne velja;
Vsmiljen'ga Boga goreče prosimo:
Da stanovitosti milost nam da.
Oh naj spominja in vselej nas vodi
Znamenje misjonskega križa
povsodi!

30. Misijonski zvon.

1. Že krije tiha noč doline,
Živali spé in cvetje trat,

Misijonski zvon 'z visoke line
 Doni le tužno še enkrat.
 O moli, moli, kliče zvon
 Daj dušam blagor svet' misjon!

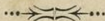
2. Ko skrben oče oznanuje
 Misijonski zvon nebeški mir;
 Po trgu, po vaseh se čuje,
 In v vsako hišo najde tir.
 O zvoni, zvoni, blagi zvon!
 Hudobne zbudi svet' misjon!
3. Po krivih potih grešnik raja
 In v sladnostih zapravlja dan,
 Med dobrovoljce rad zahaja,
 V nesramno djanje zakopan;
 Tud' njega glasno kliče zvon,
 Na pot pokore svet' misjon.
4. Glej, stari grešnik, oče sivi!
 In vse posvetne matere!
 Za vas otroci ljubeznjivi
 Stegujejo k Bogu roke.
 Oj zvoni, zvoni, blažen zvon!
 Daj staršem milost svet misjon.
5. O čujte, vi zgubljeni sini!
 Poslušaj razuzdana hči!
 Za vas vaš oče v bolečini
 In mati v solzah se topi.
 O kliči, vpij na srce zvon!
 Da jih poboljša svet misjon.

6. Bogu darujem srce svoje,
Dokler nas kliče zvona glas,
K'dar sodbe strašna tromba poje,
Ne bo več milosti za nas.
Takrat ne bo več zvon zapel,
Misjon slovo za vsel' je vzel.

31. Kje je veselje doma?

1. Preljubo veselje, oj kde si doma?
Povej, kde stanuješ moj ljubček
srca?
Po hribih, dolinah za teboj hitim,
Te videti hočem, objeti želim.
2. Te iščem za mizoj, kjer dobro
jedó,
Na plesu pri godcih, kjer sladko
pojó;
Alj prav'ga veselja na rajanju ni,
Pijance, plesalce veselje beži.
3. Te iščem po polji, kjer rožce cveto,
Po logu zelenem, kjer ptičke pojó,
Pa ptičke vesele in rožice vse
Le majo veselje za mlado srce.
4. Poslednjič veselje še le osledim.
Na veški ledinci podirjam za njim;
Glej, tamkaj z otroci prijazno igra,
Jim kratek čas dela, pri njih je
doma.

5. Oh blažena leta nedolžnih otrok,
Vi 'mate veselje brez težkih
nadlog;
Oh kako vas srčno nazaj poželim!
Alj vi ste minule, zastojn se solzim.
6. Le eno veselje še čaka na me
V presrečni deželi, kjer mlado
je vse;
Trpljenje v taisto deželo ne zna,
Le tamkaj je pravo veselje doma.

Kazalo.

	Stran
Predgovor	5
Priporočanje Mariji	9
Naša ljuba Gospa vedne pom.	12
Zgodovina milostljive podobe Marije, naše ljube gospe vedne pomoči	14

Vsakdanje molitve.

Juterna molitev	22
Večerna molitev	27
Molitve pred Božjo službo	32
Pred pridigo in pred krščan- skim naukom	33
Po pridigi in krščansk. nauku	34

Mešne molitve.

Prva sveta meša	36
Druga sveta meša v čast britk. trpljenja Jezusa Kristusa	52
Tretja sv. meša v čast presy. Trojice	69
Četrta sveta meša v čast Ma- rije matere božje	105
Peta sveta meša za pokojne	113

Spovedne in obhajilne molitve.

	Stran
Sveta spoved	126
Molitev pred izpraševanjem vesti .	126
Kes	128
Molitev, preden k spovednici stopiš	131
Po izpovedi	132

Sveto obhajilo.

Molitev pred sv. obhajilom . .	136
Kes	138
Vera	139
Upanje	140
Ljubezen	140
Srčno poželenje	141
Confiteor. — Pri obhajilu . .	142
Molitev po sv. obhajilu . . .	143
Popoldanska služba božja . .	150

**Molitve za posebne praznike in sv.
čase cerkvenega leta.**

Božične molitve	155
Molitev na sv. dan	167
Molitev na starega leta dan .	170
Molitev na novega leta dan .	174
Molitev na sv. treh kraljev dan.	176

Sv. postni čas.

Litanije v čast britkega trp- ljenja in smrti Jezusa Kristusa.	179
---	-----

	Stran
Sveti križev pot	189
Molitev o veliki noči	206
Molitev na dan vnebohoda Go- spodovega	208
Molitev o binkošti	211
Molitev v praznik sv. Trojice	213
Molitev na dan presvetega Rešnjega Telesa	216
Litanija v čast presvetega Reš- njega Telesa	221
Molitev blagoslovljenja vseh cerkva	227

Molitve v počeščenje prečiste device Marije.

Lavretanske litanije	230
V praznik Marijinega spočetja	237
O malem Šmarnu	239
O prazniku Marijinega darovanja	240
O prazniku Marijinega oznanenja	242
O prazniku Marijinega obisko- vanja	244
O svečnici	245
V spomin Marijinih sedem žalosti	248
Pobožno premišljevanje sedem Marijinih žalosti	252
Litanije v čast žalostne matere božje	289

	Stran
Praznik vnebovzetja device	
Marije	292
Praznik imena Marije device .	295
Molitve v čast prečiste device	
Marije, o njenih praznikih .	297
Litanije v čast prečiste device	
in matere božje Marije . . .	299

**Razne molitve k prečisti devici Mariji
in k sv. Jožefu.**

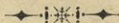
Molitev k milosti polni materi	
božji kot naši varuhinji . . .	322
Molitev memorare (Spomni se) .	324
Molitev pred milostljivo po-	
dobo Marijino	324
Vsakdanja molitev k svetemu	
angelju varhu	326
Litanije k sv. Jožefu	327
Molitev v čast sv. Jožefa, red-	
nika Jezusovega	331
Molitev k svetemu Jožefu, da	
nam sprosi milost, smrtnih	
grehov se varovati	333
Molitev k svetemu Jožefu v	
posebnih nadlogah	335
O prazniku sv. Jožefa	339
Molitev za ohranjenje nedolž-	
nosti	342
Molitev v čast svojega patróna.	343

	Stran
Molitev v čast svetih angeljev	344
Molitev pri sv. meši na praznik sv. angelja varha	348
Na praznik sv. Štefana prvega mučenika	348
Na praznik sv. Janeza krstnika	350
O prazniku sv. matere Ano	354
Molitev na god svetega aposteljna	356
O prazniku svet. mučenika	359
O prazniku sv. spoznovalca	360
O prazniku svete device	361
O prazniku sv. žen in vdov	363
Molitev k vsem svetnikom	365
Litanije vseh svetnikov	368
Molitev po litanijah na sv. Marka dan in križev teden	376

Različne mešne in cerkvene pesni.

1. Mešna pesem I.	381
2. Mešna pesem II.	386
3. Blagoslovna I.	389
4. Blagoslovna II.	390
5. Blagoslovna III.	391
6. Blagoslovna IV.	392
7. Blagoslovna V.	393
8. Pred krščanskim naukom	394
9. Božična I.	394
10. Božična II.	396
11. Božična III.	398

	Stran
12. Božična IV.	399
13. Križev teden	402
14. Hvalna pesem	404
15. Telovo	406
16. Pred svetim Rešnjim telesom.	408
17. Hrepenenje po Jezusu I.	410
18. Hrepenenje po Jezusu II.	411
19. Pred svetim obhajilom	412
20. Češčena si Marija	412
21. Sladko ime Marije	413
22. Odpevek	415
23. Šmarnica, dar v slavo Marije.	416
24. Počeščenje Marije	417
25. Angelj varuh	419
26. Sveti Alojzij	420
27. Sveti Ciril in sveti Metod	423
28. Božična	424
29. Sveti misijon	425
30. Misijonski zvon	427
31. Kje je veselje doma?	429

633)

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000373577

